

சமயப்பன்மையியமும் அகா (ஆன்மீ)கமும்

ஆசிரியர்

கலைவல்லார் (கலாபுசணம்)

தா.கை.குலிவேந்தன் (1947-1994)

வெளியீடு : இலங்கைக் குமரித் தமிழ்ப்பணி மன்றம்

சமயப்பன்மையியமும் அகாகமம்

சமயப்பன்மையியமும்

அகா (ஆன்மீ) கமும்

நூல்களுக்கு வழங்கும் தொகை செலவல்ல
முதலீடு

ஆசிரியர்

கலைவல்லார் (கலாபூசணம்)

நா.வை.குமரிவேந்தன்

(மகேந்திரராசா)

செய்த
தமிழ்
புத்தகங்களை
பிரசுரம்

நா.வை.குமரிவேந்தன் (மகேந்திரராசா)
ம.க.வை.கலாபூசணம் (கலாபூசணம்)
முன்னவர் மலர், கி.பி. 1946-நா.வை.குமரிவேந்தன்,
1946-நா.வை.குமரிவேந்தன், கி.பி. 1946-நா.வை.குமரிவேந்தன்.

வெளியீடு

இலங்கைக் குமரித் தமிழ்ப்பணி மன்றம்

நா.வை.குமரிவேந்தன்

1

நூலடக்கம்

நூலின் பெயர்	:- சமயப்பன்மையியமும் அகா(ஆன்மீ) கமும்
ஆசிரியர்	:- கலை வல்லார் (கலாபூசணம்) நா.வை.குமரிவேந்தன் (மகேந்திரராசர்)
உரிமை	:- ஆசிரியர்க்கு
வெளியீடு	:- இலங்கைக் குமரித்தமிழ்ப்பணி மன்றம், தமிழ் அகம், 84, வெற்றி (வெயந்தி)நகர், கிளிநொச்சி, இலங்கை.
முதற் பதிப்பு	:- நளித்திங்கள், தி.ஆ.2048(கார்த்திகை 2017)
படிகள்	:- 500
தொ.பே.இல	:- +94776203788
விலை	:- உரூபா 220

Book Details

Book Title	:-Samayappanmaiyyamum Akaekam (Aanmeekam)um
Author	:-Kalaapoosanam N.V.Kumariventhan (Mahendrarajah)
Copy Right	:- Author
Puplication	:-Elankai Kumarith Thamizh Pani Mantram, Thamizh Akam, 84, Vетtri (Jeyanthi) Nagar, Kilinochchi. Sri Lanka.
First Edition	:-Naleth Thinkal Thiruvalluvar Aandu 2048 (November 2017)
Copies	:- 600
T.P	:- +94776203788
Price	:- Rs 220

முன்னுரை

சமயப் பன்மையியம் அல்லது பன்மவியம் அகசகத்தின் ஒரு கூறேயாகும். ஒவ்வொருக்கும் தம் தம் சமயத்தில் பிடிப்பும், பற்றும் இருக்கும் என்பது உண்மையே. ஆனால் அதற்காக மற்றவரின் மதத்திற்கெதிராக செயற்படுவது அதாவது இடர் இன்னல்களை விளைவிப்பது ஏற்புடையதல்ல என்பதும், தம்முள் சமயம் சார்ந்த கருத்துப்பகிர்வை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் ஒரு புரிந்துணர்வை சமயநல்லிணக்கத்தை ஏற்படுத்த முடியும். இன்றைய நிலையில் பொறுத்துப்போதலும் இயைந்து போதலும் எம் இனத்தின் ஒற்றுமையை வலுவை மேம்படுத்தும்.

அகசகம் என்பது செயல்வடிவானது, வினைத்திட்டம் உடையது. ஒரு அகசகியானவன் இதை இவர்களுக்காகச் செய்ய வேண்டியுள்ளதே எனச் சிந்திக்க மாட்டான். இதனால் அவனுக்கு ஏற்படப்போகும் இடர் இன்னல்களுக்காக துன்பப்பட மாட்டான். தனக்கு இதனால் இறப்பு ஏற்படலாம் என்று தெரிந்தாலும் கூட தன் செயற்பாட்டிலிருந்து பின்வாங்க மாட்டான். ஏனெனில் அவன் ஓர் அகசகி (ஆன்மீகவாதி). இதற்கு எடுத்துக்காட்டாய் வாழ்ந்தவர்கள் பலர். சைவத்தையும் தமிழையும் பாதுகாக்கப் புறப்பட்ட நாயன்மார்கள், விவேகானந்தாடிகள், வள்ளலார், இயேசுகிறீத்து மகாத்மகாந்தி போன்ற பலரின் உயிர்கள் இடைநடுவில் கடவுள் ஆட்கொண்டார் என்ற நிலையில் காவு கொள்ளப்பட்டனர். இவர்கள் கருவி (ஆயுதம்) கையில் எடுக்கவில்லை. மாந்த அன்போடும் உயிர் இரக்கத்தோடும் செயற்பட்டவர்கள்.

இன்னும் பலர் சுரண்டப்படுகிற, ஒடுக்கப்படுகிற, உரிமைகள் பறிக்கப்பட்ட மக்களுக்காக அவர்களின் மீட்புக்காக தனக்கு மரணம்

ஏற்படும் என்ற உறுதிப்பாட்டோடு கருவி (ஆயுதம்) எடுத்துப் போராடித் தம்மை ஈகியர் ஆக்கிக் கொண்டவர்கள். இதுதான் அவர்களின் அகசகம். எனவே தான் இவர்கள் எல்லாம் இன்றும் இறவாப் புகழாளர்களாக எம் நடுவில் வாழ்கின்றார்கள். இதுதான் அவர்களுக்கான மறுமை, வீடுபேறு சொர்க்கம். இவர்கள் எல்லாம் மக்கள் சார்ந்து, இனம் சார்ந்து, உலகம் சார்ந்து செயற்பட்டவர்கள். இதுவே கருத்தாழமும் பொருள் பொதிந்ததுமான ஆன்மீகம். திருக்குறள் செய் வள்ளுவனார் இன்னொன்றையும் கூறுகின்றார்.

“தேவர் அனையர் கயவர் அனரும்தான்

மேவன வொண்டொழு கலான்”

எனவே ஆன்மீகரென செயற்படுபவர்கள் பற்றி விழிப்பாயிருங்கள்!

சில இடங்களில் கூறியவை கூறலாகக் காணப்படுவது அதை வாசகர்களின் மனங்களில் பதியவைப்பதற்கேயாகும். இதன்மூலம் ஒருவரின் சிந்தனையை தெளிவுபடுத்த முடியும் என்பதால் தான்

வாழ்க தமிழ்! வளர்க பகுத்தறிவு! மறுமலர்ச்சி வாழ்க தமிழர் பண்பாடு!!!

குறிப்பு :- இந்நூல் தனித்தமிழில் எழுத வேண்டும் என்ற உந்துதலால் வேற்றுமொழிகளான வடமொழி, ஆங்கிலம் கிரந்த, சமற்கிருத எழுத்துக்கள், சொற்கள் முடிந்தவரை தவிர்க்கப் பட்டுள்ளன.

பொருளடக்கம்

முன்னுரை	-03
சமயப்பன்மையியழும்	-05
அகநகம் (ஆன்மீகம்)	-06

1. சமயப்பன்மையியம்

இலங்கைக் கூட்டொருமைப்பாட்டுக்கு வலுச்சேர்க்கும் மதசார்பின்மையை ஒழித்துவரும் முழுக்கம் பல களங்களில் எதிரொலிக்கிறது. எனவே இந்நாட்டைக் காக்க உடனடித் தேவையானது கருத்தியல் பன்மையியமென்பதே. பௌத்தத்துவம், அடுத்த நிலையிலுள்ள இந்துத்துவ ஒருமையியத்திற்கு மாற்றுக் கருத்தியல் பன்மையியமே! சிக்கலானவை, பல்பெருக்கமுள்ளவை போன்றவற்றைப் பொறுத்து (சகித்து) க் கொள்ள வேண்டிய நடைமுறையே அது சுட்டியுள்ளது. இக்காலத்திற்கு ஏற்புடைய இப் பன்மையியம் என்ற சொல்லை உருவாக்கியவர் சிறந்த சிந்தனையாளரான வில்லியம் யேம்சு ஆவார். மெய்யியல், உளவியல் நோக்கில் வாழ்வின் பொருளை (அர்த்தத்தை) விரிவுபடுத்திக் கொள்ளும் வாய்ப்பை இது குறித்தது. அறிஞர் ப. அருளியாரின் அருங்கலைச் சொல் அகர முதலி (வைகாசி 2000) யில் பன்மைக் கொள்கையை உணர்த்தும் மெய்யியல் கலைச் சொல்லாக இதைக் குறித்துள்ளது.

துறைதோறும் பன்மையியம் அல்லது பன்மவியம் என்னும் சொல் புதுப்பொருள் வரையறைகளில் வீச்சுடன் ஒருகுமுகத்தின் பல்வேறு மக்களிடையே, நிகழும் கருத்துப் (பரிமாற்றம்) பகிர்வு கட்டமைப்பின் நம்பிக்கையைக் கூட்டுவது போல, மானுடவியல், பன்மவியம், ஒருவருக்கு ஒருவர் இடையிலே நிகழும் இயக்கத் தூற்றல் பொருந்திய இனவியல் சார்ந்த உறவு நம்பிக்கையை உணர்த்துவது போல, சமயப் பன்மவியம் என்பது ஒருவரது நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்தப் பல்வேறு வழிகள் உள்ளன என்கின்ற நம்பிக்கையைக் குறிக்கிறது.

பல்வேறு சமயங்கள் இணைந்து செல்லும் குமுகாயங்களில் மக்களாட்சித் தன்மையுடைய வேறுபட்ட சமயங்களிடம் வெளிப்
நா.வை.குமரிவேந்தன்

படையாக இயங்கக் கூடிய குமுகாயங்களை விரித்துக் கூறச் சமயப் பன்மையியம் என்ற சொல் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இச்சொல் 20ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலேயே ஆட்சியாளர், மக்கள் நடுவில் பரவலாகப் புழக்கத்திற்கு வந்தது. எந்தவொரு சமயக் கோட்பாடும் தன்னளவில் முழுமைபெற்றதாகவும் இறுதியானதாகவும் இருக்க இயலாது. ஒருவர் ஏனையோரிடமிருந்து கற்றுக் கொள்ளவும், அறிந்து கொள்ளவும் தேவையானவை பலவுண்டு.

பௌத்த அல்லது இந்துத்துவ ஒருமையியம்

இன்று இலங்கையின் பெரும்பான்மையின மதம் மக்கள் குமுகாய வாழ்வின் அமைதியைக் குலைக்கும் வகையில் இலங்கை பௌத்தர்களுக்கு மட்டுமே உரியதென்பதான வலுவான முடிக்கம் எழுந்துள்ளது. பல மதங்களை, இனங்களை, பண்பாடுகளை, மொழிகளைக் கொண்ட ஒரு சிறுதீவு இலங்கை. பன்மையியம் அல்லது பன்மையியம் தான் இத்தீவிற்கு அழகும், மெருகும் உண்டவல்லது. ஒரே நாடு, ஒரே மதம், ஒரே மொழி, ஒரே பண்பாடு என்ற கூச்சலோடு மக்களை விட அரசியல்வாதிகளும் மதம் சார்ந்தவர்களும் சிங்கள பௌத்த தேசியத்தை உருவாக்கக் கூச்சல்போடுகின்றனர். இவ்விருபகுதியாரும் அரசியல் வாக்கு (வங்கியை) வைப்பகத்தை நிரப்பவே முழுமூச்சோடு செயற்படுகின்றனர்.

இதை விட மிகமோசமான இந்துத்துவ ஒருமையியச் செயற்பாடு இலங்கையின் அயல்நாடான இந்தியத் துணைக்கண்டத்திலே பெருமளவில் செயற்படுத்தப்படுகிறது. இதன் விளைவு பற்றி சிந்தித்தால், இந்நாட்டின் இரண்டாம் இடத்திலேயே இந்துக்கள், இசுலாமியர். கிறித்தவர்கள் வைக்கப்படுவர். இந்த மண்ணுக்கே உரிய பல்வேறு பண்பாடுகள், சமயமரபுகள், சமத்துவ நெறிமுறைகள் என்பன எல்லாமே பௌத்தமதப் பண்பாடாகவும்,

சிங்களப் பண்பாடாகவும் மாறி ஏனையவை காலக்டோக்கில் அழித்தொழிக்கப்படும். இதற்காகவே இலங்கை நல்லாட்சி அரசு தமிழர்கள், இசுலாமியர்கள் தொல் பழங்காலந் தொட்டு மரபுவழியாக வாழ்ந்து வரும் அவர்களின் தாயகப் பைந்திராங்களில் மூலை முடுக்குகளெல்லாம் புத்தருக்குக் கோவில் கட்டுவதிலும், தமிழர் காணிகளைப் பறிமுதல் செய்வதிலும் மறைப்புக்கட்டி கொக்காவில் போன்ற இடங்கள் பெரும்பான்மையின குடியேற்றங்களை உருவாக்குவதிலும் முனைப்புடன் இலங்கையின் முதல் தலைமை அமைச்சர் டி. எசு. செனநாயக்காவின் அம்பாறைப் பறிப்பில் தொபங்கி இன்றுவரை செயற்படுகின்றனர்.

பௌத்தத்துவ ஒருமையியம்; மக்களாட்சி, மதச்சார்பின்மை என்கின்ற இரு முடிக்கங்கள் மீது ஒரு மிகப்பெரிய தாக்குதலை இன்று நிகழ்த்தி வருகிறது. மதச்சார்பின்மையை அது வெளிப்படையாகவே மறுக்கின்றது. அண்மையில் தமிழ்மக்கள் நடுவில் நன்மதிப்பைப் பெற்றிருந்த தமிழ்க் கட்சியின் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் ஒருவர் பௌத்த ஒருமையியத்துக்கு வக்காலத்து வாங்கினாராம். இப்படி குறிஞ்சி நில மக்களின் வாக்குரிமை, குடியரிமைப் பறிப்புக்காலம் தொட்டு தமிழ்த் தற்குறிகள் கையூட்டோ கையூட்டுப் பெறும் பதவிகளையோ பெற்றுக்கொண்டு, குழிபறித்துக் கொண்டேதானிருக்கின்றனர்.

மத, மொழி(இன), ஒருமையியம் நாட்டில் எப்படியான கொடூரங்களை விளைவிக்கும் என்பதை கடந்த கால தமிழர் வரலாறு தெட்டத் தெளிவாகச் சான்று பகரும். அமைதிக்குக் குந்தகம் விளைவிக்கும் இவ்வாறான சூழ்நிலையில் தான் ஒருமையியத்திற்கு மாற்றுக் கருத்தியலாகச் “சமயப்பன்மையியம்” கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டுமென்பதற்கு உரத்த குரல் கொடுக்க வேண்டிய தேவை ஏற்படுகின்றது. பள்ளிவாசல்கள் இடிப்பு, அந்த

இடங்களில் பௌத்த கோவில்கள் அமைப்பது , இசுதலாமிய , கிறித்தவ சமயத்தாருக்கெதிராக பௌத்தத் துறவிகளே போராட்டம் நடத்துவது போன்ற நிகழ்வுகள் பௌத்தத்துவ ஒருமையிய பயங்கரவாதச் செயற்பாடுகளே. ஈழத்துத் தமிழர் பைந்திராங்களில் இந்துத்துவ ஒருமையியச் சாயல் அல்லது நிழல் படர்வது போன்ற ஒரு நிலைப்பாடும் தோன்றுவது போலுள்ளது.

அண்மையில் “சிவசேனை” என்ற அமைப்பு ஒன்று உருவாக்க முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டதாகவும் அறியப்படுகிறது. இலங்கையின் அயல் நாடான இந்தியாவில் இந்துத்துவ ஒருமையியத்திற்கு பக்கபலமாக ஆர் , எசு , எசு, கரசேவை , சிவசேவை போன்ற மாற்றுமத மொழி எதிர்ப்பாளர்களாக மதமொழி வன்செயல் (கலவரங்களை உருவாக்கி தீவைப்பு , சொத்தழிப்பு , படுகொலை பாலியல் வன்முறை போன்ற கொடூரச் செயல்களில் ஈடுபடுகின்றனர். அண்மையில் கூட இந்துத்துவ தீவிர வாதத்தைத் துணிந்து எதிர்த்த கர்நாடகச் செய்தியாளர், செய்தித்தாள் ஆசிரியர் 05/08/2017 அன்று சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார் என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

அந்தச் சிவசேனையின் கிளையாகவும் இலங்கைத் தமிழர்களின் சிவசேனையும் செயற்படலாம். எனவே மக்கள் விழிப்புடன் இவற்றை அணுக வேண்டும். சைவத்தையும், வைணவத்தையும் முழுமையாக விழுங்கி விட்ட வைதீக வேதமரபு , இந்துத்துவம் என்ற போர்வை போர்த்து இவர்களுடையல்லாம் தம் விருப்பத்திற்கு ஆட வைக்கிறது. வைதீக உள்வாங்கலில் சைவக்கடவுள், தமிழ்க்கடவுள், சிவன் அழிப்புக்கடவுள் எனவே அவர் பெயரில் ஒரு அழிப்புப்படை (சேனை) அப்படியாயின் “அன்பே சிவம்” என்பதற்கு என்ன பொருள் .

இந்த இந்துத்துவமும் ஒருமையியத்தையே வரவேற்கிறது. அதனால் மக்களை கலங்கவைத்துக் கொண்டும், சாதிய மொழி முரண் செயற்பாடுகளையும் தூக்கிப்பிடிக்கிறது. கோயில் வாசலுக்கு வெளியில் தான் சாதி குறைந்தவர்கள் நின்று கடவுளை வணங்க வேண்டும். ஆனால் சாதி குறைந்தவர் கருவறையிலிருக்கும் சாமியைப் பார்த்துவிடக் கூடாது என்பதற்காக வாசலில் “இரிசபதேவர்” ஆகிய காளையின் உருவம் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஏனெனில் கருவறையில் இருக்கும் சாமியை (தெய்வம்) கீழ் சாதிக்காரர் பார்த்து விட்டால் தெய்வம் தீட்டுப்பட்டு களங்கம் ஏற்பட்டு விடுமாம். தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோவிலின் வாசலை முழுமையாக இந்த நந்தி அடைத்திருப்பதை இன்றும் காணமுடியும். இந்தச் சாதியத்தின் அடையாளமே நந்தியா?

அறிவியலில் உச்சத்தில் நிற்கும் இந்த 21ம் நூற்றாண்டில் கூட சாதிய இழிவை நினைவூட்டுகின்ற நிலை இருக்குமென்றால் இவர்கள் எந்தக் காலத்திலும் தம் வெறித்தனத்தில் நின்று மாறப் போவதில்லை என்பது தானே பொருள். ஆனாலும் தமிழர்களின் அறநெறி அவர்களைக் காப்பாற்றும் வழிதவறிவிடமாட்டார்கள். ஏனெனில் இவர்கள் இயற்கையை வழிபட்டவர்கள் இன்றும் அதன் அடையாள தெய்வங்களை போற்றுகிறவர்கள், பண்டு தொட்டு பலசமயக் கோட்பாடுகளை வகுத்தவர்கள் அதன்படி ஒழுகுபவர்கள் ஆவர்.

பன்மைத்துவம் எப்போதும் அடுத்தவரின் சமயத்தை எவ்வாறு ஒவ்வொருவரும் புரிந்து கொள்கின்றோம் என்பதை பகிர்ந்து கொள்ளுமாறு கோருகிறது. அவ்வாறு கனிவோடு மற்றவரிடம் காணப்படும் சமய ஒருமைப்பாடு குறித்த மதிப்போடும் பகிர்ந்து கொள்கிற போது ஆன்மீக வளமைக்கும், வளர்ச்சிக்கும் வழிசமைக்கிறது என்று “கனடா நாட்டு சமயவியல் ஆய்வுப்

பேராசிரியர் கோவர்டு" குறிப்பிடுகின்றார்.

சமயங்களின் நம்பிக்கைகளின் ஊடாக வெளிப்படும் இனியன, நல்லன, ஆன்மீகப் பண்பாயினவற்றை ஊறுபடுத்தாமல் காப்பதும், புரிந்துகொள்ள முயல்வதும் ஏற்கத்தக்கவற்றைக் கொள்வதும், மேலாண்மைக் குறுக்கீடுகளுக்கு இடம்தராமல் இருக்கச் செய்வதுமே பன்மைத்துவக் கடைப்பிடித்தலாகும். பொதுமக்களின் வழிபாடுகள் அம்மக்களின் இடர் இன்னல்களுக்கு இடையே நடைபெறுகிறது. அவை தற்காலிகமாக இடர்போக்கும் மருந்துகளாகின்றன. விடுதலை கிடைக்கிறது. குமுக முன்னேற்றத்திற்கு எவ்விதத்திலும் தடையாகிவிடாதென்பார் இத்தாலி நாட்டு குமுக வேரோட்ச் செயற்பாட்டாளர் அந்தோணியா கிராம்சி என்பார் எனவே சமயப்பன்மையியத்தை ஒரு பண்பாடாகத் தேசிய அளவில் வளர்த்தெடுப்பது கல்வியாளர்களின் உடனடிக்கடமையாகும்.

உலகம் தோன்றிப் பல கோடி ஆண்டுகள், உயிர்கள் தோன்றிச் சில கோடி ஆண்டுகள், மாந்த இனம் தோன்றிய சில நூறாயிரம் ஆண்டுகள். சராசரி மனிதன் வாழும் காலம் 60 - 70 ஆண்டுகள் மட்டுமே. மேற்குறித்த ஆண்டுகளோடு மாந்தனின் வாழ்வுக் காலம் ஒப்பிடமுடியாதளவு செற்பத்திலும் சொற்பம் அதாவது தமிழன் கணக்கியலின் மிக நுண்ணிய அளவான நுண்மணல் (1×10^{-21}) அளவிற்கு ஒப்பானது. இப் பேரண்டத்திலுள்ள பல்லாயிரக் கணக்கான கோள்களில் இப்புவிமொன்று.

தென்னமெரிக்க வல்லுனனை வட அமெரிக்கனுக்கோ, ஐரோப்பியனுக்கோ , இந்தியனுக்கோ தெரியாது. இப்பெரிய ஞாலப்பந்தில் மனிதன் ஒரு மின்மினி. எனவே இக்குறுகிய கால எல்லையுடைய மனிதன் சமயத்தின் பெயரால், சாதியின் பெயரால், மொழியின் பெயரால், கட்சியின் பெயரால், உறவுகளின் பெயரால் அடுத்தவரைப் பகைத்து வாழுவது எத்துணை பேதைமை. எனவே

நா.வை.குமரிவேந்தன் ————— 11

இருக்கும்வரை இருப்போர் மேல் அன்புகாட்டுவோம். பகை மறப்போம்.

தமிழருடைய இயல்பே ஏற்றுக்கோடலும், பொறுத்துப் போதலும் தான். ஆனால் இதனால் தமிழன் நன்மை பெற்றானோ இல்லையோ தமிழ்மொழி பல நன்மைகளைப் பெற்றது. “ சமயம் தொறும் நின்ற தையல் (தமிழன்னை)” என்ற புறப்பாடல் இதை வெளிப்படுத்தும். சமணம், பௌத்தம், சைவம், வைணவம், கிறித்தவம், இசுலாமியம் எனப்பல மாந்தர் படைத்த அரும் பெரும் படைப்புக்கள் தமிழில் செழிக்க உள்ளன. தமிழர்கள் எப்பொழுதுமே சமயப் பொதுமையைக் காக்க வேண்டும் என்பதாக தொன்று தொட்டு இருக்கும் ஒரு கருத்தியல். இந்தத்தன்மையினாற்றான் உலகப் பொது மெய்யியலான வள்ளுவப் பெருந்தகையின் அரும் பெரும் படைப்பான திருக்குறளைத் தந்தருளினார்.

அண்மையில் வெளிவந்த ஒரு செய்தி அமெரிக்க “ நாசா ” விஞ்ஞான நிறுவனம் அண்டாட்டிக்காவில் கண்டெடுத்த திருக்குறளின் ஒரு அதிகாரத்தை கரி(காபனி)ப் பகுப்பாய்வு செய்த போது அதன் கால எல்லை 3000 - 4000 ஆண்டுகளுக்கு இடைப்பட்டதாய் இருக்க வேண்டும் என வெளிப்பட்டதாகக் கூறப்படுகின்றது. (ஆய்வுக்குரியது). அத்தோடு பாகிசுத்தானின் கூக்கூர் மாவட்ட அகழ்வின் போதும் மிகத் தொன்மையான திருக்குறள் எழுத்துப்பொறி ஆவணங்கள் கிடைத்துள்ளதாம் இதன்படி தமிழே உலகின் முதல்மொழி என்பதற்கு இது வலுவான சான்றாயிருப்பதால் இதை மூடிமறைக்க அமெரிக்காவும் இந்தியாவும் கட்டாயமாக கூட்டாகச் செயற்படும். ஏனெனில் இதை இவர்களின் கடந்தகால செயற்பாடுகளின் மூலம் அறிந்து கொள்ள முடியும்.

இந்தத்திருக்குறளில் எந்தவொரு மத அடையாளத்தையோ, கடவுள் உருவ அடையாளத்தையோ காண முடியாது. எனவே சமயத்தை முன்னிறுத்தி விருப்பை, வெறுப்பை வளர்த்துக் கொள்ளும் போக்கு மாந்தயின முதிர்ச்சியின்மையை வெளிப்படுத்துவதாகும். எனவேதான் 20, 21 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் மத சார்பின்மை, மிகப்பெரிய அரசியல் கோட்பாடாகப் பேசப்படுகிறது. ஆனால் இலங்கை இந்திய மக்களாட்சியாளர்களெனச் சொல்லப்படுபவர்கள் குறிப்பாக பௌத்தர்களும், இந்துக்களும் மதசார்பின்மைச் சட்டங்கள் இருந்தாலும் அதற்கு முரணாகவே செயற்படுகின்றனர் என்பதைக்கண்கூடாகக் காண முடியும்.

மதம் என்பதும் சமயம் என்பதும் ஒரே பொருளுடையவையாயினும் தமக்கிடையே நுண்பொருள் வேறுபாடுடையவை கடவுள் என்னும் பரம்பொருளை மதித்து வழிபடுதலே மதம். இங்கு நல்வினையும் , தீவினையும், வினைப்பயன் போன்ற நம்பிக்கைகளும் முதன்மையாயுள்ளன. ஆனால் சமயமென்பது இறைவனை இம்மையிலும் மறுமையிலும் அடைதற்குரிய ஒழுக்கம், நோன்பு போன்ற நெறிகளினூடாக முயற்சிப்பது சமயமாகும். ஆக மதம் என்பதை விட சமயம் என்ற அறிவுயர் அறநெறியே சிறப்புடைய தெனலாம்.

பண்டைத்தமிழர் இயல்பாய் முகிழ்த்துத் தழைத்த இயற்கைச் சமயமே அவர்கள் வாழ்நெறியாய்த் திகழ்ந்ததெனலாம். இயற்கையின் ஐம்பெரும் கூறுகளான நிலம், நீர், நெருப்பு, வளி, வான் ஆகியவற்றைப் போற்றி வாழ்ந்தனர். நிலத்தின் அளப்பரு திறத்தை ஆற்றல் (சக்தி) என்றும், நீர்பொழியும் கார் முகிலை மால் என்றும் நெருப்பு ஞாயிற்றின் ஒளிச்சுடரின் சிவப்பு நிறம் கருதி - சிவம் என்றும் ,காற்று வாரியென்னும் கடலிலிருந்தே தோன்றுவதால்

வாரணனென்றும் விண்ணின் கோள்கள், ஞாலச் சுழற்சி என்பதைக் கருதி விண்ணை - வேந்தன் என்றும் இயற்கை ஐம்பூதங்களையும் போற்றி அவற்றோடு இயைந்து வாழ்ந்தனர்.

மாமழைக் கொடையை மாரி எனவும் தீமையை அழிக்கும் ஆற்றலை காளி , கொற்றவையாகவும் இயற்கையின் எழில் வளமை, இளமை, இனிமை கண்டு அதை போற்றி முருகு- முருகன் எனவும் தன்குடும்பம், தன்குலம் , தம்மினம் , தன்னாடு ஆகியவற்றைக் காக்கின்ற ஈகியரை மறவர் என்று நடுகல் நாட்டி வழிபட்டு அய்யனார் (அய்யன் + யார்) என்றும் போற்றி வாழ்ந்தனர். அன்று படிமவழிபாடோ, கோயில் வழிபாடோ காணப்படவில்லை. கி.மு 1800களில் சிந்துவெளியில் வைதீக வடமொழியாளர் (ஆரியர்) உட்புகுதல் தமிழ்க் கழக்கால கி.மு 1500 வாக்கில் சிந்துவெளிநாகரீகம் வீழ்ச்சியுற்றது. ஆரிய மதக் கோட்பாடு சிந்துவெளியை சுற்றிய பகுதிகளில் விரிவடையத் தொடங்கியது. தமிழர் கோட்பாடுகள் அவர்தம் நாகரிகம், ஆட்சி என்பன சிதைக்கப்பட்டு அழித்தொழிக்கப்பட்டன.

இதன் காரணமாய் பல் சமயக் கோட்பாடுகள் வட நாட்டில் தலை தூக்கின. குறிப்பாக இந்த ஆரிய வடமொழியாளர்களையும், அவர்தம் அழிப்பு ,கொலை , வெறியூட்டிய செயற்பாடுகளையும் கண்டித்து மாவீரர் , கௌதமபுத்தர் போன்றோர் அமைதிப்பரட்சியில் இறங்கினர். கி.மு 7 ஆம் நூற்றாண்டளவில் எழுதாக்கிளவியாயி ருந்தது வைதீக வேதம். அன்று தமிழரிடம் இருந்த ஜந்திரமெனப்பட்ட நான் மறையை ஆரியர் தமதாக்கி 4 பிரிவுகளாக்கி நால்மறை எனப் பெயர் சூட்டி கி.மு 255 வாக்கில் நூலாக்கினர்.

இதில் முதல் பகுதி, வேள்வியில் பாடப்பட வேண்டிய சிந்து வெளித் தமிழரை அழிக்கும் படி அவர்களின் அழிப்புக் கடவுளராகிய சோம

(முது) குடிவகை குடிக்கும் அவர்களின் தேவன் இந்திரனையும், தீக்கடவுளாகிய அக்கினிக் கடவுளையும், தமிழர்களை அழிக்கும்படியும், அவர்கள் வளங்களை, செல்வங்களை நிர்மூலமாக்கும் படியும், வேள்விகளில் பாடுவதற்காக சிலபாடல்களைத் தொகுத்து 'யகூர்' முறையென்றும், மாந்திரிக மந்திரங்களைத் தொகுத்து 'அதர்வண' முறையென்றும், ஏனைய பாடத்தக்க பாடல்களையும் தொகுத்து 'சாம' முறையென்றும், இவற்றின் ஒரே தொகுப்பாக 'இருக்கு' முறையென்றும் நான்கு தொகுப்பாக ஆக்கிக் கொண்டனர்.

வைதீக வேதவாரியர் இவற்றின் மூலவேர்கள் தொல்தமிழ் வள்ளுவக்கணியர் தொகுத்த அறிவியல், மெய்யியல் கோட்பாடு "நான்மறை"யிலிருந்து பெறப்பட்ட தென்பர். இந்த நான்மறை என்பது நாலு மறைகளைக் குறிக்காதெனவும் கூறுவார். நால் என்பது மூலம், மனை, தோற்றம், வளர்ச்சி, கூர்மை, நுண்மை, சிறுமை போன்ற பல பொருட் சொல்லாகும். தாம் தொகுத்து நால்மறையை வைதீக வேத நான்மறையாக்கி பொய்மையை மெய்மையாக்கினர்.

இத்துணைக்கண்பம் (நாவலந்தேயம்) முழுமையுமே தமிழரின் பண்பாடு, நாகரிகம், ஆட்சி, தமிழரின் இயற்கைச்சமயமும் அதன் இரு கூறான மாலியம், சிவனியம் பின்பற்றப்பட்டன. தொடர்ந்து வைதீகர்களின் மக்கள் முரண் செயற்பாடுகளால் பௌத்தம், சமணம் போன்ற மதங்களும் கி.பி 53 அளவில் கிறிஸ்துவின் மாணவர்களில் (சீடர்) ஒருவரான 'தோமா' சேர நாட்டிற்கு வந்து இயேசுவின் அன்பு நெறியைப் பரப்பத் தொடங்கினார். அப்போது கிறித்தவம் என்ற சமயம் தோற்றம் பெறவில்லை தமிழ்க்குழகம் (சங்கம்) மருவிய காலமாகிய கி.பி 100 - 600 காலப்பகுதியில் வடநாட்டுச்சமயங்கள் எல்லாம் தமிழ்நாட்டில் பரவியிருந்தன

வெனலாம். சிவனியச் சேர அரசன் செங்குட்டுவனின் தம்பி இளங்கோவடிகள் சமணராயிருந்தார். ஆனால் இளங்கோவடிகள் ஆக்கிய சிலப்பதிகாரத்தின் வழி பல்சமயத்தாரும் மூவேந்தர் நாட்டிலும் நிலை கொண்டிருந்ததைக் காண முடிகின்றது.

அங்கு பல சமயம் சார்ந்த வைதீக, சிவனிய மாலிய, பிரமம், வேத, ஆசீவக, சமண, நிகண்ட, சாங்கிய, சிறப்பிய, பௌத்த, மறுபிறப்பு வினை மறுப்பார். போன்றவர் பன்னிரண்டு சமய அறிவுர்கள் ஒரு சேரவாழ்ந்திருக்கிறார்கள். அவர் தம்மதக் கோட்பாடுகளை அளவையியல் முறையில் வெளிப்படுத்தினரே அன்றி அவர்களுக்கிடையில் காழ்ப்புணர்வுகள் காணப்படவில்லை. போரோ சண்டைச்சரவுகளோ அவர்களுக்கிடையில் காணப்படவில்லை (அனைவருமே தமிழர்களாக, தமிழ்தெரிந்தவர்களாக இருந்தனர்.)

பல்லவர்காலப் பகுதியிலும் (கி.பி 600 - 800) சமண, பௌத்த சமயங்களைப் போற்றிய களப்பிரர்களிடமிருந்து பாண்டியர், பல்லவர் கைப்பற்றிக் கொண்டனர். இவர்கள் சிவனிய மாலிய மதத்தவர்களாக மாறி மக்களையும் அம்மதங்களில் மாற வற்புறுத்தினார். பன்னிரு ஆழ்வார்களும் 63 சிவனிய நாயன்மார்களும் ஆட்சியாளரின் ஒத்துழைப்போடு தத்தம் சமயநெறிகளைப் பரப்பினர்.

சமயக்குரவர் நடுவில் சிறு சச்சரவுகள் ஏற்பட்ட போதும் பொதுமக்கள் நடுவில் நல்லிணக்கமே காணப்பட்டது. இக்கால கட்டத்திற் தான் எண்ணாயிரம் சமண சமயத்தவர்கள் கழு வேற்றப்பட்டனர் எனக் கூறப்படுகின்றது. சமணராயிருந்து தமக்கையாரின் வற்புறுத்தலால் சிவனியராக மாறிய அப்பரடிகள் எனப்பட்ட திருநாவுக்கரசர் மகேந்திர வர்மனால் தண்டிக்கப்பட்டார்.

பிற்காலச் சோழர்காலமாகிய கி.பி 900 - 1200 பகுதியில் சமண, பௌத்த சிவனிய மாலியக் காப்பியங்கள் தோன்றி வளர்ந்தன. மாலியத் தொன்மமாகிய வால்மீகி இராமாயணம், கம்பரால் கம்பராமாயணம் எழுதப்பெற்றது. அத்தோடு சிவனியம் சார்ந்த கந்த தொன்மம், பெரிய தொன்மம், திருவிளையாடற் தொன்மம், அரிச்சந்திர தொன்மம், நளவெண்பா முதலான இலக்கியங்கள் யாக்கப்பெற்றன.

தெலுங்கு, கன்னட, நாயக்க வந்தேறிகள் தமிழ் நாட்டின் ஆட்சியை சோழ பாண்டியரை கரவாகவும் , அண்டிக்கொடுத்தும் தமதாக்கிக் கொண்டனர். நாயக்கர் காலப்பகுதியான 1200-1600 கலம்பகம், உலா, பிள்ளைத்தமிழ், திருப்புகழ், குறவஞ்சி, அந்தாதி போன்ற பல சமய இலக்கியங்கள் படைக்கப்பெற்றன. இசுலாம், கிறீத்த வமும் எவ்வித சச்சரவுகளுமின்றிப் பரவின.

ஐரோப்பியர் ஆட்சிக்காலமான 1600 - 1950 வரையான காலப்பகுதி சமயம் சாரா ஒரு நிலையிலேயே ஆட்சி நடைபெற்றது. அரசுச் சமயமாக கிறித்தவத்தை ஆக்காமல் பொருள்வளச் சுரண்டலிலே அதிக கவனம் செலுத்தியது. அதனால் சமயப்பன்மையியம் பாழ்படவில்லை. இக்கால கட்டத்தில் சிவனியத் தாயுமானவர், பொதுமைச் சமய இராமலிங்க அடிகளார், கிறீத்தவ வேதநாயகம் பிள்ளை, மாலிய இராமச்சந்திர கவிராயர், போன்றோர் சமயம் சார்ந்தும் பொதுமை சார்ந்தும் பலபாவியங்கள் இயற்றினார். ஈ. வெ.இரா அவர்கள் கடவுள் மறுப்பியமும் வளர்க்கப்பட்டது. புலவர் குழந்தை என்பர். இராமாயணக் கதைக்கு எதிராக இராவணகாவியம் படைத்துப் புகழ் பெற்றார்.

தமிழனும் தமிழும் முகிழ்த்து நிலைகொண்ட குமரிப்பெரு நிலப்பரப்பின் பஃறுளியாற்றுப் பண்பாடு, நாகரிகம், படைத்து
நா.வை.குமரிவேந்தன் 17

தனிப்புக் கொண்ட தமிழரினம் சமயம் சார்ந்த போர்களுையோ, சமயக்காழ்ப்புணர்வு கொண்ட இழி செயல்களுையோ செய்யத்தாக, இலக்கியமோ, வரலாறோ கூறவில்லை. சமயமென்பது தம் வாழ்நெறியைச் செப்பமும் செழுமையுமாக வளப்படுத்துவது போல் அகத்துமா (உள்ளத்து வீரம்) பக்குவமாகப் பண்பட்டு நலமுறச்செய்ய உதவும் நெறியாகக் கொண்டனரேயன்றி சமயத்திற்காக வாழ்வு என்ற சமயமூட்டும், சமயப்பித்தும் இலராய் வாழ்ந்தவர் தமிழர்!.

இலங்கை நாட்டை எடுத்துக்கொண்டால் இங்கு வாழுகின்ற மக்கள் இரு மொழி, நால் சமயம், சார்ந்த மக்கள். இவர்கள் ஒவ்வொருவரும் இனம் சார்ந்தும், சமயம் சார்ந்து, பல்வகை பண்பாட்டு, கலை மரபுவழிச் செயற்பாடு, பழக்கவழக்கங்கள், போன்றவற்றில் வேறுபடுகின்றனர். ஆகையால் இங்கெல்லாம் சமயப்பன்மையியம் மட்டுமல்லாது எல்லா நிலைகளிலும் பன்மையியம் பேணப்பட வேண்டும். இதனை தவிர்த்து பெரும்பான்மையின மத, மொழித்திணிப்புக்களைச் சிறுபான்மையின மக்களின் மீது, சமயங்கள் மீது, பண்பாட்டின் மீது செலுத்துவது பன்மையியத்திற்கு முரணான செயல்பாடே.

எங்கே பன்மையியத்திற்கு இடம்கொபாது பெரும்பான்மையின மேலாண்மை கோலோச்சுகிறதோ அங்கு மக்களாட்சி மறுப்பு நிகழ்கிறது. இதனால் மக்கள் நடுவில் வகுப்புவாதப் பண்பாடு, தலைதூக்குகிறது. இது அரசியலிலும் மக்களின் சில இனத்தாருக்கு நாட்டின் செயற்பாடுகளில் பங்கேற்கும் உரிமையும் மறுக்கப்படுகின்றது. எனவே இப்பன்மையியப் பின்னணியில் சிறுபான்மையினப் பிரிவினரின் உரிமைகள் மறுக்கப்படும் போது அவர்கள் தமது உண்மை எழிலை இழந்து விடுகின்றனர்.

உலகப் படைப்பின் இயற்கையில் ஓரறிவிலிருந்து ஆறறிவு

வரையான உயிரினங்கள் படைக்கப்பட்டுள்ளன. அதில் மாந்தன் மட்டும் தான் பகுத்தறிவென்னும் ஆறாவது அறிவுடன் படைக்கப்பட்டுள்ளானாம். இவனிடம் மட்டும் தான் கவலையுண்டு, அழகையுண்டு, நாவினால் சுடும் தன்மையுண்டு, அடுத்தவனைச் சுரண்டிப் பிழைக்கும்(பிழைபட வாழும்) தன்மையுண்டு. இவன்தான் சமயத்தின் கடவுளின் பேரால் சண்டையிடுகின்றான். தன்னோடொத்த மாந்தனை தீண்டத்தகாதவன் என்கின்றான் இவன்தான் புவியில் எல்லையிட்டு பகைத்துச் சண்டையிடுகின்றான். இவனுடைய இழிகுணங்களை திருத்திச் செய்ய அருளாளர்களும், அற, அறிவு, நீதி நூல்களும் உருவாக்கினார். ஆனால் பயன் உண்டா?

ஒரு பெயர், ஒருஇனம், ஒருகுலம் என்றில்லாத கடவுளை பலபெயர்களில், பல உருவங்களில் செப்பமிட்டு, இடர் இன்னல்களின் போது தம்மைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள என உருவாக்கிக்கொள்கின்றான். சிந்தித்துப் பாருங்கள்! பெயரிலா இறைவன் இருக்கின்றான். கடவுளே! நீ அன்பு, அமைதி, மகிழ்ச்சி, அழகு, உண்மை, ஒளி என்றால் எப்படி இந்த மாந்தஇனம் வேற்றுமை பாராட்டுகின்றது. நல்ல பண்புகள்தான் உன் அருங்குணங்களானால் ஏன் இந்த மாந்தப்பிறவி தன்னுள் இரண்டுபட்டு நிற்கிறதென்பதை அப்துல் இரகுமான்.

“அரத்தம் உனது முழுக்கா (அயிசேகமர்)?

இது எந்த மதம்? எந்தவேதம்?

இவர்களா உன் அடியார்கள்(புக்தர்கள்)?

தீமை பெருகும் (அதிகரிக்கும்) போதெல்லாம்

பிறப்பேன் (அவதரிப்பேன்) என்றாயே!

இதைவிடக் கொடிய காலம் ஏது?

இங்கே காணனோம் உன் பிறப்பு(அவதாரம்)?

என” ஆலாபனை” என்ற கவிதைத்தொகுப்பில் வினவுகின்றார்.

அத்தோடு உயிரினங்களில் மாந்தனுக்கு மட்டுதான் சிந்திக்கும், பகுத்தறியும், ஆறாவது அறிவுள்ளவன் எனக் கூறப்படுகிறது. ஆனால் மாந்தன் மட்டும் தான் மக்கள் வளங்களை அரசு நிதிகளை (மக்களுக்கான ஒதுக்கீடுகளை) மோசடி செய்கிறான் கையூட்டு, ஊழல் (இயற்கைக்குமாறான செயற்பாடு) பாலியல் (புதுவிகளைப்பயன்படுத்தி) போன்ற இன்னோரன்ன செயல்களில் ஈடுபடுகிறான்.

இத்தகைய இழிகுணங்களை நீக்கத்தான்
உயிரினங்களில் மனிதனைத் திருத்தத்தான்
தூதர்களும், அருளாளர்பிறப்புக்(அவதாரங்)களும்
வேதங்களும்
நீதிநூல்களும்
தேவைப்படுகின்றன” என்றும் விளக்குவார்.

இப்பரந்துபட்ட ஞாலத்தில் நாடு,இனம்,மொழி,மதம்,சாதி வேறுபாடுகளைக் கடந்து நோக்கினால் உலக மாந்தகுலம் ஒன்று” என்பது ஐயத்திற்கு இடமின்றி வெளிப்படும். இவ்வுலகம் இக்கூறுகளின் ஒன்றிப்பிற்கு தழைக்கமுடியும். இது மாந்த அன்பு,அமைதி, சகோதரத்துவ உணர்வு போன்றவற்றில் தங்கியுள்ளது.இதன் விளைவே சிந்தனை, வாக்கு,செயல் என்பனவாகும்.

உலகில் பரவியுள்ள சமயங்கள் பலவாகும்.ஆனால் இவற்றைப் பின்பற்றுவவர்கள் ஒரே மாந்தயினத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். இதையே தமிழர் இலக்கியங்கள்,பழந்தமிழ்ச்சித்தர்கள் குறிப்பாக திருமந்திரம் தந்த திருமூலர் “ஒன்றேகுலம் ஒருவனேதேவன்” என்றார், தாயுமானவர் குறிப்பிடும்போது” வேறுபடும் சமயமெல்லாம் புருந்து பார்க்கின் விளங்கு பரம்பொருளே” என்பார்.

இதை “சாதியும் மதமும் சமயமும் காணா ஆதி அநாதியாம் அருட்பெருந்சோதி” என்பார் வள்ளலாரென்ற இராமலிங்க அடிகளார். இப்படி நானும், மொழியும், சமயமும் கடந்துநிற்கும் இறைவனை (இயற்கை)காட்டுவர். இந்த அடிப்படையிலேயே இருபதாம் நூற்றாண்டின் கவிதைகளையும் நோக்கிப்பார்க்க முடியும்.

“யாவரும் பணிந்திடும் தெய்வம்-பொருள்
யாவிலும் நின்றிடும் தெய்வம்
பாருக்குள்ளே தெய்வம் ஒன்று -இதில்
பற்பல சண்டைகள் வேண்டாம்”..... என்றும்

“பாருக்குள்ளே சமத்தன்மை -தொடர்
பற்றும் சகோதரத்தன்மை
யாருக்கும் தீமை செய்யாது-புவி
யெங்கும் விடுதலை செய்யும்’ என்பார் பாரதி

இனத்தால், மொழியால், மதத்தால், நிறத்தால் வேறு பட்டுக் கிடக்கும் மக்கள் ஒன்றுபடுவதற்கு ஒரே வழிமாந்த அன்பு(நேயம்)முதன்மையானது. உலக நாகரிகப்பண்பாட்டோடு இணைந்து நிற்பது. மாந்த அன்பு மீ உயரியபண்பாடு, ஆனால் இன்று சமயங்கள் மாந்த அன்பை உணர்த்தாது மத உணர்வுகளையே உண்டுகிறது, சமத்துவ உணர்வைவளர்க்காது மத வேறுபாடுகளை நாளொருவண்ணமும் பொழுதொருமேனியுமாக உடைமதவெறியை, இனவெறியை வளர்க்கிறது. இதைச் செயற்படுத்தவும் வன்முறைகளை (கலவரம்) த்தூண்டி, அழிப்புக்கள், கொலைகள், பாலியல்வன் முறைகளை வழிநடத்திச்செல்கின்றன. இலங்கையிலும், இந்திய நாட்டிலும் பெரும்பான்மை இன மத ஆட்சியாளர்கள் பொதுபலசேனை, சிவசேனை போன்றபல

அமைப்புக்களை உருவாக்கி இவற்றைச் செயற்படுத்தி வருகின்றனர் .

இவ்வன்முறைக் கும்பல்கள் பெரும்பான்மையின அரசியலாளர்களின், அம்மதத் தலைவர்களின் மறைமுகமான அரவணைப்பில் செயற்படுவதாகவும் கூறப்படுகிறது.

“சாதி மத பேதங்கள் மூடர் வழக்கங்கள்
தாங்கிநடை பெற்றுவரும் சண்டையுலகிதனை
உணதையினில் துரும்புபோல் அலைக்கழிப்போம்,பின்னர்
ஒழித்திடுவோம்! புதியதோர் உலகுசெய்வோம்!”

என்று, சாதி, சமய, முரண்பாடுகள் இல்லாத ஒருபுதிய உலகைப் படைக்கப்பாடுகின்றார் புரட்சிகவி பாரதிதாசன் அவர்கள் கவிமணிதேசிகவிநாயகம்பிள்ளை மக்கள் நடுவில் சகோதரத்துவம் நிலவவேண்டுமென்பதை

மன்னுயிரெல்லாம் உலகில் -ஒருதாயின்
மக்களென் றுண்மை அறிந்திலிரோ?

என்று”ஆசிய சோதி”வாயிலாகக்காட்டி, “சாதி மதச் சண்டையெல்லாம் ஒழிய வேண்டும்” என்று தெய்வத்திடம் விடுக்கும் விண்ணப்பத்தில் எடுத்துவைக்கின்றார்.

தமிழ்நாடு ஈரோடு தமிழன்பன் என்பார் மாந்தஅன்பை (நேயத்தை) வலியுறுத்துவன மதங்கள் என்பதனை அந்த “நந்னை எரித்த நெருப்பின் மிச்சம்” கவிதை நூலில்

மதங்களின்

“மகுபங்களை உருக்கி,

மனங்களைத்திறக்கும்

சாவிசுள் செய்வோம்

மனிதமே-இனி

மதம்"

என "மனிதமே" மதம் என்பதை வலியுறுத்துவார்.

"இன்றைய தமிழர் நடுவில்

சாதி வெறியிலும்

மத வெறியிலும்

எங்களுக்கும்

மத மன்றோ பிடித்திருக்கிறது"

என வீறுகொண்டெழுகின்றார் கு.வை.சரவணன்

கவிஞர் கண்ணதாசனின் திரைப்படப்பாடல் பலவற்றில்

சமயப்பன்மையியம் பேசப்படுகிறது.

"இராமன் என்பது கங்கைநதி

அல்லா என்பது சிந்துநதி

இயேசு என்பது பொன்னிநதி

நதிகள் பிறக்குமிடம் பலவாகும்

எல்லாநதியும், கலக்குமிடம் கடலாகும்".

என்றபாடலின் வழி விளக்குவார். இக்கவிஞர் இந்து சமயத்தைச் சார்ந்தவராயிருந்தாலும் இசுலாமை, கிறித்தவத்தைப் பாடி தனது சமயப்பன்மையை வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

"எல்லோரும் கொண்டாடுவோம் அல்லாவின் பெயரைச் சொல்லி நல்லோர்கள் வாழ்வை எண்ணி" என்றும், "சிலுவையில் மனதுவைத்தால் சிந்தனை தெளிவாகும், சிந்தையிலே அமைதி வந்தால் வந்தது சுகமாகும்" என பாடுவதோடு மட்டும் நில்லது. "இயேசுகாவியம்" என்ற நூலையும், கருத்து (அதர்த்தமு)ள்ள இந்துமதம்" என்ற நூலையும் படைத்து பன்மையியத்தை நிலைநிறுத்தும் ஈடுஇணையற்ற மனிதராகத்தன்னை

நா.வை.குமரிவேந்தன்

வெளிப்படுத்துகின்றார்.

நடுநிலையாளரும், பேரறிஞருமான ஆய்வறிஞர் மயிலை சினி
வொங்கடசாமி அவர்கள் “சமயப்பன்மையியம் நோக்கி தமிழுக்கும்,
தமிழருக்கும் தொடர்புடையதான “பௌத்தமும் தமிழும்,” சமண மும்
தமிழும்,” “கிறித்தவமும் தமிழும்” என்ற பெறுமதிமிக்க நூல்களைத்
தந்துள்ளார். இவைதமிழனின் பரந்துபட்ட சமயப்பன்மையியத்தை
வெளிப்படுத்துவனவாகும்.

பல இனங்களும் ,பல சமயத்தவர்களும் வாழும் ஒரு நாட்டில்
கட்டாயமாக மதச்சார்பின்மை கடைப்பிடிக்கப்படவேண்டும்.
ஏனெனில் மதம் ஒருவனது அடிப்படையுரிமை,தான் பின்பற்றும்
மதம் தன்னளவில் விடிவை, பகுத்தறிவை, மாந்த அன்பை (நேயம்)
தராது எனக்கானும் போது அவன் அதிலிருந்து விடுபடவிரும்புவது
அவனது அடிப்படையுரிமை. இதை பெரும்பான்மையின, மத
அரசியலாளர்கள்,மத இனவெறியர்கள் புரிந்துகொள்வதில்லை,
அதனால் மத, இன வன்முறைகளைத் தூண்டி, அழிப்பு, கொலை,
கொள்ளை, பாலியலில் ஈடுபட்டு சிறுபான்மையினரைப்பீதி (பயம்)
கொள்ளவைத்துப் பயமூட்டி தம் வல்மேலாண்மையை அவர்கள்
மேல் செலுத்த முன்னிற்பதோடு, தமக்கான சார்பை (ஆதரவை)
பெரும்பான்மையினரிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்கின்றனர்.

மதசார்பின்மை என்பது இறைவனுக்கு சார்பானதோ
(ஆதரவானதோ),எதிரானதோ அல்லது ஆத்திகனை, நாத்திகனை,
இறைச்சிந்தனை இல்லாதவனைச் சமமாக நடத்துகிறது. அரச
நடவடிக்கைகளிலிருந்து கடவுளை ஒதுக்கிவைக்கிறது, மத
அடிப்படையில் யாரும் பாகுபாடு காட்டப்பட மாட்டார்கள் என்கிறது.
அதேநேரம் எந்தச் சமயத்தையும் நம்பி, பின்பற்றிப், பரப்பும்
உரிமையையும் , மன நடுநிலைமையையும் வெளிப்படையாக

அளிப்பதாய்த்தான் அது இருக்கவேண்டும். இங்கு இலங்கை நாட்டையும், அயல் நாட்டையும் சமயச்சார்பின்மை பற்றிச் சீர்தூக்கிப்பார்த்தால் இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் சிங்கள இனமும், பௌத்த மதமுமே பெரும்பான்மையாயிருக்கிறது.

இங்கு மக்களாட்சியென்ற பெரும்பான்மையின ,மத ஆட்சியாளர் (எக்கட்சியினராயினும்) மதச்சார்பின்மைத் தவிர்த்து பௌத்த மதத்தை அரச மதமாக முதன்மையளித்து, அரசமைப்புச் சட்டமாக முயல்கின்றது. அதற்குச் சிலபச்சோந்தித் தமிழர்களும் ஆதரவு நல்க முன்னிற்கின்றனர். இந்திய நாட்டில் மதசார்பின்மைச் சட்டம் இருக்கிறது. பாபர் மசூதி 1992மார்கழி 6இல் இடிக்கப்பட்டபோது மூன்று இந்துத்துவ பாரதிய யனதாகட்சி மாநில அரசுக்கள் கலைக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால் இன்றைய யனதா அரசு இந்துத்துவ மேலாண்மையரசாகச் செயற்படுவதாக ஏனையகட்சிகள் குற்றம் சாட்டுகின்றனர்.

மக்களாட்சி என்ற போர்வையைப் போர்த்துக் கொண்டு மதவாதம் முன்னிலைப்படுத்தப்பட்டு சமய நல்லிணக்கம் சீர்குலைக்கப்படுகிறது. பாபர் மசூதி இடிக்கப்பட்டு, இந்தியா முழுமையும் இந்து இசுலாம் வன்முறை உருவாகி சமயச்சார் பின்மையும், மதநல்லிணக்கத்தையும் புதைகுழியில் போட்டு மூடிய மதவெறியர்களை கவிஞர் அப்துல் இரகுமான் “தவறான எண்”என்னும் கவிதையில்

இடிக்கப்படுவதில் நீ இடிக்கப்படுகிறாயா?

கட்ப்படுவதில் நீ கட்ப்படுகிறாயா?

இந்த இராமன்யார்? இப்ரகீம்யார்?

பெயரில் என்ன இருக்கிறது. என்றவன் பேதை

பெயரால் அல்லவா இத்தனை இடர்கள் (பிரச்சனைகள்) என்று தொடர்ந்து.

ஆலயமணி ஓசையும்

மகூதியின் அழைப்பொலியும்

காற்றில் கரைந்து இணையும் (சங்கமிக்கும்) பொருள் (அர்த்தம்)
இவர்களுக்கு எப்போது விளங்கும்.

என்று கூறி மாந்தர் உண்மையான மதநல்லிணக்கத்தைக்
கடைப்பிடித்து மாந்த அன்பு (நேய) க்கு முகமாக (சமுகமாக) மலர
வலியுறுத்துவார்.

பொதுவாக நாபாளமன்றத்தில், மாகாணசபையில், உள்ளூராச்சிச்
சபைகளில் தங்கள் உறுப்பினர்களை அதிகரிக்கச் செய்வதற்காக
சிறுபான்மை இன மத மக்களின் கோயில்கள் அழிப்பில்,
சொத்தழிப்பில், அவர்களின் அரத்தக் கறைகளை, கண்ணீரை
ஏணிப்படியாக்கி வகுப்புவாத அரசியல் மூலம் ஆட்சிபிடிக்க
விரும்புகின்றனர். இதை பாபர் மகூதி இடிக்கப்பட்ட போது கவிஞர்
“யெகாதாவின்” “கூது கவ்வ இடங்கொடேல்” என்ற கவிதையில்

மகூதிகளில் கோவில்களில்

பெயர்தெடுக்கும் செங்கற்கள்.

ஆட்சி மாற்றத்தை உறுதிப்படுத்தும்-வாக்கெண்ணிக்கையை
என்பதுடன் “கபிதாசரும்”, “இராமானுசரும்” உருவாக்கிய மத
நல்லிணக்கத்தை மதவெறியர் குழிதோண்டிப்புதைத்து
விட்டதாகவும் குற்றம் சாட்டுகின்றார்.

ஈழநாட்டைப்பொறுத்தவரையில் மக்கள் அன்றாட வாழ்விய
லோடு இணைந்த பல தீர்க்கப்படவேண்டிய தேவைகள் இருந்தும்
அதை காலத்திற்குக் காலம் திசைதிருப்பும் நோக்கோடு
பெரும்பான்மை இனமத ஆட்சியாளர்களும் மதக்குரவர்களும்
சிறுபான்மையின மக்கள், மதங்களுக்கெதிரான முரண் செயற்பாடு
களில் இயங்கி சிறுபான்மையினரை நோக்கிப்பதோடு
நின்றுவிடாது பெரும்பான்மையின மக்களின் அடிப்படைத்

தேவைகளிலிருந்து அவர்களின் கவனத்தை திசைதிருப்பும் நோக்கோடும் செயற்படுகின்றனர். இதைச்சிங்கள அரசியல் கட்சிகள் தம் வாக்குப் பலத்தைப் பெருக்கிக்கொள்ள கையாளும் உத்தியாகும். பொதுப்படையகக் கூறுவதானால் மனித அடிப்படை உரிமையான மொழி, பாதுகாப்பு, அவன் ஆயிரமாயிரம் ஆண்டு களாக வாழும் இடம் என்பனவற்றைப் பறித்தெடுப்பதில் ஒட்டுமொத்த சிங்கள அரசியல்கட்சிகளும் ஒன்றுபட்டு நிற்கின்றன. ஒருதமிழன் இது பற்றிப்பேசினால், எழுதினால் அவனை இனவாதி (துவேசி) என்கின்றனர் (தமிழ்த்தற்குறிகளும் இணைந்து).

பாபர் மகூதி இடிப்பின்பின் “கவிஞர் மேத்தா” அவர்கள் மத நல்லிணக்கம் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது.

பாபர் மகூதி

இடிக்கப்பட்ட செய்தி

பரவிக்கொண்டிருந்தது

.....

கோவிலின்

அறங்காவலர் (தர்ம கர்த்தா)

வந்திருக்கிறேன்

நீங்கள் யாரப்பா?

நான் அப்துல்லாவின் மகன்

இவன் பீரமுகமது

பேரன்

அவன் மைதீன் பிச்சை

மருமகன்

பதில் வந்தது

பட்டியல் நீண்டது.

பெருமிதத்துடன்

அறங்காவலர் (தர்மகர்த்தா)

பேசினார்.

நல்லது தம்பிகளா!

நாங்கள் போகிறோம்

உங்கள்

பள்ளிவாசலைப்

பாதுகாப்பதற்கு.

எனக்காட்டுகின்றார். இப்படியான ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படும் போது இந்து இசுலம் சமயத்தவர்கள் மாறி மாறிக் கோவில்களைப் பாதுகாத்து மத நல்லிணக்கத்தைப் பேணவேண்டுமென்கிறார். சிறுவயதிலேயே பிள்ளைகளுக்கு சமய நல்லிணக்கத்தை மேம்படுத்தும்படியான பாடத்திட்டங்களை மக்களாட்சி அரசு உருவாக்கிச் செயற்படுத்தவேண்டும். இங்கு புத்தர், இயேசு, அல்லா, சிவன் என்போர் யார்? பெயர்கள் வேறுபடுகின்றனவேயன்றி அவை வெளிப்படுத்தும் உண்மை ஒன்று தான். மாந்த அன்பும் (நேயம்), சமத்துவ சகோதரத்துவ நோக்கும், உயிரிரக்கமும் தான்.

இலங்கையைப் பௌத்த சிங்கள அரசாக மாற்ற பெரும் பான்மையின சிங்கள ஆட்சியாளரும், இலங்கையின் வடகிழக்கில் இந்து அரசமைக்க “சிவசேனை” போன்ற சில அமைப்புக்களும் முயலும் ஒரு நிலையே தற்போது காணப்படுகிறது. அண்மையில் 2018இல் நடைபெற இருக்கும் உள்ளூராட்சித்தேர்தலை முன்னிட்டு மேற்குறித்த “சிவசேனை”, வாக்காளர்கள் யாருக்கு வாக்களிக்க வேண்டுமென்பதை துண்டு வெளியீடாகப் பதிப்பித்து யாழ் அரசு பேருந்து நிலையத் தரிப்பு இடத்தில் மக்கள் பார்வைக்கு

ஒட்டியுள்ளது. அதை நீங்களும் வாசியுங்கள்.

“தமிழ்த்தேசியம்” காக்க சைவ வாக்காளர்கள் யாவரும்,
சங்கங்கள், உள்ளூராட்சிச் சபைகள், மாகாண சபை, மற்றும்
நாடாளுமன்றத் தேர்தல்களில் சைவமும் தமிழும்
காக்கும் வேட்பாளர்களுக்கு வாக்களியுங்கள்.
“சிவசேனை”

இப்படியாக அழிப்புக்கடவுளாக இந்துமதத்தின் பெரும் கூறும் இந்துத்துவத்தின் மேலாண்மைக்காரருமாகிய வைதீக மதத்தினரால் ஆக்கப்பட்ட சிவனின் (படைத்தல், காத்தல் பறிக்கப்பட்டு) ஒரு அழிப்புப்படையே இந்தச் “சிவசேனை”. இந்தியாவில் இச்சிவசேனை இசுலாமியர், கிறித்தவர்களுக்கெதிரான மதவன்முறைகளில் பாரதிய யனதாகக்கட்சியின் இந்துத்துவக் குழுக்களான ஆர் எசு எசு, விச்வகிந்துப் பரிசத், கரசேவை குழுக்களுடன் சேர்ந்து கொலை, கொள்ளை, தீவைப்பு, கோவில் உடைப்பு, பாலியல் வன்முறை போன்ற அழிப்புவேலைகளில் ஈடுபடும் ஒன்று எனச் செய்திகள் கூறுகின்றன.

இலங்கையில் தமிழர் நடுவில் இப்படியான ஒரு நோக்கோடுதான் இச்சிவசேனை உருவாக்கப்பட்டதா? என்பது மத நல்லிணக்கத்தையும், மதசார்பின்மையையும், மக்களை சமத்துவ, சகோதரத்துவ, நோக்கோடும் மாந்தநேயமும், உயிரிரக்கமும் கொண்டபலரின் கேள்வியாயுள்ளது. இங்கு வியப்பென்னவென்றால் இந்துத்துவத்தின் (வைதீகத்தின்) ஒரு அழிப்புக்கூறான “சிவசேனை” “தமிழ்த்தேசியம்” பற்றிக்கூறுவதுதான், தமிழ்த்தேசியமென்றால்; தமிழை வேற்றுமொழிக் கலப்பில்லாது, தமிழன் தனது இன்பியல், துன்பியல் நிகழ்வுகளிலும், எழுத்திலும் பேச்சிலும் கடைப்பிடிப்பதும், மரபுவழியாக தொடர்ந்துவரும் பண்பாட்டுப் பழக்க வழக்கங்களைத்
நா.வை.குமரிவேந்தன்

தொடர்ந்து பின்பற்றுவதுமாகும்.

இலங்கையில் தமிழர்கள் இந்துக்களாக மதம் மாறியே வாழ்கின்றார்கள், ஏனெனில் இவர்களின் பேச்சிலும் எழுத்திலும் வடமொழியும், சமற்கிருதமுமே மேலாண்மை செலுத்துகிறது. இன்பியல் நிகழ்வுகளான திருமணம், புதுமனைப்புதல் போன்றன துன்பியல்..... நிகழ்வுகளான இறப்பு, நினைவுகூறல் போன்றனவும், கோவில் பூசனைகளும் வடமொழி(சமஸ்கிருதம்) யிலேயே நடத்தப்படுகிறது.

தமிழக்கடவுளரும் வைதிகக்கடவுளருள்புகுத்தப்பட்டு அதாவது முருகன் சுப்பிரமணியத்தால் மறைக்கப்பட்டும், ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்ற தமிழர் ஒழுக்கவியலை உடைத்து சுப்பிரமணியனுக்கு இருமனைவியராக்கியும்,முத்தொழிலோனான (படைத்தல், காத்தல், அழித்தல்),தமிழரின் முழுமுதற் கடவுளாகிய சிவனின் படைத்தல் தொழிலை பிரமா (வைதீகக் கடவுள்)வுக்கு வழங்கியும், பல ஆயிரம் மனைவியரைக்கொண்ட விட்டுணுவ(கிருச்சணன் வைதீகக்கடவுள்) க்குக் காத்தல் தொழிலை வழங்கியும்,சைவத்தின் தலைவன் என்ற சிவனை வீட்டிலிருந்து, அப்புறப்படுத்தி சுடுகாட்டிற் கு அனுப்பிய தோடல்லாமல் அவனை உருத்திரனுள் (சிவனை) அடக்கி அழிப்புக் கடவுளாக்கியும், கொற்றவை/ பழையோள்/ அம்மன்/காளி ஆகியோரை துர்க்கையுள் (வைதீகக்கடவுள்) அடக்கியும், இவர்களுக்கெல்லாம் முன்னிலைப்படுத்தப்பட்டவராக வட நாட்டுக்கடவுள் விநாயகர் /கணபதி/ விக்னேசுவரன்(பிள்ளையார்) என்பாருடன், வர்ணாச்சிரம (சாதியை)த்தை மிகமிக இறுக்கமாகக் கட்டிக்காத்து சைவத்தையும்,தமிழையும், குழிதோண்டிப்புதைத்து, அது முளை விடாதுபார்த்துக் கொள்வதே இந்த இந்துதவச் சிவசேனைபோன்ற குழுக்களின் செயற்பாடு என்கின்றனர்.

இது இலங்கைத்தமிழர் நடுவில் வைதீகக்கடவுளர் ,தவிர்த்து,

தனித்தமிழில் (வேற்று மொழி தவிர்த்து) செயற்படவுள்ளது போல இத் இத்துண்டு வெளியீடு புலப்படுத்துவது வரவேற்கத் தக்கதுதான். ஆனாலும் பல்லின, பல்சமயத்தார் வாழும் விடுதலை பெற்ற மக்களாட்சி நடைபெறுகின்ற மதநல்லிணக்கம் உள்ள ஒரு நாட்டில் இப்படியான துண்டு வெளியீடுகள் மதமுரண்பாடுகளையும், மத வன்செயல்களையும் தூண்டுவதற்கு உறுதுணையாய் அமைந்து விடலாம். எனவே இனமத நல்லிணக்கத்தை விரும்புவர்கள் இதனுடன் தொடர்புடையவர்களை அணுகி அவர்களின் மனோ நிலையை அறிந்து அதற்கான சீர்திருநிலையை உருவாக்க வேண்டும்.

மதம் மனிதனால் மனிதனுக்காக ஆக்கப்பட்டது. பிறப்பெடுத்த ஒருவன் தன் சிந்தனைக்கேற்றதாய் நல்லதுகெட்டது அறிந்து தான் விரும்பிய மெய்யியலை (தத்துவத்தை) தேர்ந்தெடுப்பது அவனது அடிப்படைப் பிறப்புரிமை. தமிழர்கள் ஆயிரம் ஆயிரம் ஆண்டுகளாக அற, அறிவு, நீதி, ஒழுக்கம், பண்பாட்டில், நாகரிகத்தில் தலை சிறந்தவர்களாகவும் அதற்கான பலபடைப்புக்களை வழங்கியவர்களாகவும், இன்றுவரை பெரும்பகுதியினர் மதநல்லிணக்கத்தோடு வாழ்பவராகவும் உள்ளனர். மதம் சாராது பொதுவான ஒன்றில் எம் பலத்தை (தமிழரின்) உறுதிப்படுத்த வேண்டிய நிலையில் மதம் சார்ந்து பிரித்து குட்டைகுழப்பி பருந்துக்குக்கொடுப்பது போன்ற நிலைப்பாடுகள் தவிர்க்கப்படவேண்டும். இது மறைமுகமான சாதியப்பிரிப்பையும் ஏற்படுத்தும் ஒரு செயற்பாடு என்பதாகவும் சிலர் கருத்துக் கூறுகின்றனர்.

தமிழைப் போற்றி, தமிழின் வாழ்வுக்காய் வேற்றின, வேற்றுமத மாந்தர் செயற்பட்டது போல் வைதீகம் சார்ந்த இந்துக்கள் (உண்மைதமிழ்சைவர்கள்தவிர்த்து) செயற்படவில்லை என்பது உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் விளங்கும். இங்கு சில சமத்துவ

சகோதரத்துவ, நன்னெறியுடன் கூடிய மாந்த அன்பும்(நேயம்) உயிரிரக்கமும் கொண்ட சிலரின் சுவற்றுக்களையும் நோக்கிப்பார்க்க வேண்டிய தேவை ஏற்படுகின்றது.

மதம் மனிதனுக்காக வன்றி மனிதன் மதத்திற்காக அல்ல. மனிதனை மனிதனாக மதிக்காத மதம், அவனது பொருளாதார வளர்ச்சியைத்தடை செய்யும் மதம் மதமென்று சொல்லத் தகுதியற்றது. விலங்கைத் தொடலாம் என்னைத் தொடாதே எனக்கூறும் மதம் மதமல்ல, மதத்தின் பெயரால்செய்யப்படும் சூழ்ச்சி. சமுதாயத்தில் சிலரை வளர வைத்து பலரை அறியாமையில், மூடநம்பிக்கையில், ஏழ்மையில் வைத்திருக்கும் மதம் மக்களுக்கேற்றதல்ல. அது மதத்தின் பெயரால் மக்களுக்கு இழைக்கப்படும் பெருங்கொடும் .

சுவாமி விவேகானந்தர்

சேரநாடு தமிழ் மூவேந்தரான சேர,சோழ, பாண்டிய மன்னர்களில் சேர மன்னர்களால் ஆளப்பட்ட தனித்தமிழ்நாடு. சிலப்பதிகாரம் தந்த சேரன் சொங்குட்டுவனின் தம்பியான சமண சமயத்தைத் தழுவிய இளவரசன் இளங்கோவடிகளின் தாய்மண். அவர் வாழ்ந்த கி . பி முதல் நூற்றாண்டுகளில் மதசார்பின்மையும் மதநல்லிணக்கமும் போற்றப்பட்டது. சிலம்பு இதை மிகவிரிவாக வெளிப்படுத்தும்.ஆனால் என்று வைதீக மேலாண்மை (முந்நெறி அடிப்படையில்) தமிழன் கையிலிருந்த அத்தனை கலைகளும் பறிக்கப்பட்டு, தமிழன் தாழ்த்தப்பட்டு, அடிமை ஆக்கப்பட்டானோ அந்த வழியில் சேரநாட்டுள் ஊடுருவிய வடநாட்டு வைதீக வேத நம்பூதிரிப்பிராமணர்கள் தம்மை முதன்மைப்படுத்தியும் . தமக்குப் பக்கபலமாக அன்றிருந்த அரசுத்தலை முறையினரையும் கையுள் போட்டுக்கொண்டு,இப்பிராமணர்களுக்கு தம் உடலையும் கொடுத்து அவர்களுக்கு ஏவல்கள் செய்தவர்களான தமிழர்களுக்கு சாதி

நா.வை.குமரிவேந்தன் ————— 32

உயர்ச்சி (வேளாற்) வழங்கித்தம்மோடு அணைத்துக்கொண்டனர். ஆனால் இவர்களின் அடக்கு முறைக்கு அபங்காத பெரும்பான்மைத்தமிழர் சாதியிறக்கம் செய்யப்பட்டு, அவர்களின் சொத்துக்களைப்பறித்தும் (எனது மதுரை எரிகிறது என்ற நூல்பார்க்க), அவர்களுக்கு இன்னோரன்ன கொடுமைகளைச் செய்தும் தம்மை உயர்த்திக் கொண்டனர். இத்தமிழரின் செல்வங்களே பத்மநாபசுவாமி கோவிலில் பதுக்கிவைக்கப்பட்டு இருந்தவை. இக்கொடுமைகளை ஏற்றுக்கொள்ளாது கீழ்கொண்டவாறு எழுதுகின்றார் சுவாமி விவேகானந்தர்.

“குமுகச் சாதிப்பிரிவினைகள் மலிந்த பைத்தியக்காரர்களின் கூடாரமும், கலியுகத்தின் வைதீகவேத பிராமணர் வடிவில் (ரூபத்தில்) இருக்கும் இந்தக்கொடியவர் (இராட்சதர்) களிபடம் இருந்து ஏழைத்தமிழ் மக்களை இறைவன் காத்து வாழ்விப்பாராக (இரட்சிப்பாராக)” என மனம் நோகின்றார்.

தமிழர் நடுவில் பயமுறுத்தலை உருவாக்கியுள்ள யாழ்ப்பாணச் சிவசேனை” மனம் கொள்ளவேண்டும். மாந்தஅன்பையும் உயிரிரக்கத்தையும் அடிப்படையாக மக்கள்தொண்டே இறைத்தொண்டு எனக் கொள்பவர்கள் மக்கள்முரண் செயற்பாடுகளில், மனங்களைப் புண்படுத்துவது ஒரு நாகரிகச் செயற்பாடாய் கொள்ள முடியாது.

உயிர் வாழ்வதற்காக நாம் எவ்வாறு போராடவேண்டியுள்ளது இவ்வுலகத்தின் வாழ்வின் நலன்களே நமக்கு முதன்மையானது. வேறோர் உலகத்தின் துயர்ப்பு நமக்கு வேண்டுவதில்லை. துளசிச்செடியும் உருத்திராட்சம்காய் மாலையும் உங்களை இந்நாட்டின் வட்டிக்கடைக் கொள்ளையரிடமிருந்து விடுதலை செய்து விபாது என்பதை மனதில் இருத்துங்கள், பற்று (பக்தி)க் களிப்பு (பரவசம்) கொண்டு பாடித்திரிவதால் நிலவுடமை, சுரண்டற்காரரிடமிருந்து உங்களைக்

காப்பாற்ற எந்தப் பரந்தாமனும் பறந்துவரப் போவதில்லை. ஊரூராகக் கோயில்களைத் தேடிப்போவதால் மாதந்தோறும் மாதந்தோறும் உங்களுக்கு ஊதியம் வந்து சேரப்போவதில்லை. ஏனெனில் குமுகாயத்தின் பெரும்பகுதி இத்தகைய பயனற்ற மாயைகளிலும், மூடத்தனத்திலும், மந்திரத்திலும் முடங்கி மயங்கிக் கிடக்கிறது. சிறிதளவே அறிவுள்ள தன்னலக்கும்பல் குமுகாயத்தை அழித்துக் கெடுத்துவருகிறது. எனவே தான் உங்களை வேண்டுவ தெல்லாம் ஆட்சியைக் கைப்பற்றுங்கள்.

இந்தியாவின் அரசியல்யாப்பை வரைந்த உயர்சட்டவல்லுனர் அம் பேத்கர் மாந்த முரண்பாடுகளை வளர்க்காது மக்கள் நடுவில் மனிதத்தை, மனித அன்பை (நேயத்தை) உயர்வடையச் செய்ய அனைவரும் முயலவேண்டும். இதன் மூலம் தமிழர் நடுவிலாவது மதநல்லிணக்கத்தை, சாதிய நல்லிணக்கத்தை பெறமுடியும். “ஒன்றேகுலம் ஒருவனே தேவன்” என்ற விழிப்புணர்வு ஒவ்வொருவருக்கும் உண்டாக வேண்டும்.

இன்று தன்னறிவுள்ள ஒவ்வொருவர் மனதிலும் எழுந்துள்ள விடைகாண முடியாத வினாவாக உள்ளது எங்கே போய்க் கொண்டிருக்கின்றோம்? என்பது தான் இன்றைய சூழலில், செல்லும்வழிசரியல்ல என்பதும் இது இன்றைய இளம் தலை முறையினரை மிகவும் சீர்குலைக்கும் (பாதிக்கும்) என்பதையும் அனைவரும் அறிந்திருக்கின்றனர். உலகில் இன்று அன்புநெறி, அறநெறி, ஒழுக்கநெறி குறைந்து வருவதால் இளைஞர்கள் கொலை, கொள்ளை, மது, மங்கையென பல்வகை வன்முறையில் இறங்கியுள்ளனர்.

தனிமனித மனஉளைச்சலே குமுகாய உளைச்சலாக மாறிவிடுகிறது. குறிப்பாக அன்புக்கு ஏங்கும் (பெற்றோரிடம்,

உறவுகளிடம், நண்பர்களிடம், குழுகாயத்திடம், உணரிடம், இனத்திடம்) உள்ளங்கள் அது கிட்டாத போது வன்முறையில் இறங்குகின்றனர் என்பதை உளவியல் வல்லுநர்கள் வெளிப்படுத்துகின்றனர். எடுத்துக்காட்டாக ஒரு பேருந்தில் செலவு (பயணம்) செய்யும் அகவை (70 மேல்) முதிர்ந்த ஒருவருக்கு மகபேற்றுத்தாய்க்கு, கைக்குழந்தையுடன் வரும் தாய்க்கு அப்பேருந்தின் மூக்கால் பங்கு இருக்கைகளையும் நிரப்பியிருக்கும் 35 அகவைக்குக் குறைந்த வயதினர் எழுந்து இடம் கொடுப்பதில்லை, உறக்கம்போல் நடிப்பார்கள், இவர்கள் (மாற்று வலுவின்னர்கள் அல்ல, உளம் உணமுற்றவர்கள்) உளவியல் தாக்கமுற்றவர்கள் என்று தான் கொள்ளவேண்டியுள்ளது.

ஆனாலும் ஒருசில தொழில்பார்க்கும் பெண்பிள்ளைகள் பண்புள்ளவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். பள்ளிமாணவர்களின் செயற்பாடும் சுழியம் என்றே கூறவேண்டும். பண்பு, அன்பு, ஒழுக்கம் உள்ள பெற்றோரை, ஆசிரியரை பெற்றவர்களிடம் தானே இக்குணங்கள் வெளிப்படும். இன்றைய இச்சீரழிவுக்குக் காரணாய் இருப்பது உடகங்கள் (செய்தித்தாள்கள், சின்னத்திரை, பெரியதிரை, தொலைக்காட்சிகள், தொலைத்தொடர்பு உற்பத்திகள், பொழுது போக்கு என்றவடிவில் மனித மனங்களை, மூளைச்சலவை செய்து பாழாக்குகிறது). இப்படி மகிழ்ச்சியற்று, மன அமைதியற்று, பணத்தின் மேற்கொண்ட பேராசையால் மனிதன் தடம்புரண்டு நிற்கின்றான். இதைக் கவிஞன் வரிகளில்.

“பொருள் வளத்தின் பின்னணியில்
அறிவியலின் பூதவிரிவில் (விசுவரூபம்)
நாகரிகத்தின் நசுக்கலில்
மனிதன் புன்னகையை
மறந்து கொண்டிருக்கின்றான் .
ஒருமனிதன் ஒரு

மனிதனைப் பார்த்து
இயல்பாய்ச் சரிப்பதில்லை
ஏழையின் சிரிப்பில்”

“இறைவனைக் காணலாம் “என்றனர்
ஏழைகள் சிரிப்பதேயில்லை.”

கொள்கையற்ற அரசியல், குறிக்கோள் இல்லாதகல்வி , உழைப்பைப்பறக்கணித்து பிழைப்பால் (பிழைபடநடந்து) தேடும் செல்வம், நாணயத்தை நம்பாத வணிகம் ,இவற்றால் இன்றைய இளைஞர்கள் சந்திப்பது வறுமை, தொழிலில்லாக் கொடுமை, இதன் விளைவு தீவிரவாதத்திற்குப் பலியாகித் திசைமாறிப் போகின்றனர் இளம் தலைமுறை.

இன்னொரு கவிஞர் இறைவனைத் தேடுகிறார்.

“இறைவா!

நீ

எங்கே இருக்கின்றாய்?

இந்துவின் கோவிலிலா?

முசுலீமின் மசூதியிலா?

அல்லது கிறீத்தவனின் கோவிலிலா?

என்றேன்!

இறைவன் சொன்னான்

இந்த மூவரும்

ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துப்

புன்னகைத்துக் கொள்ளும்

புன்னகையில் நான் இருக்கிறேன்

என்று!

ஒரு கவிஞருக்குப் பெட்டியொன்று கிடைத்ததாம்.

அதில் இறைவனின் நெஞ்சாங்குலை (இதயம்) என எழுதப்பட்டிருந்ததாம். இது தனக்குக்கிடைத்த பெரும் பேறென்று மகிழ்ந்து ஊரெல்லாம் பறைசாற்ற முனைந்தார்.

“வெளியில் சொன்னால்
இது இயேசுவினுடையதா?
கிருட்டிணனுடையதா?
நபிகளுடையதா? என்ற
அணுக்கருவி போன்ற வினாக்கள் எழும்” என்று சொல்லாமலே
இருந்துவிட்டார்.

“கொடுரமான செயல்
உலகில் எங்கு நடந்தாலும்
இறைநெஞ்சம் வேகமாக
துடி துடிக்கத் தொடங்குகிறது.
ஒவ்வொரு நாளும்
ஒவ்வொரு மணியும்
ஒவ்வொரு நொடியும்
அல்லற் பட்டுத் துடி துடித்தது
ஒருநாள் விடியல்
நெஞ்சப் பெட்டி
அமைதியாய் இருந்து
கொஞ்ச நேரமாவது உலகில்
கொடுரச் செயல்கள்
நடக்காதிருப்பது கண்டு!
என் மனமும் அமைதியானது
மெதுவாகப் பெட்டியைத் திறந்தேன்
என் இதயம் சுக்குநூறானது
இறை நெஞ்சம்(இதயம்)
நின்றுபோய் உலர்ந்து கிடந்தது
அளவுக்கு மிஞ்சிய வேதனைப்பட்டு
துடித்ததின்
அடையாளங்கள் அதன் மீது

ஓ..... இறைவா

நெஞ்சத்தை ஏன் கைவிட்டீர் ?”

மாந்தன் மாந்த வாழ்வை விட்டு விலகி விலங்கு வாழ்விற்குச் செல்வதற்கு அடிப்படைக்காரணம் அவன் கொள்ளும் பேராசைதான். கூட்டுக்குடும்ப வாழ்விலிருந்து விலகி மாந்த அன்பை (நேயத்தை)மறந்து, தான், தன்குடும்பம், தன் பிள்ளைகள் என்று தன்னலங்கொண்டு பணப்பேய் பிடித்துச்செல்வம் சேர்க்கும் ஆசையை ஆலமரமாய் வளர்த்துவிட்டுள்ளான். இத்தாக்கம் (பாதிப்பு) அக்குமுகாயத்தின் தாக்கமாகிவிட்டது.

மாந்த ஆசைக்கு அளவே இல்லையென்பதும் அதன் விளைவே அனைத்து அழிவுகளுக்கும், அனைத்து கொடூரங்களுக்கும், நியாயமற்ற நிலைகளுக்கும், நேர்மையற்ற ஒரு குமுகாயம் தோன்றவும் அடிப்படைக் காரணமாகிறது. “ வினை விதைத்தவன் வினை அறுப்பான் “ என்பதைச் சிறுவன் தொட்டே பிள்ளை களுக்கான அறிவூட்டலாக இருக்கவேண்டும். அப்போது தான் இவ்வுலகம் அனைவருக்கும் மகிழ்வைத் தருவதாய் இருக்கும்.

மனிதனை ஒரு எண்ணாகவும் அவனின் பண்பை இன்னொரு எண்ணாகவும் கொள்ளும் போது வியப்பூட்டும் தீர்வுகளை தருவதை கவிஞர் “பா வியய்” வெளிப்படுத்துகின்றார்.

கூட்டல் :	மனிதன் + தன்னம்பிக்கை	= வெற்றி
	மனிதன் + அன்பு	= காதல்
கழித்தல் :	மனிதன் - தன்னம்பிக்கை	= தோல்வி
	மனிதன் - இயலாமை	= முயற்சி
	மனிதன் - ஆசை	= அமைதி
பெருக்கல் :	மனிதன் X தன்நம்பிக்கை	= பெரு வெற்றி
		(சாதாணை)

$$\begin{aligned}
 &\text{மனிதன்} \times \text{இயலாகை} = \text{மாந்த அன்பு} \\
 &\hspace{15em} (\text{மனிதாவிமானம்}) \\
 &\text{மனிதன்} \times \text{ஆசை} = \text{இறுமாப்பு (விக்கிரம்)} \\
 \text{பிரித்தல் :} \quad &\text{மனிதன்} + \text{கவலை} = \text{தெளிவு} \\
 &\text{மனிதன்} + \text{இயலாமை} = \text{தம்பலம்} \\
 &\text{மனிதன்} + \text{ஆசை} = \text{அமைதி,} \\
 &\hspace{15em} \text{மன ஆறுதல் (நின்மதி)}
 \end{aligned}$$

எனவே நாளை ய தலைமுறைக்காய் இயலாமை ,ஆசை, கவலை ஆகியவற்றை கழித்தும் வகுத்தும், தன்நம்பிக்கையையும் அன்பையும் பெருகச்செய்து மாந்த அன்போடு பெருவெற்றி (சாதனையும்) பெறும் ஆற்றலை அடைய முயற்சிக்க வேண்டும்.

ஈழவள நாட்டை ஒரே சிங்கள மொழி, ஒரேபெளத்த மதம், ஒரேபெளத்தப்பண்பாடு என்ற ஒருமையிய நோக்கில் தேசிய வாழ்வின் சட்டங்கள் இயற்றியும், ஏற்படையதாகத் திருத்தியும் மக்களாட்சி, நல்லாட்சி எனக்கூறிக்கொண்டு செயற்படுத்த முனைகின்றது. இது இலங்கையின் அயல் நாடான பாரத நாட்டின் மேலாண்மை குமுகம் ஒரே வடமொழி, ஒரே இந்துமதம், இந்துப்பண்பாடு என்ற ஒருமையிய வைதீகக்கொள்கையைப் பின்பற்றும்செயற்பாபாய் உள்ளது. சிறுபான்மையிரான இலங்கைத் தமிழர்களும் இன்று இந்த இந்துத்துவத்தின் ஒரு கூறான “சிவசேனை” (சிவனின் அழிப்புப்படை) யை உருவாக்கி தேர்தல் (அரசியல்) பேச வெளிப்பட்டுள்ளது.

இந்திய நாட்டில் இதன் நடவடிக்கைபோல் இங்கும் கிளர்த்தெழுந்து கொடூரங்கள் புரியுமா? இந்தப் பூனையும் பால் (களவாய்) குடிக்குமா? என்ற நிலையைக் காட்டிக்கொண்டாலும், இயல்புக் குணங்களை மாற்றமுடியாது தானே ! மொழி,மத வழிச் சிறுபான்மையினர் ,தாங்கள் இந்துக்கள் ,பெளத்தர்கள் அல்ல

என்று மறுப்பவர்கள்,பொதுவுடைமையாளர்களின் வாழ்வரிமை பறிக்கப்படவும்,பாதுகாப்பற்ற நிலைக்குத் தள்ளப்படவும் நிகழ்வுகள் அராங்கேறிக்கொண்டிருக்கின்றன.

இலங்கை ,மக்களின் சூட்டொருமைப்பாடு, மதசார்பின்மை சீர்குலையும் நிலையே எதிரொலிக்கிறது. இதை மாற்றியமைக்க வேண்டுமானால் கருத்தியல் பன்மையியமே தேவைப்படுகிறது. இன்றைய நோக்கில் சமயப்பன்மையியத்தின் அடிப்படைத் தேவை எது? இதற்கு, ஏற்பட்டுள்ள அச்சுறுத்தல்கள் எவை? அறைகூவல்கள் எவை? என்பதற்கான தேடற்தேவை ஏற்பட்டுள்ளது. இத்தேடலானது குமுகமாற்றத்திற்கோ,வளர்ச்சிக்கோ தடையாக இருக்கக்கூடாது.

"பன்மவியப் பண்பாட்டை எல்லாத்தளங்களிலும் வளர்த்தெடுக்க கல்வியற்சான்றோர்கள் தமது உடமையாகக்கொள்ள வேண்டும். 19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிப்பகுதியில் ஏற்பட்ட பொருளியல் மாற்றமானது பல இலக்கம் மக்களைப் புலம்பெயரவைத்தது,மக்கள் கிழக்கு ஐரோப்பாவில் இருந்து மேற்கு ஐரோப்பா ,வட அமெரிக்கா ஆகிய கண்டங்களுக்குக் குடி பெயரவைத்தது, இதனால் ஒருபண்பாட்டில் இருந்த நாடுகள் சிக்கலான பலபண்பாட்டினவாக மாறின . இக்காலகட்டத்தில் பெயர் பெற்ற சிந்தனையாளரான வில்லியம் யேம்சு உண்டாக்கிய பெயர்தான் இப்பன்மையியம் (பன்மவியம்) சிக்கலான பல்பெருக்கமுள்ளவற்றைப் பொறுத்துக் கொள்ளும் (சகித்து) நடைமுறையையே அவ்வாறு சுட்டினா ரெனலாம். மெய்யியல் மற்றும் உலகவியல் நோக்கில் வாழ்க்கை யின் உட்பொருளை விரிவு படுத்திக்கொள்ளும் வாய்ப்பை அது குறித்தது. 2002இல் அருளியார் வெளிப்பட்ட "அருங்கலைச்சொல் ,அகர முதலி இப்பன்மையியத்தை (pluralism) மெய்யியல் கலைசொல்லாக வெளிப்படுத்துகிறது.

இப்பன்மவியமானது எல்லாத்துறைகளிலும் புதுபொருள் வரையறைகளில் முழுவீச்சில் புகுந்து உள்ளமையியலின் படி (Ontology) மெய்ம்மை என்பது தனித்துவமான ஒவ்வொரு பொருள்களிலும் உள்ளது என்பதை இது குறிக்கின்றது. அரசியல் குமுகாயத்திலுள்ள பல பிரிவினரின் (மொழி, மத, பண்பாடு, ஒழுக்கம், பழக்கவழக்கங்களின் வேற்றுமை) ஈடுபாடுகளை ஏற்று ஆளும் அரசு பல்வேறு குழுக்களையும் உள்ளடக்கி செயற்படுவதே பன்மையியம். சமயப்பன்மையியமென்பது ஒருவரது நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்த பல்வேறு வழிகள் உள்ளன என்கிற நம்பிக்கையைக் குறிப்பதாகும்.

இந்துமதம் வைதீகம், சைவம், வைணவத்தை உள்ளடக்கி னாலும் வைதீக மேலாண்மையே கோலோச்சுகிறது. வைதீகம் வடமொழியை சமற்கிருதத்தை, கிரந்த எழுத்துக்களுக்கு, வைதீக ஆலயத்தெய்வங்களுக்கு முதன்மை கொடுக்கிறது. சைவத்திற்குரிய தமிழும், தமிழ்க்கடவுளரும் நூறு விழுக்காடு இருட்டடிப்பும், புறக்கணிப்புக்கும் உள்ளக்கப்படுகின்றன. இந்துத் தவத்துக்கு எதிரானவற்றை களைஎடுக்கும் கூறே சிவசேனையாம் இங்கு இவர்களின் (யாழ்ப்பாணம்) கோட்பாடு, செயற்பாடும் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. பௌத்தமும், இந்துவும் இசுலாம், கிறீத்தவத்தோடு முரண்படுகிறது. ஆனால் 90 விழுக்காட்டு இலங்கை, தமிழ்நாடு வாழ் தமிழர்கள் சமயப்பன்மையியத்தைக் கட்டிக்காத்துப் பேணுபவர்களாகவே உள்ளனர். இங்கு போத்துக்கேயர் சங்கிலி மன்னனுக்குப்பின் மதவெறி என்பது தலை தூக்கவில்லையென்றே கூறவேண்டும்.

தமிழர்கள் தொல் பழங்காலம் தொட்டு இயற்கையை வழிபட்ட வர்களாகவும், சமயங்கள் தலையெடுத்தபின் சமயப் பன்மையியம் பேணுபவர்களாகவும், பெரும் சமயங்களாயிருந்த சைவம்,

வைணவம் (தென்கலை), சமணம், பௌத்தம், ஆசீவகம் இசுலாம் கிறீத்தவம் போன்ற மதங்களை வளர்க்கவும், அவற்றின் கொள்கை வகுப்பிற்கும் பெரும்பங்காற்றியுள்ளனர் என்பது வெள்ளிடை மலையாயத் துலங்குவதாகும். இந்துவின் பெருங்கூறான வைதீகம் மட்டுமே மக்களைப் பல்சாதிக் கூறாக்கி அவர்களை ஒன்று சேரவிடாது அவர்களை பலமிழக்கச் செய்து சமய ஒருமையியுத்தை பேண மக்கள் முரண்தீவிரச் செயற்படுகளில் இறங்கிவிடுகின்றது மக்களாட்சி நடைபெறுகின்ற இத்துணைக் கண்டத்திலே அமைதிக்குக் குந்தகம் ஏற்படுகிறது.

இவ்வாறான சூழ்நிலையில் ஒருமையியத்திற்கு மாற்றுக் கருத்தியலாக சமயப்பன்மையியத்திற்கு சார்பாக (ஆதரவாக) உரத்த குரல் கொடுக்க வேண்டிய தேவை எழுகிறது. கவியோகி சுத்தானந்த பாரதியார் அவர்கள்! "ஒரே கடவுள், ஒரே உலகம், ஒரே மனித குமுகாயம் என்ற உணர்வுடன் ஒரே வானக்குடை நிழலில் எல்லோரும் ஒருமை கொண்டு வாழ வேண்டும் இச்சமநிலையைக் காட்டுவதே சமயம் "என்பார். சுப்பு இரத்தினம் எனப்பட்ட பாரதிதாசன் தமிழகத்தின் தலைசிறந்த பெருமைக்குரிய புரட்சி கவிஞர் தொடக்கத்தில் முழுமையான கடவுள் நம்பிக்கையாளராகவும், அடுத்தபடியில் கடவுள் நெறி அல்லது கொள்கையில் காணப்படும் குறைகளைக் கண்டிப்பவராகவும், இறுதிக்காலத்தில் கடவுள் மறுப்பாளராகவும் திகழ்ந்தார் என்பதை அவரின் வாழ்க்கை வரலாறு வெளிப்படுத்தும்

மாந்தன் தன்னுணர்வும், மெய்யறிவும் பெற்றவனாக, அகவை முதிர்வு பெறப்பெற அவன் வாழும் சூழல், அவனது பட்டறிவு, அவனை தன் அயலவன் பற்றி, தன் குமுகாயம் பற்றி, தன் இனம்பற்றி, தன் தன் நாடுபற்றி, இந்த உலகுபற்றி சிந்திக்கின்றான், தொடர்ந்து ஆய்கின்றான், அவனது தேடல் விரிவடைகிறது அவன்

பதில்களோடு மட்டும் வாழவிரும்பவில்லை கேள்விகளோடு, பகுத்தறியும் செயற்பாட்டில் இறங்குகின்றான், அப்போது தான் அவர்களுக்கு உலகம் புரிகிறது.

பல நூற்றாயிரம் போர் உலக வளங்களை உறிஞ்சி, பல கோடிமக்கள் தம்வாழ்விழக்க வேண்டியுள்ளதை இனங்காணுகின்றான். இதனால் அவன் மனிதம் பேணமுனைகின்றான் இந்த மாற்றம் தான் புரட்சிக் கவிஞரின் மாற்றத்திற்கு அடி கோலுகின்றது. தொடக்கத்தில் தமிழ்க் கடவுரைப் பாடியவர் ஈ.வே.இரா. பெரியரின் தொடர் பேற்பட்டபின் மதத்தலைவர்கள், சமயவாதிகள், கோவில்கள் மடங்கள், விடுக்கும் மக்கள் முரண்செயற்பாடுகளைக் கண்டிக்கப் பின்னிற் கவில்லை. மதங்கள் மக்கள் முரண்செயற்பாடுகள் கண்டு பின்வருமாறு பாடுகின்றார்.

“இந்த உலகில் எண்ணிலா மதங்கள் கந்தக வீட்டில் கனலின் கொள்ளிகள்”, என்றும், முடத்தனமும் அறியாமையும் குழுகாய வளர்ச்சியின் ஆணிவேராய் விளங்கும் பெண்களிடம் வேளுன்றிவிடக் கூடாதென்னும் நோக்கில் “சாணிக்குப் பொட்டிட்டுச் சாமி என்பார் செய்கைக்கு நாணி உறங்கு, நகைத்து நீ கண்ணுறங்கு” ..... என்றும், விளம்புவார். பற்று (பக்தி) இயக்க காலமான கி.பி -8,9 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் மக்கள் சார்ந்த செயற்பாடுகளில் கோவில்கள், சமயம் சார்ந்த நிறுவனங்கள் செயற்பட்டன. ஆனால் பல்லவராட்சியைத் தொடர்ந்து சமயம் சார்ந்த மடங்களும், அவற்றின் தலைவர்களும் மக்கள் நலம் பேணாது தன்னலம் நோக்கி தொடர்ந்து செயற்படுவதைக்கண்டு பாரதிதாசன் வன்மையாகக் கண்டிப்பதை

“குடிக்கவும் நீரற்றிருக்கும் - ஏழைக்

கூட்டத்தை எண்ணாமல் கொடுந்தடியர்க்கு

மடங்கட்டி வைத்ததினாலே - தம்

வசம் கெட்டு போனது நமது நன்னாடு”, என்றும்

“மருட்கின்ற மதத்தலைவர் வாழ்கின்றாரே

வாயடியும் கையடியும் மறைவதெந்நாள்” என்பார் மக்களனை வரும் ஒருவரென்றெண்ணும் நிலை உருவாகி சாதி ,மத, பேதங்களால் பிளவுபட்டுப் போராடாது சமயங்களுக்கிடையிலான அன்பை வளர்க்கவேண்டும்

“துருக்கன் என்ற சொல்லை நீக்கு

கத்தோலிக்க பித்தம் தொலைப்பாய்

இந்து என்ற சிந்தனை வேண்டாம்” என கவிபாடுகிறார் .கடவுள் பலவெனக் கொண்டாடி கண்ணியம் இழந்து சமயம் பல என்று சொல்லி தமக்குள் சண்டையிட்டு கொள்வதைக் களைய வேண்டும். உணர்வே கடவுளாகும் ,மக்கள் தொண்டுணர்வே ,மெய்யறிவே கடவுளாகும் என்பார்.

“மெய்யறிவே கடவுள் என்று

விளம்பவில்லையா? வள்ளுவன்

விளக்கவில்லையா?

உணர்வுதான் கடவுளென்று

வாழ்த்துவாய் மனமே வாழ்த்துவாய்” என்பார் பாவேந்தர்.

“தெய்வம் இல்லை மெய்யுணர்வுண்டு

சிவன் முதல் உருவமெல்லாம் மெய்யென்று கொண்டு

நையும் மக்களின் நிலையினைக்கண்டு

நாளும் உழைப்பதே தமிழனின் தொண்டென்றும்

அறிவூட்டுகின்றார். சமயத்தில் குறைகளைக் கண்டபோது அவற்றைச் சாடுகின்றார், 'வீழாதே மதமென்று ஒரு தீமைப் பாழ்குழி, மதமெனனும் முள்ளுப்புதர், சமயமென்னும் தடைச்சுவர், சமயம் சாதி சமுக்கு மடமை ,உண்மையுடையவர்க்கு ஒருமதமும் வேண்டாம், உணர்வுதான்கடவுள் ,மதஉணர்வு தலையெடுக்கும் போது மாந்த அன்பு (நேயம்)பின்தள்ளப்படுகிறது என்பார்.

சங்க இலக்கியங்கள் வெளிப்படுத்தும் சமயப்பன்மையியம்:

மதுரைக்களஞ்சி: தொல் தமிழர்கள் தாம் வாழும் சூழலை ஐவகை நிலங்களாகப் பிரித்து. ஒவ்வொரு நிலத்திற்குமான கண்கனா மனித ஆற்றலுக்கு விஞ்சிய ஆற்றலை தெய்வங்களாகப் போற்றியுள்ளனர். அந்தவகையில் குறிஞ்சி நிலத்திற்கு சேயோனையும்(சிவன்,முருகன்),முல்லை நிலத்திற்கு மாயோனையும் (திருமால்),பாலை நிலத்திற்கு கொற்றவை (காளி)யையும் ,மருத நிலத்திற்கு வேந்தன் (இந்திரன்),நெய்தலுக்கு வருணனுமாக தங்களை இன்னல், இடையூறுகளில் இருந்து காப்பாற்ற வேண்டி விழா எடுத்தனர்.

இது இவர்களுக்கு இயற்கை சீற்றங்களால் (வெள்ளம்,புயல், ஆழிப்பேரலை போன்றன),ஏனைய உயிர்வாழ் வனவான விலங்குகள்,உள்வன,பறப்பனவற்றால் ஏற்படக்கூடிய விளைவுகளிலிருந்தும் தம்மைக்காப்பற்றிக் கொள்ள முடியும் என்ற ஒரு கற்பனையின் அடிப்படையில் ,பயத்தின் காரணமாய் ஏற்படுத்தப் பட்டதே வழிபாட்டு நடைமுறையாகும்.

குமுகாயமாகச் சேர்ந்து குடித்து வெறித்து ஆடிப்பாடி பலியிட்டுத் தம் வேண்டுதல்களைச் செய்திருக்கின்றனரெனலாம் உலகத் தொல்குடிகள் அத்தனையுமே இந்நடைமுறையைப் பின்பற்றியிருக்கின்றன. இந்நடைமுறை மாந்தன்தோன்றி பல குமுகங்களாகத் தோன்றிய பின்னரே முகிழ்த்திருக்க வேண்டும். சமயமென்று ஒரு பெயர் சூட்டப்படாத நிலையில் சைவம், வைணவத்திற்கு முற்பட்டகாலம்,கிறீத்தவத்திற்கு முற்பட்ட காலத்தில் மேற்குறித் முறையிலான வழிபாடு அல்லது தெய்வப் போற்றுதல்களே நடைபெற்றிருக்கிற தென்பதை உய்த்துணர முடியும்.

கடைச்சங்ககாலமாகிய கி.மு.வில் சைவம், வைணவம், பௌத்தம், சமணம் போன்ற சமயம் பற்றிய பாடல்கள் மதுரைகாஞ்சி என்ற சங்க இலக்கிய நூலில் காணப்படுகின்றன. இந்நூலில் தமிழர் குமுகாயத்தின் தலைமைத் தெய்வமாகவும் முழுமுதற்கடவுளாகவும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட சிவனுக்குவழிபாடு நடத்திவிழா எடுத்ததை.....

“நீரும் நிலலும் தீயும் வளியும்
மாக விசும் பொடு ஐந்து உடன் இயற்றிய
மழுவாள் நெடியோன் தலைவன் ஆக

.....

.....

அந்திவிழவில் தூரியம் கறங்க “ - என்றும்

முருகனுக்கு குரவைபாடி விழாவெடுத்ததை

“.....ஒருசார்

அருங்கடி வேலன் முருகொடு வளை

.....

கார் மலர்க் குறிஞ்சி சூடி கடம்பன்

.....

.....

மன்று தொறும் நின்ற குரவை”

என்ற பாடலடிகள் தமிழ் நாட்டில் சிவன் முருகன் வழிபாடு இருந்த தென்பதையும், அதேபோன்று முல்லை நிலத்திற்குரிய மாயோன் எனப்பட்ட திருமாலின் ஓணநாளில் வரும் அவரின் பிறந்த நாளைக் கொண்டாடியதை.

“கணம் கொள் அவுணர்க்கடந்த போலத்தார்.

மாயோன் மேய ஓணநல் நாள்” என்ற பாடலடிமூலம் திருமால்

வழிபாடு இருந்ததை உய்த்து உணர முடிகிறது.

அறக் கடவுளாகிய அருக தேவரை போற்றுபவர்கள் சமண சமயத்தவர் இந்திய வடநாட்டில் மாவீரரால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட சமணம் கடைச்சங்ககாலத்தில் வளர்ச்சி நிலையில் இருந்திருக்கிறதென்பதை மதுரைக்களஞ்சி வெளிப்படுத்துகிறது.

“பூவும் புகையும் சாவகர் பழிச்ச
சென்ற காலமும் வளுஉம் அமயமும்
இன்று இவன் தோன்றிய ஒழுக்கமொடு நன்கு உணர்ந்து
வானமும் நிலலும் தாம் முழுதுணரும்
சான்ற கொள்கை ,சாயா யாக்கை
அன்று அடங்கு அறிஞர் செறிந்தனர் தோன்மார்

.....

இறும்புது சான்ற நறும் பூத்த தேச்சையும் .....” என்ற பாடலடிகள் இதை உறுதி செய்கிறது

சமகாலத்தில் சித்தாத்தரின் பௌத்தம் பாண்டியநாட்டில் செல்வாக்குற்றிருந்ததென்பதற்கு பௌத்தப்பள்ளிகளில் வழிபாடுகள் நடத்தப்பட்டதை;

“காமர் கவிணிய பேர் இளம் பெண்டிர்
பூவிணர் புகையினர் கொழுவனர் பழிச்சிச்
சிறந்து புறங்காக்கும் கடவுட் பள்ளியும்” என்றவாறாக மதுரைக்களஞ்சி சுட்டுவதை பௌத்தசமய வளர்ச்சியை எடுத்தியம்புகின்றது.

சமயக் கோட்பாட்டின் முதன்மை நோக்கு குமுகாயத்தின் வாழ்வியலை நன்னெறிப் படுத்துவதேயாகும். எனவே இக் காலகட்டத்தில் (கடைச்சங்க) குமுகாயத்தின் சமய நம்பிக்கை, சமயப்பற்று ,சமயப்பொறையுணர்வுடன் தாம் விரும்பியேற்கும்

நா.வை.கும்ரிவேந்தன்

சமயஉரிமை இருந்துள்ளதையும் ,சமய நல்லிணக்கம் அவர்க
ளிடம் பேணப்பட்டதென்பதையும் .மதுரைக்காஞ்சி விரிவாக
எடுத்துரைக்கின்றது.

தமிழர் இலக்கியங்களை முறையாக தெரிந்து ,புரிந்துகொள்ள
தமிழ்மொழிக்குக் கிடைத்துள்ள முழுமையான இலக்கண
நூலாயிருப்பது தொல்காப்பியமே. நிலங்களை ஐந்தாகப்பகுத்து
(சிலர் நிலம் நான்கு என்கின்றனர், ஏனெனில் பாலை நிலமானது
தமிழர் வாழ்பகுதியில் காப்படாததேயாகும்)அதை முதற்பொரு
ளாகவும் (இடம்,காலம்) அவற்றிற்கான கருப்பொருளாக

“தெய்வம் உணாவே மாமரம் புப்பறை

செய்தி யாழின் பகுதியொடு தொகை

அவ்வகை பிறவும் கருவென மொழிப்” என்பார்

இங்கு நிலங்களின் தன்மைக்கேற்ப தெய்வப்பெயர்கள்
மாறுபட்டாலும் ,கருப்பொருளாகக்குறிக்கப்படுவது ஒருபொதுப்
பெயரான “தெய்வம்” என்பதே

இந்நோக்கில் உற்றுப்பார்த்தால் “குறுந்தொகையில்” வரும்
பாடலாகிய

“யாயும் ஞாயும் யாரா கியரோ

எந்தையும் நந்தையும் எம்முறைக்கேளிர்

யானும் நீயும் எவ்வழி அறிந்தும்

செம்புலப் பெயல் நீர் போல்

அன்புடை நெஞ்சம் தான் கலந்தனவே” .

என சாதி,சமய,ஏழை,பணக்காரன் போன்ற எந்த வேறுபாடு
களையும் விடுத்து அன்பு கொண்டகாதலர் மனமொத்து
வாழ்ந்தார்கள் என்பது சங்ககால மக்களின் மாந்த அன்புச்சமத்து
வத்தை வெளிப்படுத்தும்.

உலகு வாழ் அனைத்து மக்களுக்கும் தமிழ்மொழியை தமிழனை அடையாளம் காட்டிய திருக்குறள் உலக பொது மெய்யியலாக , உலக மதங்களின் நெறிமுறையாக 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே சாதி, சமயம் கடந்து எழுதப்பட்டு எவரும் என்றும் ஏற்கத்தக்கதான கருத்துப் பெட்டகமாகத் திகழ்கின்றது. அதன் பொதுமை குறித்துத்தான் உலக மொழிகள் , சமயங்கள் அதை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளன. இதுதானே தொல்தமிழனின் வாழ்நெறி இதை கால்லாடர் என்றபாவலர் குறிக்கும் போது.

“ஒன்றே பொருளெனின் வேறென்ப வேறெனின்
அன்றென்ப ஆறுசமயத்தார் - நன்றென
எப்பாலவரும் இயைபவே வள்ளுவனார்
மும்மால் மொழிந்த மொழி” - என வள்ளுவனாரை
சொற்கோலம் தீட்டியுள்ளாரே!

இன்னும் ஒருபடி மேலே சென்று மதவெறியர்களைச் சாடும் பேராசிரியர் சுந்தரம் பிள்ளை. ‘வள்ளுவர் செய், திருக்குறளை மறுவற நன்குணர்ந்தோர் உள்ளுவரோ மநுவாதி ஒருகுலத் திற்கொருநீதி’ என்று கூறி “மனிதகுல ஒற்றுமைபற்றி” அனைவரையும் சிந்திக்கவைக்கிறது. “தமிழர்களின் மனப்போக்கு உயர் ஒழுக்கத்தையே நாடிநிற்கிறதென்பது திருக்குறளால் விளங்கும் என்பார் அறிஞர் “சார்லசு காவர்” என்பார் .

இப் யேரண்டத்தில் வாழும் உயிரிகளிலே சிந்திக்கும் திறன் பெற்ற மனிதன் அடுத்த மனிதனைத் துன்புறுத்தாது சாதி, சமயம் பாராது, அவனுக்கு எந்தத் துன்பத்திலும் உதவவேண்டும் என்ற உணர்வோடு ஒரே தெய்வத்தை வழிபட்டனர் என

சமயப்பன்மையை வெளிப்படுத்தும் “தபிலர் அகவலி”ல்

“குலமும் ஒன்றே ! குடியும் ஒன்றே ! இறப்பும் ஒன்றே ! பிறப்பும் ஒன்றே ! வழிபடும் தெய்வமும் ஒன்றே !” என சமயப் பன்மையியத்தை கோடிட்டுக்காட்டுகிறது. இங்குள்ளவற்றை யெல்லாம் கூட்டினாலும் “குமுக ஒற்றுமை” என்ற ஒன்று என்ற ஆழ்ந்த கருத்தை வெளிப்படுத்தும்.

திருமந்திரம்: “ஒன்றே குலம் ! ஒருவனே தேவன்” என்கிறது இதை விடச் சிறந்த வைரவரி இலக்கியத்திலுண்டா? அல்லது இதைவிடப் பக்குவப்பட்ட தனிமனித சிந்தனைதான் உண்டா? சமயம் என்பதன் பொருளே மனித சிந்தனை ஒருமைப்பாடு தானே! இன்று மரபியல் வாயிலான ஆய்வுகள் உலக மக்கள் “அனைவரும் ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களென்றும், அனைவரும் ஒரே உயிரியல் சகோதரத்துவ உறவு உடையவர்” களென்றும் வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். அன்று அதாவது இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கணியன்பூங்குன்றனார் புறநாநூற்றுப்பாடல் உடாக “யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்” என்ற அறிவியல் கோட்பாட்டை வழங்கியிருந்தார், அதை இன்று அறிவியலாளர்கள் உறுதி செய்துள்ளனர். இதை தான் பாரதி.

“சாதி மதங்களைப் பாரோம் - உயர்

சென்மத்திலே தேசத்திலேய் தினராயின்

வேதியராயினு மொன்றே - அன்றி

வேறு குலத்தினராயினும் ஒன்றே” என்று கூறுவது எல்லோர்க்கும் குலமும் கடவுளும் ஒன்றுதான் என்பதே !

சாதி சமயம் வேறுபாட்டால் மனிதகுலம் பிளவுபட்டால் வாழ்வு சிறக்காது ஒற்றுமை நிலைக்காதென்பார் பாவேந்தர் பாரதிதாசன்

“ஓர் கடவுள் உண்டு - தம்பி உண்மை கண்டநாட்டில்

பேரும் அதற்கில்லை - தம்பிபெண்டும் அதற்கில்லை

தேரும் அதற்கில்லை - தம்பி சேயும் அதற்கில்லை
 ஆரும் அதன் மக்கள் - அது அத்தனைக்கும் வித்து
 உள்ளதொரு தெய்வம் அதற்கு உருவம் இல்லை தம்பி"

கடவுள் ஒருவராயிருக்கும் போது ஏன் சமயங்கள் பலவாக இருக்க வேண்டும் என்ற வினா எழுப்பப்படுகிறது . இதை மாற்றமுடியாதா? அல்லது மாற்றக்கூடாதா? மாற்றவேண்டும் என்று பல நிலைகளில் வினாக்கள் எழும்புகின்றன. இதைமாறி சமயங்கள் பலவாக இருப்பதில் என்ன தவறு? சயப்பன்மையியம் பரந்த குமுகாய வாழ்வியலுக்குக் கேடு விளைவிக்குமா என்ற கேள்வியும் மேலெழுகின்றது. எனவே சமயப்பன்மையியம் தேவையான ஒன்று. அதனால் கேடொன்று மில்லை. ஆனால் சமயத்தில் ஊறி பதில்களோடுமட்டும் வாழ்பவர் , மதம் கொண்டு நிற்பவர்கள் மன (மத) மாற்றத்தை ஏற்கமறுக்கின்றனர்.

அவர்கள், ஒருவர் ஒருமதத்திலிருந்து இன்னொரு மதத்திற்கு ஏன்மாறுகிறார் ? அவரின் தேவைகளென்ன ? அவரது பழைய மதத்திற்கும் அவர் மாறவிரும்பும் புதிய மதக்கொள்கைகளுக்கும் என்ன வேறுபாடுகளிருக்கின்றன, அவரது பழையமதத்தில் புரையோடியுள்ள மூடநம்பிக்கைகள், மூடப்பழக்க வழக்கங்கள் , இன்றையநிலைக்கு ஏற்படையதாயுள்ளதா? மதத்தில் புரையோடியுள்ள மனித ஏற்றத்தாழ்வுகள் களையப்படவேண்டுமா? போன்ற கேள்விகளைக் கேட்டு அவற்றை மறுசீரமைக்க, மறுமலர்ச்சி பெறச் செய்ய முன் வர வேண்டும்.

இதை அவர்கள் செய்ய முன்வரமாட்டார்கள்! ஏனெனில் சாதிய, முதலாளித்துவ , மேலாண்மையை விரும்புகின்றவர்கள், புதிலோடு மட்டும் வாழ்பவராய் இருப்பவர்கள் அதைவிடுத்து அவர்கள் மதம் மாறுகிறார்கள் என்பதற்காக மாற்று மதங்களை அம்மதத்தவர் களை, அவர்கள் கோவில்களை அழிக்க முயல்வது மனித நேய நா.வை.குமரிவேந்தன்

மற்ற, தனிமனித உரிமையை மறுக்கின்ற செயற்பாடென்று தானே கூறவேண்டும். வைதீக வேத ஆசிரியர் இந்திய பெருநிலப்பரப்பில் சிந்து வெளியில் காலடியெடுத்து வைத்த அன்றிலிருந்தே இந்திய மண்ணில் புத்த நிலைகுடிகொண்டது.

மண்ணின் மைந்தர்களை ,அவர்களின் அனைத்து வளங்களையும் அழித்தொழித்தனர். வேள்வி(யாகம்) என்ற போர் வையில் மனிதப்பலி, விலங்குப்பலி, பறவைப்பலி என இன்னோரன்ன பலிகள் இடப்பட்டன. இவர்கள் தம் பெண்டு பிள்ளைகளுடன் வந்தவர்களில்லை. இங்கிருந்த தொல் தமிழ்ச்சிகளை மணந்து தமது காமக்களியாட்டங்களுக்குள் உட்படுத்தினர். அவளை விலைமகளிர் நிலையில்(புரத்தமை) இழிவுப் பிறவியென்றும் வகை செய்தனர். தொல்குடிகளான ஆண்களையும் கூத்திரர்,இராட்சதர்,அரக்கர்,தாசர், என்னும் பெயர்களையிட்டு அவர்களை தாழ்த்தினர்.

இவர்களின் அடவாடித்தானங்களையும்,அட்டுழியங்களையும் மக்கள் முரண் செயல்களையும், ஏற்றுக்கொள்ளாதவர் பல மெய்யியல் கோப்பாடுகளை உருவாக்கினர். சிறப்பியம்,வைசேடிகம் சமணம் ,ஆசீவகம் ,பௌத்தம் போன்றவை இக்கால கட்டமான கடைச் சங்காலங்களில் உருவானவையே. காலஓட்டத்தில் பௌத்தம் தவிர்ந்த ஏனைய மதங்கள் அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டன .ஆனால் பௌத்தம் பெருவளர்ச்சியுற்றது. ஆனாலும் இம்மதத்திற்கு உறுதுணையாயிருந்த கன்னட களப்பிரராட்சி கிபி-6ஆம் நூற்றாண்டளவில் முடிவுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டு பல்லவ பாண்டிய சோழமன்னர்கள் கைப்பற்றிக் கொண்டனர் .அவ்வரசர்களை கையுள் போட்டுக்கொண்ட வைதீக வேத மரபார் தமது மாந்த ஏற்றத்தாழ்வைக் கட்டிக்காக்க இந்துத்துவ செயற்பாட்டைத் தொடக்கினர்.

தமிழ்நாட்டுத் தமிழர்கள் முதலில் இதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை பின் சைவ ,வைணவத்தெய்வங்களை தாம் உள்வாங்குவது போல் பல வேடங்களைப் போட்டு நாடகமாடினர். அன்றைய தமிழ்நாட்டு கலப்பு இன அரசர்களும் மக்களை இந்துக்களாக மாறவற்பறுத்தினர். அதேநேரம் பௌத்தர்களுக்கெதிரான வன்முறைகள் தொடக்கப்பட்டு அவர்கள் பள்ளிகள், கோவில்கள் அடித்துடைக்கப்பட்டன.

அன்று உடைக்கப்பட்ட பௌத்த கோயில்களில் ஒன்றே இன்றைய காஞ்சிகாமாட்சிகோவில், அத்தோடு ஆசியாக் கண்டத்திலே அதியுயர் பல்கலைக்கழகமாக கி.பி 500-கி.பி 1200 பெருந்தொகை பௌத்தசமய நூல்களையும், ஏனைய மெய்யியல்,அறிவியல் நூல்களையும் கொண்டிருந்த மகதநாட்டு (இன்றைய பீகார்) நாலந்த நூலகம் ஏரியூட்டப்பட்டு சாம்பலாக்கப்பட்டது (பூழ்நூலகம் இலங்கை பௌத்தபெரும்பான்மை அரசால் ஏரியூட்டப்பட்டது போல).

இதேபோல் பாண்டித்துரைத்தேவரால் தொடக்கப்பட்டு பெருவளர்ச்சி கண்டிருந்த மதுரை 4ஆம் தமிழ்சங்க நூலகமும், தமிழ்,தமிழர் காழ்ப்புணர்வு கொண்டவர்களால் 20ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்க காலப்பகுதியில் ஏரியூட்டிச் சாம்பலாக்கப்பட்டதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இப்படிப்பட்ட பலரின் உயிர்களும் காவுகொள்ளப்பட்டன.பல பௌத்தர்கள் நாட்டைவிட்டு வெளியேறி இலங்கை, சீனா, யப்பான் ,தாய்லாந்து போன்ற நாடுகளுக்கு புலம் பெயர்ந்தனர். அந்தத்தாக்கத்தின் விளைவுதான் இன்று இலங்கையில் தமிழர்க்கெதிரான பெரும்பான்மையின அரசின் நிலைப்பாடோ தெரியவில்லை.

எனவே மாந்த அன்பை (நேயத்தை)மனதில் கொண்டு இன ,மொழி ,மதவேறுபாடில்லாது , யாவற்றிலும் பன்மையியம் பேணி
நா.வை.குமரிவேந்தன்

“ஒன்றே குலம்! ஒருவனே தேவன்” என்ற அடிப்படைக் கொள்கையை ஏற்று, “உன்னைப்போல் உன் அயலவனையும் நேசி” என்ற கொள்கைப்பிடிப்போடு, பதில்களோடு மட்டும் வாழாது, பகுத்தறிவுக்கு இடம் கொடுத்து கேள்விகளோடும், தேடலோடும் வாழ்வதே இன்றைய முதன்மைத் தேவையாய் உள்ளது.

இந்த அடிப்படையில் “ உலக மக்கள் ஒருமையியம் “பற்றி நோக்கப்படுமாயின் அனைவருக்கும் எடுத்துக்காட்டாய் வாழ்ந்து “மாந்த அன்பே கடவுள் “, “மாந்த தொண்டேகடவுள் தொண்டென்று வாழ்ந்த வாங்கத்து மாகவி கீதாஞ்சலி, புகழ் இரவீக்திரநாத்தாசுவரை (சாந்தி நிகேதன் , விசுவபாரதி ஆகிய குருகுலங்கள்), வடலூரில் அருள்(ஞான)சபை, சமத்துவ அறநெறிச்சபை (சமரசசுத்தசன்மாரசபை), உண்டிச்சபை போன்றன அமைத்து மக்கள் தொண்டாற்றிய திருவருட்பிரகாச வள்ளலாறென்ற திருமூலர் வழிவந்த சித்தரான இராமலிங்க அடிகளார் அவர்களின் உள்ளக்கிடக்கைகளை அடியொற்றி செயற்பட ஒவ்வொருவரும் உறுதிமொழி எடுத்தால் வாழ்வுவளம் பெறும்.

தொல் தமிழர் பரந்துபட்ட நோக்கோடும் , மாந்த அன்போடும் உயிரிரக்கத்தோடும் தான் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள் அவர்கள் ஆக்கி அளித்துள்ள ,அற,அறிவு,நீதி, ஒழுக்கம் பண்பு மானம் போன்றனவற்றை அதாவது வாழ்வாங்கு வாழும் வழிமுறைகளைத் தமது இலக்கிய, இலக்கண நூல்களுக்கூடாக ஐயந்திரிபிற்கு இடமின்றி வெளிப்படுத்தி உள்ளனர். மாந்த சமத்துவம் பற்றியோ, அன்பு பற்றியோ கூறாத தமிழ் நூல்கள் இல்லை. இதற்கு “யாதும் ஊரேயாவரும் கேளிர்” என்ற உலக மயக் கொள்கை சான்று காட்டப்போதுமானது. ஆனால் காலத்திற்குக் காலம் மாந்த அன்பற்ற, உயிரிரக்கமற்ற காட்டுப்பண்போடு தமிழர் வாழ்விடங்களில் உள்நுழைந்த வேற்றினத்தாரின் பழக்கவழக்கம் காரணமாய்

தமிழன் மாறுபடத்தொடங்கினான். அவனின் குணத்தில் சிறுசிறு மாற்றங்கள் ஏற்பட்டது.

1953^{இல்} மரபணு என்ற உயிரியல் கூறானது “பிரான்சிசுதிரிக” என்பவரால் கண்டறியப்பட்டது அவர்கள் கூறுகின்ற போது உலகமக்கள் எல்லோரிடமும் கடவுள் நம்பிக்கை இருக்கக் காரணம் இம்மரபணுக்களே என்கின்றார். எமது மூளையானது பல பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருப்பதாக , கணக்கிற்கொன்று, காதலுக் கொன்று, பக்திக் கொன்று என்ற நிலையில் பலகூறுகளாக அமை கிறது. இவை காது விரிவடைவதுபோல் விரிவடையும் போது சாமி ஆடுதல், குறிசொல்லுதல் , அருள் வாக்குரைத்தால் போன்ற மாயத் தோற்றமொன்றை எடுக்கின்றனர்.

சில ஆண்டுகளுக்கு முன் பக்தி முற்றிப் பித்தராகிய ஒருவரின் தலையினுள் மின்னலைகளைப் பாச்சி ஒருஅறிவியல் ஆய்வைச்செய்த போது மேற்குறித்த நிலையை அது உறுதி செய்தது. குறித்த அவ்வாளும் குணமாகிவிட்டாராம் .பொதுவாக பிறக்கும் குழந்தை வளருகின்ற போது அப்பிள்ளை குண நலத்திலும் , தோற்றத்திலும் தந்தை தாயைப் போல ,பாட்டன் பாட்டியைப்போல உருவாவதை, செயற்படுவதை நம்மால் காண முடிகிறது. இதைத்தான் இக்கண்டுபிடிப்புகள் இல்லாக் காலத்திலேயே தமது சிந்தனைத் தேடலுடாக நம்மூதாதைகள் கண்டு கொண்டனர்.

குலத்தளவே ஆகுமாம் குணம் “ என்ற ஓளவைப்பாட்டியின் பழமொழி வெளிப்படுத்தும் இதையே “விந்தின் குணம் “ என்றும் கூறுவர். ஆயிரமாயிரமாண்டுகள் செல்லும் போது குணங்கள் தோற்றங்கள் மாறுபடலாம் ஆனால் இந்தியாவில் நுழைந்த வடமொழியாளர்கள் , அமெரிக்காவுள் நுழைந்த ஆங்கிலேயர் , அவுத்திரேலியாவில் நுழைந்த அதே இனம் அவர்களின்

மேலாண்மை வெறி மத வெறிக் குணங்களிலிருந்து மாறியிருக்கிறார்களா? இல்லையே! அவ்வெறித்தனங்களை தொய்வில்லாது நிலைநிறுத்த விளம்பல்களும், கொடூரத்தனங்களை நியாயப்படுத்தியும் இராமரையும் , பாண்டவரையும் ,கிருட்டிணனை யும் , புகழுவதும் ,நூறாயிரம் கோடிகளை செலவு செய்து விளம்பல் செய்யப்படுகிறது.

தொடர்ந்த இந்நிலைப்பாடுகள் காரணமாய் பல நடுநிலையாளர் , சமத்துவ , சமஅற ,சமய நல்லிணக்க (பன்மையியம்) நிலைப்பாட்டோடு , "ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்" என்ற அடிப்படையில் மக்கள் மீது அன்பு கொண்டவர்களாக அவர்களுக்குத் தொண்டாற்றப்பெற்றப்பட்டனர். அந்த வகையில் நமக்குத் தெரிந்தவர் வரிசையில் இரவீந்திரநாத் தாகூரை, இராமலிங்க அடிகளாரை குறிப்பிடலாம்.

புரட்சிக்கவிஞர் பாரதிதாசனவர்கள்

“இயேசு என்றும் முகம்மது என்றும்

சிவனென்றும் அறியென்றும் சித்தார்த்த எனன்றும்

பேசி வளர்க்கின்ற போர்கள்

ஆதிமுதல் இந்நாள் வரை குறைந்த பாடில்லை “

எனக்கலங்குகின்றார்.

ஒரே உலகக்கனவுடன் தோன்றிய நெறிகளும், இயக்கங்களும் தங்களுக்குள்ளே போட்டியிட்டுப் போராடத் தொடங்கி தமது உயர்கொள்கைகளுக்குக் கேடிழைத்து விட்டன. உயர்கொள்கையான உலக ஒருமைப்பாடு என்ற குறிக்கோள் எறென்றுமே நிறைவேறாதபடிக்கு இம் மதங்களே தடைகளாகி விட்டன என்பார் மா.பொ. சிவஞானம் (மா.பொ. சி) அவர்கள் .

மதத்தினால் மக்கள் குழுகாயம் முகம் கொடுத்த இன்னல்கள் கொடுரங்களைக் கண்ணுற்ற வள்ளலார் (1823-1874) இம் மதங்களை அழித்தாலன்றி மாந்த அன்பு , உயிரக்கத்துடன் கூடிய ஒருமைபாடு தோன்றுவது முயற்கொம்பாக்கக்கண்டார் மனிதன் , விலங்குகள் , ஊர்வன , நீர்வாழ்வன , மரம் புல் பூண்டு என்பனவை எல்லாம் உடல்வாயிலான வேற்றுமைகள் இவ் வேற்றுமைக்கும் அகத்துமா (ஆன்மா) வுக்கும் எத்தொடர்பும் இல்லையென்பதுதான் வள்ளலாரின் கொள்கை .

எம்மத நிலையும் நின்னருள் நிலையில்

இலங்குதல் அறிந்தனன்

எல்லாம் சம்மதமாக்கிக் கொள்கிறேன் .

இங்கு மதங்களென்று குறிப்பிடுவது அம்மதக் கொள்கைகளையே அதாவது அதன் மெய்யியல் கோட்பாடுகளை இதன்படி சித்தாந்தம் (சிவனைமுதலா) வேதாந்தம் (வைதிகவேத முடிவு) , நாதந்தம் (அருண் நெறி , சைவத்தின் முடிந்த முடிவு சலாந்தம் (ஆன்மா வின் ஒளி) , யோகாந்தம் (ஒருங்குநெறிமுடிவு) , போதாந்தம் (அருளின் எல்லை) ஆகியவற்றை ஒன்றுபடுத்தி சடாந்தம் என்ற தன்னிறைவு (சமசுடி) மெய்யியலை உருவாக்கினார்.

“ஒத்தாரும், உயர்ந்தாரும், தாழ்ந்தாரும் எவரும் ஒருமையுளர் ஆகி உலகியல் நடத்த வேண்டும் “ - என தமது ஒருமைப்பாட்டு எண்ணத்தை வெளிப்படுத்தினார் அத்தோடு கடவுள் உருவ வேறுபாடுகளுக்கு அப்பாற்பட்டவர் உலகம் (அகிலம்) என்பது மக்களன்பு, இந்த அன்பு (நேயம்) உலகிலுள்ள எல்லாவற்றிலும் முழுமையான அமைதியை (சமாதானம்), ஒருமை நிலையை ஏற்படுத்தி அவற்றை நிலை நிறுத்தும் என்றும் கூறுவார்.

திருமூலர் இந்த உடலின் (மெய்யின்) பெருமையை

உடம்பினை முன்னம்.....

உடம்பினையானிருந்து ஒம்புகின்றேன் (திருமார்....)

இன்னுமொரு திருமந்திரத்தில்

உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊறும்பு ஆலயம்

வள்ளற் பிரானுக்கு வாய்கோபுரவாசல்

தெள்ளத்தெனிந்தார்க்குச் சீவன் சிவலிங்கம்

கள்ளப்புலனைந்தும் காணா மணிவிளக்கே .....(திரு..)

இத்திருமந்திரங்களின் உட்பொருளையே தூய அறநெறி (சுத்தசன்மார்க்கம்) யின் கருப்பொருளாக்கினாரெனலாம் இறவாப்புகழ் (முத்தி) அடைவதற்கு இம்மானிட உடல் (தேகம்) தக்கதாகலின் வேறு உடலால் (தேகத்தால்) அடைவது அரிதாகலின் எவ்விதத்திலாயினும் அதைப் பாதுகாத்தல் வேண்டும்” என உடலின் முதன்மையை வலியுறுத்துகின்றார்.

சமயப்பன்மையினை ஏற்றுக்கொண்ட அகத்துமா (ஆன்மா) வழிபடுவதற்கென்று அடிகளார் “வாய்மை அருள் (சத்திய ஞான)சபை”யை வடலூரில் எண்கோண (எண்சான் உடல்) வடிவில் ஓர்கோவிலை உருவாக்கினார். “அருள் (ஞான) சபை என்பது அகத்துமா (ஆன்மா) ஒளி (பிரகாசம்), ஒளிக்குள் (பிரகாசம்) உள்ளிருக்கும் ஒளி மயமானது கடவுள் “ என அருள்(ஞான), சபைக்கு விளக்கம் தருகிறார் அத்தோடு அறச் (உண்டி) சாலையும் அமைத்து உணவு வழங்கப்படுகிறது.

இச் சபை மண்டபத்தில் எந்தவித உருவ(விக்கிக்) மும் இல்லை 5அடி உயரமான முகம் பார்க்கும் கண்ணாடி பொருத்தப்பட்டுள்ளது இதன் முன் சோதியாகி திருவிளக்குள்ளது. இச்சோதியைப் பார்க்க

ஏழுதிரைகள் தடையாக உள்ளன வழிபாட்டின் போது இவ்வோழு திரைகளும் நீக்கப்பட்டபின் சோதியை வழிபடலாம். இத்திரைகள் மனிதமனத்தில் படிந்திருக்கும் தீயகுணங்களைக் குறிப்பிடுவதாகும் இவை நீக்கப்படும் போது ஒருவன் தனக்குள்ளே இருக்கும் இறையைக் காணமுடியும்.

வழிபாடும் படையல்கள் ,மலரால் அழகுபடுத்தல் ,வீதிஉலா போன்றனவற்றையும் நடத்தாதிருக்கத் தம் மாணாக்கருக்கும் கட்டளையும் இட்டார் கடவுளுக்குச் செலவு செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணம் இருந்தால் அப்பணத்தை ஏழைகளின் வயிற்றுப் பெட்டியில் நிரப்புங்கள் என்கின்றார் .வள்ளலாரின் பன்மையியக் கோட்பாடாக சமயங் கடந்த ஒரு குமுகாயத்தின் முதற்கோயிலாக அருள்(ஞான) சபையை உருவாக்கி , அதில் உருவ வழிபாடு தவிர்த்து ஒளிவழிபாட்டிற்கு வித்திட்டு ,சமயப்பன்மையியத்திற்கு அடித்தள மிட்டார் வள்ளலார்.

இந்த ஒளி உலகில் படைக்கப்பட்ட அனைவருக்கும் தேவையானது .சூரிய ,சந்திர , நாள் மீன்கள் (விண்மீன்கள்) அத்தனையுமே ஒளிமயமானது. இவையில்லையென்றால் உலகில் எந்த உயிரியும் வாழ முடியாது . இவ் ஒளிமுதலே ஆதியானது அனைத்தையும் காப்பது ,உருவம் வைத்து வேறுபட்டு நில்லாது ஒளியென்னும் ஒருமையியத்தில் ஒன்று சேர்ந்து உலகவாழ் அனைத்துமக்களும் ஒருமையியம் பேண முன்வருவோம் இந்த ஒருமையியமே சமையப்பன்மையியம் .

கடவுள் ஒருவரே ,அவரை ஒளிவடிவில் உண்மையன் பால் வழிபடு ,சிறுதெய்வ வழிபாடு தேவையற்றது, இத் தெய்வங்களின் பெயரால் உயிர்ப்பலிவேண்டாம், புலால் தவிர்த்தல் ,சாதி,சமய வேறுபாடு தவிர்த்தல், எவ்வுயிரும் தம்முயிர் போல் எண்ணி அக

ஈக (ஆன்ம நேய) ஒருமைப்பாட்டைக் கடைப்பிடித்தல் இறவாப் புகழாகிய பேரின்பவீடு ஏழையின் பசியாற்றலுடாக பெறுதல் தொன்மங்களும் ,சாத்திரங்களும் முடிவான உண்மையைத்தரா என்பவையே ஆகும் .

வள்ளலாரின் பிற்பட்ட காலப்பகுதியிலே உலகளாவிய ஒருமையியத்தை உருவாக்க ,சாதி,சமய, நிற பைந்திர, குமுக வேறு பாடுகளைத் தவிர்த்து , “சிறிப்பை விடு அழகையை நேசி என்ற கபிர்தாசு அவர்களின் கூற்றுக்கிணங்க “ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்”என்ற அடிப்படைகளைத்தனது கோட்பாடாக்கி வாழ்ந்தவர் வங்கத்து மாகவி கீதாஞ்சலி புகழ் இரவீந்திர நாத்நாசுர் அவர்களே (1861)இக் கொள்கைக்குச் செயல் வடிவமாக இவரது தந்தையார் தெய்வேந்திரநாத் தாசுர் உருவாக்கிய “சாந்தி நிகேதனுடன் “, “ விசுவபாரதி “ என்ற குருகுல முறையை ஏற்படுத்தி அவற்றை அவரது உறுதியான கோட்பாட்டின் வழி வழிநடத்தினார்.

எனவே இவர்கள் காட்டிய வழியில் மாந்தவாழ்வின் எல்லாக் கூறுகளிலும் பன்மையியம் பேணுவதன் மூலமாக உலக ஒருமையியத்தைக் காண முடியும். இதற்கு சாதி, சமய, நிற, குமுக , மைந்திர நல்லிணக்கம் தேவை. இவற்றையே மேற்குறித்த சிந்தனையாளர்கள் , அருளாளர்கள் ,போராளிகள் ,விடுதலை வேட்கையாளர்கள் தங்கள் செயற்பாட்டின் மூலமாக விதைத்து உலகு வாழ்மக்கள் மனங்களில் மங்காப் புகழோடு நிலைத்து இறவாப்புகழோடு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர் .இவைதான் ஒரு அமைதியான உலகைப்படைக்க முடியும் .

2.அக ஈகம் (ஆன்மீகம்)

புரட்சிகரமான செயற்பாடுகளில் இறங்குபவர்களே ஆன்மீகத் திற்கு ஆழமான பொருள் தருகின்றனர். மக்களுக்கு அன்போடும் மனச்சுத்தியோடும் தொண்டு செய்வதன் மூலமே ஒருவன் ஆன்மீகத்தின் படிக்கட்டுகளில் ஏறி நிற்கமுடியும். அகந்தையும், செருக்கும் அற்றுப் போகும் போதுதான் ஆன்மீகம் வளர முடியும். மக்களின் நல்வாழ்விற்காக அவர்களின் ஈடேற்றத்திற்காக தம்மை ஈகியர்கள் ஆக்குவதன் மூலமே ஆன்மீகத்தை கருத்துள்ளதாக மலரச் செய்ய முடியும்.

கடவுள் அல்லது தெய்வம் மாந்த வடிவெடுத்து எம்மை மீட்கவந்தார் என்பது போலியான கூற்று. உண்மையில் மனிதன் தெய்வமாக மாற முடியும் மென்பதே உண்மை ஆன்மீகத்தின் வெளிப்பாடு. வாழ்வின் ஆழ, அகல, விரிவுகளை பட்டறிவாக்கி (அனுபவம்) செயற்படுவதே உண்மை ஆன்மீகம். சாதி, மத, குல எல்லைகளைப் போட்டுத் தன்னை இந்துவாகவோ, இசுலாமியனாகவோ, கிறீத்தவனாகவோ எல்லைப்படுத்துவதும் போலித் தன்மையுடையது.

நான் ஒருபாவி, ஒன்றுமற்றவன் , என்னால் ஆகக் கூடிய தொன்று மில்லை என தம்மைத்தாமே இழிவுபடுத்துவதோ, காடு மேடுதிரிவதும், உண்ணாது தம்மை ஒறுப்பதுவும், அரையில் துண்ட துணியில்லாமல் அல்லது கச்சையுடன் அல்லது உடல் முழுவதும் சாம்பல் பூசி திரிவதுவோ உண்மை ஆன்மீகம் அல்ல போலியானவை . இதன் மூலம் இவர்கள் வெளிப்படுத்துவது வெற்றுத் தன்மையையேயாகும்.

அன்று மேலாண்மைச் சமூகத்தின் அடக்கு முறைவடிவமாகவே துறவும், ஆன்மீகமும் கொள்ளப்பட்டது.

துறவறம் அரசர் , அமைச்சர்களுக்குரியதாய் இருந்தது எனவேதான் இதை இராசயோகநெறி என்றனர். பெரிய மடங்களின் செயற்பாடுகள்; வெளிப்புறத் தோற்றங்களும், சடங்குகளும், வேள்விகளுமே ஆன்மீக மாகக் கொள்ளப்பட்டது. துறவு வேடம் பூணுவதும் பொறுப்பற்ற செயற்பாடுகளென சமண நூலான “சீவகசிந்தாமணி” கூறுகிறதாம். ஆசையை விடாத மனிதன் மேற்குறித்தவற்றைக் கைக்கொள்வதால் எப்பயனுமில்லை.

குமுகாயத்தை தமது கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருக்க ஆட்சி யாளர்கள், மேலாண்மையர், கல்வியாளர்கள், அனைத்தையும் பணமாக்கத் துடிக்கும் வணிகர்கள் தமக்கான பாதுகாப்பான வளையங்களை ஆன்மீகம் என்ற போலியான கொள்கைக் கூட்டமாக உருவாக்கிக் கொண்டு, எல்லாமே தலைவிதி என மக்களை ஏற்கச் செய்கின்றனர்.

போலிகளால் உண்டான இப்பேராசை கொண்ட உலகிற்கு இந்நயவஞ்சக ஆன்மீகம் முண்டுகொடுக்கின்றது. இது குமுகச் சுரண்டலைத் தடுத்து விடாதிருக்க தாங்கிப்பிடிக்கின்றது. இப் போலி ஆன்மீகமானது மக்களை தமது ஆன்மீகமென்னும் மாய வலையுள் சிக்கவைக்கின்றனர். பிறந்த ஒவ்வொரு மனிதருள்ளும் வெல்ல முடியாத ஆற்றலும் அறிவும் புதைந்து கிடக்கின்றது. இதை வெளிக்கொண்டு வருவதே உண்மை அக ஈகமாகும் (ஆன்மீகம்).

இது எந்த மனிதப் பிறவியையும் கையாலாகாதவர்களென்றோ! இழுக்குடையவர்கள் (பாவிகள்) என்றோ பழித்துக் கூறாது. வாழ்வுக்கும், இறப்புக்கும் பொருள் தரும். வாழ்ந்து மறைந்த பின்னும் அழியாப் புகழைக் கொடுக்கும் என்கிறது. அச்சம், கோழைத்தனம் தவிர்த்து, மத நெருக்குதல்களில் இருந்து வெளிப்பட்டு, சாவுக்கு அஞ்சாது, தோல்விகளைத் தோளில் சுமந்து

கொண்டு முன்னேற வழிவகுப்பதுதான் உண்மை அக நகமாயிருக்க முடியும்.

மக்கள் தொண்டே இறைத் தொண்டென்கின்றனர். இந்த இறைவன் கோயிலிலோ, குளத்திலோ குடி கொண்டிருக்கவில்லை. ஏழைகள், பலவீனர்கள், பல்வகையாலும் துன்புறுவோர் நடுவில் தான் வாழ்கின்றான். எனவே இவர்கள் நடுவிலேதான் அக நகம் (ஆன்மீகம்) தேவை. இங்கே தான் இது தொடக்கப்படவேண்டும். அமைதியாக தனியிடத்திலிருந்து தன்னை ஒறுத்துத் தியானம் (?) செய்வதில், எப் பயனையும் அடையமுடியாது. இது போலியானது.

அகத்தின் வெளிப்பாடாய் புறத்திலிருக்கும் மேற்குறித்தவர் களுக்கு நன்மை செய்வதே அக நகத்தின் உட்பொருள். நம்மைப் படைப்பது நாமே. நன்மைக்கும் தீமைக்கும் நாமே காரணர். நடப்பதெல்லாம். இறைவிட்டவழி என்பது வாழ்வாங்கு வாழும் ஒரு மாந்தப் பிறவிக்கு ஏற்றதல்ல. இது ஒரு போலிக்கூற்றே. நம்மை நாம் இவ்வுலக வாழ்விலிருந்து துண்டித்துக் கொள்வதும் அது விதி என்பதும் கையாலாகாச் செயற்பாடுகளே. இது போலி ஆன்மீகர்களின் செயற்பாடு. தமது ஈடேற்றத்திற்காக பல்வகையாலும் முயல்வது போலியானது.

ஆன்மீகம் தமிழ்ச்சொல்லா? இதைத் தமிழில் எப்படிப் புரிந்துகொள்ள முடியும். இது ஓர் இருமொழிக் கலப்புச்சொல். வைதீகவேத மரபாரால் தீட்டுமொழியாக்கப்பட்டு, தமிழன் கோவில், தமிழன்வீட்டு இன்பியல், துன்பியல் நிகழ்வுகளிலிருந்து இன்றுவரை நீக்கப்பட்ட தமிழை தரமுயர்த்த அவர்களாலேயே அவர்களின் வடமொழியுடன் தமிழைக் கலந்து உருவாக்கிய சொல். இதை மணிப்பவள அல்லது மணிப்பிரவள நடையென்றனர். இந்நடையே 20ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதிவரை பண்டிதத் தமிழாக

ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. இப்பண்டிதத் தமிழையும், வைதீக மதத்தையும் தான் தமிழர் தமது இரண்டு கண்களென்றனர்.

மறைமலை அடிகள் போன்ற தமிழணர்வும், தன்மானமும் உள்ள தமிழர்களால் தனித்தமிழ் இயக்கம் உருவாக்கப்பெற்று கிட்டத்தட்ட 60 விழுக்காடு வடமொழிச் சொற்கள் மொழிக் கலப்புச் சாய்கடையிலிருந்து களையப்பட்டு இன்றைய தமிழ் உள்ளது. இம்மிகுதி 40விழுக்காட்டுச் சொற்களும் அப்புறப்படுத்தப்பட்டால் மட்டுமே தமிழன்னை பொலிவுறுவாள், அழகுறுவாள். ஆனால் மூளைச்சலவை செய்யப்பெற்ற தமிழ்த் தற்குறிகளும்(பழகிவிட்டோம் என்போறி, அவர்தம் அடிமைகளும், முளையிலே கிள்ளுபவர்களும், தடைக்கற்களாக இருந்துகொண்டே இருப்பார்கள். தன்முயற்சியும், தமிழர் தம் தனித்துவத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும் தன்மையும் இருந்தால் மட்டுமே இது வெற்றியளிக்கும்.

அகம் → அகத்து → அகத்துமா (அகவலிமை) → ஆத்மா → ஆன்மா
ஆன்மா + ஈகம் → ஆன்மீகம் → ஆன்ம + ஈகம் → அகஈகம்

இதிலிருந்து நாம் ஒன்றைமட்டும் புரிந்துகொள்ள முடியும் அதாவது எமது அன்னைத் தமிழின் திரிப்பு, சிதைப்பு, மரபுச் சொற்களே பொதுவாக ஏனைய உலகமொழிகள் பயன்படுத்துகின்ற சொற்கள். எ.கா. அரசன், இங்கு அ,ன் ஆகிய இரு எழுத்துக்களையும் நீக்கிவிட்டால் வருவது ரச. ஆங்கிலத்தில் ரசவும், ராசாவும் ஒரே எழுத்துக்களில் தான் அமையும். இப்படி ஆயிரக்கணக்கான சொற்களைக் காட்ட முடியும்.

உன்னை நான் வெறுத்துக் கொண்டிருக்கும் வரை என்னில் நான் அன்பு கூரமுடியாது. உனக்களிக்கும் மதிப்பிலிருந்து தான் எனது உயிர்வாழ்தல் மதிப்புப் பெறமுடியும். எனது தன்மானம் என்பது உனது மானத்தைக் காப்பதிலிருந்துதான் தொடங்குகின்றது. இது

உலகு வாழ் எல்லாக் குடிகளுக்கும் பொருந்தும். எனவே எவ்வுயிரும் தன் உயிர்போல் எண்ணுகின்ற ஒருமைநிலையே உயிரிரக்கம், மாந்த அன்பு(நேயம்) அல்லது ஆன்மீகம் என்று கூறிடின் அது மிகையாகாது.

ஒருவரின் ஈடேற்றம் அல்லது விடிவென்பது மற்றொருவரின் விடிவிற்கான தங்கியுள்ளது. ஒருமுறை இராமனுசர் தனது குருவிடம் “வாழ்வின் வழியெது” என்று வினவிய போது அவர் “நான் உனக்குக் கற்றுக் கொடுத்த விடிவின் வழியே அனைவருக்கும் பறைசாற்று (பிரசித்தப்படுத்து). அவர்கள் விண்ணுலக (சொர்க்கம்) வாழ்வைப் பெறுவார்கள், ஆனால் நீ சாய்கடைக்கே (நரகம்) போவாய்” என்றாராம். அதற்கு இராமனுசர் அனைவருக்கும் விடிவு கிடைப்பதே போதுமானது என்றாராம். எனவே ஒருவரின் விடிவு என்பது இன்னொருவரின் விடிவிலேயே தங்கியுள்ளது.

மூட நம்பிக்கைகளில் தம்மைமுற்று முழுதாய் அமிழ்த்திக் கொள்ளாமல் நசுக்கப்படாது, அடக்கி ஒடுக்கப்படாத, சமத்துவத் தன்மையோடு உலகில் மானிடராய்ப் பிறந்த அனைவரும் ஒன்று “யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்” என்ற நிலைப்பாட்டில் ஒரு உயர்வான, மாந்த (நேயம்) அன்பும், பண்பும் கொண்ட ஒரு குமுகாயத்தை கட்டியெழுப்ப எவரெல்லாம் பாடுபடுகிறார்களோ அவர் யாவருமே அக ஈகிகள் (ஆன்மீகர்). இதன் புறம் போக்குகளே கடவுள் மதம், பக்திக்களிப்பு (பரவசம்) என ஆன்மீக உட்பொருள் புரியாது பிதற்றுகின்றவர்கள்.

மாந்தனுள் மரபுவேர்கள் மிக ஆழமாக வேரோடியுள்ளன. சமத்துவ (நியாய) உணர்வு, இரக்க உணர்வு, பற்று என்ற வகையில் தொல் பொதுவுடைமைச் சூழகம் இன்னும் அவனிடம் எச்சங்களாக குடிகொண்டிருக்கின்றது. அவனுள்ளும், வெளியிலும் இதைக்காண

உணர முடிகின்றது. நீதி, பொறுமை, காதல், அழகியல், ஈகம் (தரியாகம்) போன்ற நீரூற்றறுக்களை கொண்டவர்களாகவே காணப்படுகின்றனர். இவை அவனது உயர்வான மானிடப்பண்புகளை, உண்மையின் வெளிப்பாட்டை உய்துணர முடிகிறது. இவ்வுணர்வுகள் எப்பொழுது அழிக்கப்படுகிறதோ அப்போது அவன், அவனது வாழ்வு சாய்கடை (நரகம்) யாகி விடுகிறது. தனது வரலாற்றின் அடிப்படையிலிருந்துதான் தனது வாழ்வுக்கான பட்டறிவைப்பெறுகின்றான். இவன் படைப்பாளியாக கலைஞனாக இயற்கையின் படைப்பில் காணப்படுகின்றான். மேலாண்மையாளர்கள் அவனது படைப்பாற்றல்களை சிதைக்க முற்படும் போது அவன் நடைப்பிணமாகிறான்.

படைப்பாற்றல் மழுங்கடிக்கப்படும் பொழுது நுகர் விற்பம், போதை, உல்லாசம் போன்ற இன்னோரன்ன களிப்பூட்டும் செயல்களில் தன்னை மூழ்கடித்து தனது தேவைகளை கூட்டிக்கொள்ளும் போது மேலும் மேலும் தனது வாழ்க்கை தேவைக்களுக்காக இயற்கையை சிதைத்து அழிக்கின்றான். இயற்கையை அழித்துக் கொண்டு தன்னையும் அழிக்கின்றான். பொருளுக்கு அடிமைப்படும் ஒருவன் தானும் பொருளாகி விடுகின்றான். பொருள் இவனை ஆளத் தொடங்குகிறது.

இவனுள் இருந்த மனிதம் என்ற மனிதன் செத்துவிடுகிறான். இவன் பொறிநிலையடைகிறான். காலப் போக்கில் மனித உறவுகளும் பண்ட (பொருள்) உறவாக மாறுகிறது. எனவே இச் சரக்குக் குமுகாயத்தில் அவனும் சரக்காகி அன்பின் வழியது உயர்நிலை என்ற நிலை வற்றிப் போவதால் உலகம் பாலை வனமாகிறது.

இவன் மேலாண்மையரால் அடக்கி ஒடுக்கப்படுகிறான். ஆனால்

இதைத் தகர்க்கும் படைப்பியக்க மனோநிலையில் இருந்து தளரும் போது, அவன் இறந்த பிண நிலை அடைகிறான். இறப்பது நோக்கமல்ல ஆனால் அரசியல் பொருளியல் திணிப்பு மனிதனைப் படைப்பதில்லை ஆனால் அழிக்கின்றது. இதை அழிக்கும் செயற்பாட்டின் மூலமே மனிதம் உயிர்பெற முடியும். இதற்கு ஒரு மெய்யியல் (தத்துவார்த்த) தேடல் தேவைப்படுகிறது. அதன் மூலம் மனிதன் தன்னைச் செப்பனிடமுடியும். அது உள்ளும் புறமும் நீரூற்றுக்களைப் போல பொங்கிப் பாயும் அன்பு, நீதி, சமத்துவம், பொறுமை, சவுட்வாழ்வு வற்றிப் போகாது பாதுகாக்கும்.

எதற்கும் கலங்காத விளக்கங்களாய் வாழ்ந்து வரலாறு படைத்தவர்கள் காட்டிய வெளிச்சத்தில் மானுடம் கரை சேர வேண்டும். உயிர்த்துடிப்புள்ள வாழ்க்கை இன்று மனிதரின் கட்டுப்பாட்டில்லை (வசம்). மனிதம் மனிதருக்குள் அற்றுப் போய் விட்டது. இவன் மூலம் கொடுக்கும் இடர் இன்னல்கள் தம் முயற்சிகளால் மாற்றிக்கொள்ள முடியுமென்கிற உறுதிப்பாடு கலைந்து போயிற்று. அவனது வாழ்வில் மகிழ்ச்சியில்லை, பாதுகாப்பில்லை, அன்பு இல்லை, அரவணைப்பு இல்லை, எதிர்காலமில்லை, எதிர்காலம்விரைவில் மலருமென்ற நம்பிக்கையில்லை. வாழ்வில் இருக்கவேண்டிய அழகு, அமைதி, அற்றுப் போய் விட்டது.

மக்களைப் பாதுகாக்கும் அரசு இல்லை, கடின உழைப்போ பெரும் பண முதலைகளிடம் போய் சேர்கிறது. கடின உழைப்பாளியின் முதுகில் ஏறி அவன் சவாரி செய்கின்றான். ஓர் எளிய வாழ்க்கை உண்மையை நேருக்கு நேர் கண்டறியும் வாழ்க்கை இன்னும் அவன் கட்டுப்பாட்டுள் இல்லை. மனிதன் தான் வாழும் உலகோடு ஒன்றியிருத்தல் வேண்டும். அது அவனுக்கு உடைமைப்பட வேண்டியதில்லை. ஆனால் உரிமைப்பட வேண்டும்.

இவன் உலகத்தோடு முரண்படும் போது இவனது வாழ்க்கை எட்ட விலகுவதோடு, இடருறுகிறது. இதை எனக்குச் செய்தவர் யார்? ஏன்? எதற்கு? இப்படி நடக்கிறது எனக் கேள்விகளை கேட்கும்போது தேடலும், ஆய்வுகளும் இடைவிடாமல் தொடர்கின்றது. அப்பொழுது தான் தன்னை உணர்கின்ற ஒரு நிலை ஏற்படுகின்றது. எனவே அவன் உலகம், குழகம், இப் போராட்டத்தோடு ஒன்றிணையும் போது அவனுக்குப் பாதுகாப்பான நலமான ஒரு உலகம் கிட்டுகிறது.

மனிதனுக்கும் இயற்கைக்குமுள்ள உறவை அல்லது அளவு கடந்த பற்றை தாய்மை, மனைவி என்ற வடிவில் உணர்ந்து கொண்டாலும் அவனுக்கு முழுமையான, நிறைவான இணைவு கை கூடுவதில்லை. இதனால் மறுமை, முற்றும் கடந்த துறவுநிலை, ஒருமயக்க ஆற்றல் போன்ற கற்பனைகளிலிருந்தும் விடுபட்டு வாழ்வைப் புரிந்து கொள்கின்றான். அவன் வாழ்க்கை நெடுகிலும் எழுப்பும் அழகைக் குரலையும், அவனது வாழ்வு சிதைக்கப்பட்டு கொண்டிருப்பதையும் வரலாறு வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுகிறது.

நாம் இவ்வுலகோடும், இப்போராட்டத்தோடும், குழகாயத்தோடும் உறவுகொள்ள விரும்பும் குரல் எம் ஒவ்வொருவர் உள்ளத்திலிருந்து வெளிப்படுவதுதான். வாழ்க்கைப் பட்டறிவுகள் (அனுபவம்) உறவு, காதல், தோழமை போன்றனவும் அவனுக்கு சோர்வையும், ஒரு வெற்றிடத்தையும் கொடுக்கிறது. பல்வேளைகளில் நம்பிக்கைதான் வாழ்வு என்ற நிலைப்பாட்டில் சில பொருட்கள் மீதும், சில மனிதர்கள் மீதும் அளவு கடந்த நம்பிக்கையை வைக்கின்றோம். நாம் நம்மீது கொள்ளாத நம்பிக்கையை உறவுகள் மீது தலைவர்களென்போர் மீது, காதலர் மீது, கட்சிகள் மீது, ஆன்மீகம் என்ற வேடதாரிகள் மீது வைக்கின்றோம்.

எமது வாழ்க்கை நீரோட்டத்தில் இக்கற்பனைகள் தேவையாயுள்ளது. இவர்கள் அதைத் தவிடு பொடியாக்கும் போது வாழ்வின் உண்மையான கோலத்தைக் காண முடிகின்றது. இவர்களும் எம்மைப் போன்ற சராசரி அல்லது கீழ்த்தர மானவர்களாகவே காட்சி தருகின்றனர். இதன் மூலம் வாழ்க்கையை , உலகத்தைப் புரிந்துகொண்டு நடப்பியல் (யதார்த்த) உலகுள் உள்நுழைகின்றோம். இது எமது பட்டறிவாக மட்டுமில்லாமல் குமுகாயப் பட்டறிவாக மாறுகிறது.

மனித மூளை அளவு கடந்த ஆற்றலுடையது. நூற்று நூற்பது நூறாயிரம் (14மில்லியன்) நரம்புக்கலங்கள் (செல்) கொண்டு, பல நூறாயிரம் (இலக்கம்) தகவல்களை புதிவு செய்யக் கூடியதாகவும் உள்ளதென அறிவியலாளர்கள் கூறுகின்றனர். படிமுறை (பரிணாம) வளர்ச்சியினூடாக மனித உடல் வளர்ச்சியினூடாக மனித உடல் உருவாக ஐம்பது நூறாயிரம் (5 மில்லியன்) ஆண்டுகள் பிடித்திருக்கலாமெனவும் கூறுகின்றனர். மாந்தவுயிர் கிட்டத்தட்ட இரண்டு நூறாயிரம் (2 இலக்கம்) அகவையுடைய தென்கின்றனர்.

உயிர் சிந்தனை வழியான நோக்கமுடையது. உடல் சூழல் சார்ந்தது. ஆனால் உடலின் பொருளியல் சார்பு உயிரைக் கட்டுப்படுத்துகிறது. இந்தப் பேரண்டவெளியில் இவ்வுலகம் தொடர்வது ஒரு வியப்பு இதில் இயற்கை (இறைவன்), பேரண்டம் , உலகம் , மனிதன் என்ற தொடர்நிலையே காணப்படுகிறது. இந்த முதல் நிலையே இறுதி நிலை நோக்கி இயங்குகிறது என்கின்றனர். வேறு வகையில் மாந்தத் தோற்றத்தை யாரும் விளக்கவில்லை.

இப்பேரண்டமானது இயக்கமாயுள்ளதுதல் , மனிதன், உயிர்களின் இயக்கத்தை அறியும் போது நமக்கு நிலையானது நிலையற்றது என்பன பற்றிய ஒரு தெளிவு வெளிப்படுகிறது. அப்போது அன்பு, இரக்கம் , வினை வெளிப்படுகிறது. இப்பண்புகள்

மனிதனுள் எங்கோ ஒரு மூலையில் உறக்க நிலை அடைய வாய்ப்பளிக்கிறது. கட்டுக்கள் அல்லது மாசு (அழுக்கு) களிலிருந்து மீட்படையும் போது நாம் இழந்த பண்புகளை மீளப் பெறுகின்றோம்.

மாந்தன் தன் உடலியல் தேவைகளிலிருந்து விடுபடும் போது அக ஈகத்தன்மை (ஆன்மீகம்) அவனை ஆட்கொள்கிறது. அதாவது விலங்கு நிலையிலிருந்து மாறும் போது அவனது மனித நேயப்பண்புகள் வளர்கிறது. மூடநம்பிக்கைகளை, சுரண்டல்களை, விலங்குணர்ச்சியை எதிர்த்துப் போராட வேண்டிய ஒரு சூழ்நிலைக்குள் தள்ளப்படும் போது நன்மைக்காக தீமைக்குப்பலி யாவது உயர்வானதாகிறது.

உயிரைக்கொடுத்துத்தான் உண்மையை அறிய முடியுமென்ற நிலை உருவாகும் போது அவன் அதையும் செயற்படுத்த முனைகின்றான். அதனால் அவன் உயர்வான ஒரு விளைவையும், உன்னதமான வாழ்வையும் வழங்கிவிட்டு மறைகிறான். இது அவனது உயிர் வாழ்வின் பயனை அதாவது அக ஈக (ஆன்மீக) த்தின் பயனை வெளிப்படுத்துகிறது. நஞ்சை உட்கொண்டு தேனை படைகின்றான். ஒரு பட்டுப் பூச்சி இழைகளைத் தந்து விட்டு மடிந்து போகிறது. அதே போல் அவனும் ஆகிவிடுகிறான். இவன் உடலால் அழிந்தாலும் காலத்தால் அழியாதவன் அவனுக்கு என்றும் அழிவில்லை. காலத்தை வென்றவன்.

மறுமலர்ச்சிக்காக எங்கும் மனிதன் தனது இலக்கு நோக்கிய கொள்கையிலிருந்து விடுபடக்கூடாது, விட்டுக்கொடுக்கக்கூடாது. இதற்காக வாழ்க்கை கடினப்பட்டாலும் உள்ளத்தை உறுதியோடு நிலைப்படுத்த வேண்டும். ஆனாலும் இந்த உலக மயமாக்கல் கொள்கைகளாலும் நுகர்வு வெறிப்போக்காலும் நாளுக்கு நாள் இன்னல்களும் இடர்பாடுகளும் மேலோங்கிச் செல்கின்றன.

இன்னிலையில் அவனிடம் உள்ள ஆற்றல், மனோதிடம், அவனது இலக்குகளை அடைவதற்கு அவனுள் இருந்தே வெளிப்படுகிறது. இந்நம்பிக்கை அவனை சோர்ந்து போக விடுவதில்லை. எல்லையில்லாப் பொறுமை என்ற கருவியே ஒவ்வொருவருக்கும் தேவைப்படுகிறது அது விட்டுக்கொடுக்காத மன உறுதியுடன் இணைந்துள்ளது.

வீரன் என்றோ ஈகி என்றோ பட்டம் பெறுவது நோக்கமல்ல. ஆனால் இவ்வுலகின் இன்னல்களுக்காக அடாவடித்தனங்களுக்காக சாட்சி கூறுவதாகவே ஒருவரின் வீரம், அவனது ஈகம் வெளிப்பட்டு நிற்கிறது. ஒருவரின் உணர்ச்சியென்பது நடப்பியலை (யதார்த்தத்தை), உண்மையை பல்தரப்பட்ட நடப்புக்களோடு சீர்தூக்கிப் பார்க்க வேண்டிய பன்முகப்பட்ட ஒன்று. இது வாழ்க்கையோடு பின்னிப்பிணைந்ததாய் உள்ளது. இன்றைய காலகட்டத்தில் ஒவ்வொருவரின் வாழ்க்கையும் மற்றவரினுடைய திலிருந்து துண்டிக்கப்பட்டதாயிருந்தாலும், அக்கறையை சீர்செய்யவே மனம் தூண்டுகிறது. எப்படியேனும் மனித உறவுகளை, குமுக, இன உறவுகளை மேம்படுத்திப் பேணிப் பாதுகாக்கவே விரும்புகின்றான்.

ஒருவரின் ஆளுமை வளர்ச்சியடையவும் விடுதலை பெற்றவனாக உலாவவும் அதிகவேளைகளில் உறவுகளை துண்டித்துக் கொள்ளவும் வேண்டியுள்ளது. அவனது பிற்கால வாழ்வு மாறுபட்ட மாற்றுச் சூழலில் அமைவதையும், தனிவாழ்வி லிருந்து பொதுவாழ்விற்குச் செல்லும் போது தனிமையுணர்வும் பற்றிக் கொள்கின்றது. இது அவனுக்கு மனச் சோர்வையோ, இடைஞ்சலையோ அளிக்கவில்லை தீரத்துடன் வாழ்வதற்கும் வெளியிலிருந்து எவ்வித ஒத்துழைப்பும் (ஆதரவும்) அவனுக்கு தேவைப்படவில்லை. ஏனெனில் அவனது மனதிடம் முன்னரை

விட மிகவலுவாய் உள்ளது. எனவே மனவலிமையே அவ்வாழ்வுக்கு உறுதுணையாயுள்ளது.

சுரண்டப்படும், அடக்கி ஒடுக்கப்படும், அடிப்படை உரிமைகள் பறிக்கப்பட்ட மக்களுக்காய் போராடப் புறப்படும் போராளிகள் தாம் போராட வேண்டியுள்ளதே என்பதற்காகப் போராடுவதில்லை அவர்கள் உணர்வோடு ஒளிமயமான எதிர்காலத்தை நோக்கியே அதற்காகத் தம்மை ஈகம் செய்கின்றனர். விட்டுக்கொடுப்பதற்கும் தயாரில்லை. தீயவற்றை பாராமுகமாக விட்டுவிடவும் முடிவதில்லை. குமுக அடக்குமுறைக்கும் பயப்படாது இடர்களை களைய அல்லது அவற்றிற்கு முடிவு கட்டவே அவன் தயாராகின்றான். மனிதன் தன் மதிப்பைப் பற்றிய உணர்வைப் பெறுவது என்பது வரலாற்றில் திடீரெனத் தோன்றவில்லை இது அறிவார்ந்த சிந்தனையிலிருந்து பிறக்கிறது.

ஆனால் இப்படியான விழிப்புணர்வைப் பெறுவதற்கு பகரமாக (புதிலாக) பல்வேறு தகவல்களைப் பெற்று மனப்பாடம் செய்து, தமக்குக் கிடைக்கும் வாய்ப்பை பயன்படுத்திக் கொள்கின்றனர் பலர். வேற்றின மொழிகளில் தேர்ச்சிபெற்ற கல்வியாளர்கள் சட்டம் என்ற இருபட்டையில் பட்டமென்ற பொறுப்பின்மையை பெற்றுக் கொண்ட சட்டவாளர்கள், மருத்துவர்கள் கால்களை சாய்கடையில் பரப்பி, உடல் சோராது உழைப்பில் தன்னை ஈடுபடுத்தும் உழைப்பாளியை விட மேலானவர்களாகத் தங்களைக் கருதுகின்றனர்.

இவர்கள் பொதுவாக பகற்கொள்ளை மோசடிக்காரர்களாகவே காணப்படுகின்றனர். இவர்களின் செயற்பாடுகளை விட ஒரு உழைப்பாளியின் செயற்பாடு பலமடங்கு உயர்வானதாகவே காணப்படுகின்றது. மேலானவர்கள் என்று நினைப்பவர்கள் மனப்பாடம் செய்து பெற்ற பட்டம் பதவிகளாலேயே

மேலானவர்களாக (வேடதாரர்) காட்சியளிக்கின்றனர். இவர்கள் பெற்ற பட்டங்கள் பதவிகள் எக்காலத்திலும் இவர்களால் பெருமையடைவதில்லை. ஏனெனில் இவர்கள் பகட்டுக்கும், தன்னலத்திற்கும் குறுக்குவழிகளைப் பயன்படுத்தத் தவறுவதில்லை இவர்கள் மக்கள் தொண்டர்களால் மக்கள் துன்புறுத்தல் காரர்கள் பண்பாட்டை, ஒழுக்கவியலை சீரழிப்பவர்கள்.

அகசுகத்தில் (ஆன்மீகத்தில்) பண்பாடும், பண்பும் மனிதன் தனது உள்ள (அக) த்தை ஓர் நிலைப்படுத்தி, தனது கட்டுப்பாட்டில் அவனை முன்னோக்கிச் செல்லவைக்கும் பண்பாட்டையே விரும்புகின்றான். விழிப்புணர்வோடு தனது ஆளுமையை உணர்ந்து வாழ்வின் ஓட்டத்தில் ஆற்ற வேண்டிய பணிகள், வரலாற்றில் தான் வகிக்கும் இடம், தனது உரிமைகள், கடமைகள் ஆகியவற்றை புரிந்து கொள்வதே பண்பாடாகும்.

இப்பண்பாடு ஆண் பெண்ணை மேலும் சதைப்பிண்டங்களாகப் பார்க்காது. குடும்பமென்றால் அது ஆண் மேலாண்மை புலமாகக் கருதுவதில்லை. அதை அன்பின், அறத்தின், அறிவின் பிறப்பிடமாகவே நோக்குகிறது. உறவென்பது சாதி, மத, பொருள்வள நிலைக் கூறுகளாக உண்பாவதாகக் கொள்ளாது இப்பண்பாடும் பண்பும் தான் பெண்ணை ஆணுடன் சமத்துவமாக நடத்த உந்து ஆற்றாலாயிருக்கிறது.

கல்லையும் மண்ணையும் அறிந்து கொள்ள மனித அறிவு போதுமானது. ஆனால் அடுத்தவரைப் புரிந்து கொள்ள அறிவோடு, அன்பும், அறமும், தேவை. இதையே உலக மெய்யியலாளர் வள்ளுவனார்

**அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கை
பண்பும் பயனும் அது** (கு 45) - என்பார்

இங்கு 'இல்' என்பது குடும்பத்தோடு மட்டும் ஒன்றித்ததல்ல இது தான் வாழும் குழுகாயம், தன் இனம், தன் நாடு, உலகம் போன்ற அத்தனையுடனும் தொடர்புடையது. சிலர் தங்களை ஆன்மீகர் என்று கூறிக்கொண்டு அன்பு காட்டு, பற்றை விடு என்கின்றனர். இந்தப்பற்று என்பது உன்னில் நீ அளவுகடந்த பற்று வைக்காதே என்பது தான் பொருள் அதற்காக குடும்பம், உறவுகள், தான் வாழும் குழுகாயம், தன் இனம், தன் நாடு, உலகம் என்பதில் அவனுக்குப் பற்றில்லையென்றால் எப்படி அவன் ஒரு சகியாக மாற முடியும்.

அன்பின் வழி பற்றுத்தான் பற்றென்பதை தன்னல நோக்கில் ஆசையாகப் பேராசையாகக் கொள்வதே தவறாயிருக்க முடியும். இதை திருமூலரின் திருமந்திரம் உறுதி செய்யும் “உடம்பினை முன்னர் இழுக்கென்றிருந்தேன், உடம்பினுக்குள்ளே உறுபொருள் கண்டேன்” ஆகையால் இந்த “உடம்பை ஓம்புகிறேன்” என்கிறார். அவர் இப்படித் தன் உடலில் பற்று வைக்காதிருந்திருந்தால் “மூலன் செய் மூவாயாயிரம் தமிழ்” மறை எமக்குக் கிடைத்திருக்குமா?

இன்றைய நிலையில் கௌரிகாப்பு கட்டுகிறார்கள். இது எதற்காக கட்ட வேண்டும்? கந்தசட்டி நோம்பு பிடிக்கிறார்கள். இது எதற்காகக் கடைப்பிடிப்பது. இதே போலத்தான் இன்றைய அக சகம் எனப்பட்ட ஆன்மீகம் உள்ளது. கௌரிகாப்பின் அடிப்படை: நல்ல மணாளனை வேண்டிக் கைக் கொள்வது. இன்று இந்நோன்பை அகவை முதிர்ந்தவர்கள், கிழவன், கிழவி. குடும்பத்தலைவன், தலைவி, குமரன், குமரி, சிறுபிள்ளைகள் இருபாலரும் நோன்பிருக்கின்றார்கள். இதுவும் ஒரு நாகரிகக்கூறாகிவிட்டது. ஒரு நூலுக்கு (காப்பு) உருபா 150/= இற்கு மேல், கோயில் வைத்திருப்பவர்களுக்கு நல்ல பிழைப்பு. பிழைப்பென்பது பிழையான வழியில் பணம் சேர்ப்பது.

கந்த சட்டி நோன்பு இதற்கு ஒரு சொற்கட்டு இருக்கிறது. “ சட்டியிலிருந்தால்தான் அகப்பையில் வரும் ” என்று, இதன் பொருள்

என்ன ? சட்டி நோன்பு இருந்தால் “ அகப்பை ” அதாவது கற்(கெற்ப)ப்பையில் உருவாகும் குழந்தை என்பது தான் பொருள். இந்த நோன்பின் மகிமையும் இதுவே ஆனால் இன்று இந்நோன்பைக் கைக் கொள்பவர்கள் யார் ? அன்று திருமணமாகிப் பல ஆண்டுகள் குழந்தையில்லாமல் இருக்கும் தலைவன் , தலைவி பிடிக்கும் நோன்பு. இன்று முதிர்ந்தவர்கள் , திருமண மாகாதவர்கள், 10-18 அகவைக்கும் உட்பட்ட இருபாலரும் கைக்கொள் கின்றனர். இதுவும் இன்றுள்ள ஒரு நாகரிகக் கூறாகிவிட்டது.

இதே நிலையில் தான் “ஆன்மீகம்” என்ற போலி நாடகங்களும் நடவடிக்கைகளும். இன்று இவற்றின் பொருள் விளங்காத, புரியாத நடவடிக்கைகளும் , செயற்பாடுகளும் கண்ட மாத்திரத்தில் (பாவனையில்)கொண்டை முடிவதாகும். அக ஈகம் அல்லது ஆன்மீகம் என்பது செயல்வடிவமுள்ளது. வினைத்திட்டம் உள்ளது. எழுத்திலோ , பேச்சிலோ அல்ல செயல் ! செயல் ! செயலே !

சித்தார்த்தர் என்ற புத்தபெருமானின் அகசுகம் (ஆன்மீகம்)

இவர் கி.மு 565 ஆம் ஆண்டில் வெள்ளுவா (பூரணை) வாகிய முமுநிலிஷு நாளில் சாக்கிய நாட்டில் பிறந்தார். இவர்காலம் முடியாட்சி நிலவினாலும் பல அரச குடும்பங்கள் அங்கு சுழற்சி முறையிலேயே ஆட்சி செய்தன. இது கூட ஒருமக்களாட்சியின் அலகாகக் கொள்ளப்படலாம். ஆனாலும் பேரரசு நோக்கோடு சில ஆட்சியாளர்கள் பழங்குடி மக்களை நசுக்குவதிலும் , அவர்களைக் காலில் போட்டு மிதிப்பதிலும், அவர்கள் பண்பாட்டை மொழியைச் (நம்நாட்டு இன்றைய நடைமுறைபோல்) சிதைப்பதிலும் மூர்க்கத்தனமாகச் செயற்பட்டனர்.

அத்தோடு வைதீக வேதமரபாரின் மக்கள் முரண் (விரோத) செயற்பாடுகளும் மலிந்து காணப்பட்டதால் அவர்கள் மீது தீராத கோபம் கொண்டு புறப்பட்ட ஒரு பழங்குடி மக்கள் தலைவரின்
நா.வை.குமரிவேந்தன்

போர்வாளாகவே புத்தரைப் பார்க்க முடிகிறது. தமது இளமைக் காலத்திலேயே வேலையாள் அரத்தம் சிந்திக் கடுமையாய் உழைக்க அதன் பயனை இன்னொருவன் சுரண்டுவதைக் கண்டு மனம் வெதும்பினார்.

அகசுகம் (ஆன்மீகம்) தன்னளவில் ஆன செயற்பாடு

மாந்தன் பொதுவாக பொறாமை , கோபம் , வெறுப்பு , பகைமை போன்ற உள்ளுணர்வுகளுடனேயே காணப்படுகின்றான். இக்குணங்களோடு அவன் வாழ முடியுமா? இவற்றைப் போக்கிக் கொள்ள முடியாதா? என்ற ஒரு வினாவும் எழுகின்றது. இது ஒவ்வொருவரும் தாம் தாமாகச் சிந்தித்துச் செயற்பட்டால் முடியும். ஆனால் அதற்கு எவரும் முயல்வதில்லை. பிலிப்பைன்சு நாட்டில் சில பழங்குடிமக்கள் குமுகங்கள் இன்றும் வாழ்கின்றனராம். இவர்களிடையே சண்டை , சச்சரவில்லை , போட்டியில்லை , பொறாமையில்லை , கோபமில்லையாம். மனத்தால் சிறுதவறு நடந்துவிட்டால் கூட மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொள்வார்களாம். அங்கு மகிழ்ச்சிக்கு குறைவேயில்லையாம். இதுவே ஆன்மீகம் , இதுவே ஆன்மீகப் பண்புகள்.

எவரும் குழந்தையாகப் பிறக்கும் போது மேற்குறித்த எந்தக் குணங்களுமே யாருக்கும் இருப்பதில்லை. ஆனால் குழந்தை காலடி எடுத்து வைக்கக் தொடங்க, அக் குழந்தையின் அப் பஞ்சு உள்ளத்தில் நஞ்சேற்றுகிறது இக்குமுகம். ஒருவரின் சிந்தனைச் சிறகுகளை தேல்களை முறித்து விடுகிறது. தனிமனிதப் பண்பாடு, குணம் என்பது அக் குமுகத்தின் பண்பாடாய் மாறுகிறது. இதையே ஔவையார் “குலத்தளவே ஆகுமாம் குணம்” என்றார். தனிமனிதர் பலர் கூடி ஒரு குமுகாயமாக மாறும் போதும் அதே பண்புகள் தலைவிரித்தாடுகின்றன. அன்பும் அமைதியும் கொண்ட உள்ள ஒன்றிப்பே ஒரு அமைதியான குமுகாயத்தை உருவாக்க

முடியும். மனதில் அல்லது உள்ளத்தில் ஏற்படுகின்ற அன்பும் அமைதியும் தனி மனிதர்களை அக ஈகிகளாக மாற்றுகிறது. இவர்களே குமுகாயத்தை மாற்றுகின்றார்கள். இவ்வீக உணர்வை குமுவாகவோ, குமுகமாகவோ கண்டடைய முடிவதில்லை.

நூலைப்படித்தாலும், தனது பட்டறிவின் (தேடல் , ஆய்தல் , சிந்தனை) மூலமாகவும் ஒருவன் தன் அறிவாற்றலை மேம்படுத்திக் கொள்ள முடியும். ஆனால் அகசுக (ஆன்மீகப்) பண்புகளை ஒருவரிடமிருந்து ஒருவர் சேகரித்துக் கொள்ள முடியாது. இது எல்லாவிதமான வெறிப்போக்குகளையும் எதிர்க்கின்றது. சாதி வெறி, சமயவெறி போன்றன சீர்செய்யப்பட, நெறிப்படுத்த அகசுகம் வழிவிடுகிறது. அத்தோடு ஒருவரது உள்மன ஆற்றலை உணர்த்தி அவனைத் தானாகவே மனமாற்றமடைய உந்துதலாய் இருப்பது இந்த அகத்திலேயே. இதையே திருமூலர் தனது பாடல்களில் “ உன் ஒளி , “உறுபொருள்” என்றும் திருமந்திரத்தில் குறிப்பிடுவார்.

சித்தார்த்தரின் வாழ்வு, தேடல் மக்கள் சார்ந்த தேடலாகவே காட்சி தருகிறது. அவர் கல்வியில் காட்டிய ஈடுபாட்டை, வையர்வை சிந்தி உழைப்பதிலும் காட்டினார். உழவு நாட்களில் தானே ஏர் இழுத்தார். அன்று வேட்டை யாடுவது எல்லோரும் ஈடுபடும் ஒரு குமுகாய அன்றாடத் தேவையாயிருந்தும் புத்தர் வேட்டைக்குச் செல்ல வில்லை. அதற்கு “கொடும்புலியை அல்ல மான், முயலை வேட்டையாடுவதை ஏற்றுக்கொள்ளாததே காரணமாகும்.

போர்த்தொழிலை அதாவது படையில் சேர்ந்து தொழில் செய்வதை அடியோடு வெறுத்தார். ஒருவன் இன்னொருவனைக் கொல்வது எவ்வளவு கொடூரமானது. இதைக் கடமையெனக் கூறுவதை ஏற்க மறுத்தார். கொலைத்தொழில் இல்லையென்றால் நாடு எவ்வளவு அமைதியடையுமென்றார். எல்லாவுயிரும்

மகிழ்ச்சியாய் இருக்க நினைத்துப் பழக வேண்டுமென்றும், மகிழ்ச்சிக்கு மதமோ, அதுசார்ந்த மெய்யியல்களோ (தத்துவங்களோ) பயன்படாது என்பதிலும் உறுதியாய் இருந்தார். இங்கு மெய்யியல் என்றது மதம் சார்ந்த கொள்கை, கோட்பாடுகளையே ஆகும்.

குறிப்பாகக் கூற வேண்டுமானால் திருக்குறள் , நாலடியார் , திருமந்திரம் போன்றவற்றைத்தான் மெய்யியல்கள் என வரையறை செய்யலாம். ஏனெனில் இவைதான் மக்கள் பண்பாடு, ஒழுக்கம், அறம் சார்ந்தவை, மக்கள் சமத்துவம் பேணுபவை. அது மாத்திரமல்லாது புத்தர், இயேசு போன்றோரின் தொடக்ககால கொள்கைகளும் மெய்யியல் (மாந்தரின் அக புற செயற்பாடுகள்) சார்ந்ததே. ஆனால் காலப் போக்கில் இவர்கள் மதவாதிகளாக்கப்பட்டு , கடவுளரென்னும் பெயரும் சூட்டி அவர்களின் சிறந்த மேன்மைச் செயற்பாடுகளை (மக்கள் விடுதலை) எல்லைப்படுத்தி அவர்களைப் பின்பற்றுபவர்கள் என்று கூறிக்கொண்டு கொடூரர்களாகவும், கொலை வெறியர்களாகவும், கொள்ளைக்காரராகவும் வெளிப்பட்டு நிற்கின்றனர்.

சாக்கிய மக்களிடையே வலுவான , ஆற்றல் மிக்க “ சாக்கிய சங்கமொன்றுண்டு ”. இதில் கௌதமரும் தனது 20 ஆவது அகவையில் இணைந்து கொண்டார். இச்சங்கத்தின் உடன்பாடு (அனுமதி) இல்லாது அவர்களின் ஆட்சியாளர்கள் எதுவும் செய்ய முடியாது. அன்று சாக்கியர்களுக்கும் , கோலியர்களுக்கும் இடையில் ரோகினி ஆற்றின் நீரைப்பகிர்ந்து கொள்வதில் பிணக்கு இருந்தது. இதைத் தீர்க்க கோலியர் மீது படையெடுக்க சாக்கியர்கள் முடிவெடுத்தனர். இன்றும் தமிழ்நாட்டைச்சுற்றியிருக்கும் திராவிட அரசுகள் (கன்னடர்கள், தெலுங்கர், மலையாளிகள்) தமிழ்நாட்டுக் குள் வரும் காவேரி, பெரியாறு போன்ற பல ஆற்றுநீரை வரவிடாது தடுத்து நிறுத்தி முரண்படுவதை காண்கின்றோம்.

இப்படியொரு நிலை தான் அன்று அங்கும் உருவாகியிருந்தது. இது சாக்கிய சங்கத்திடம் வந்த போது சித்தார்த்தர் பின்வருமாறு கூறுகின்றார். “ வாழ்வின் எந்தச் சிக்கலையும் போர் தீர்க்கவோ , உதவவோ போவதில்லை. இது தொடர்ந்த போருக்குத் தான் வித்திடும். ஒருவன் மற்றொருவனைக் கொல்வான். ஒரு வன்பறிப்பாளன் (அக்கிரமிப்பாளன்) இன்னொரு வன்பறிப்பாள னால் வன்பறிப்புக்கு உள்ளாவான். அழிக்கிறவனும் அழிக்கப்படுவான். எனவே சாக்கியரும் கோலியரும் ஒருவரை ஒருவர் அழித்துக் கொள்வது அறிவுடமையல்ல” என்று செப்பினார் . பகையைப் பகையால் வெல்ல முடியாது, அன்பினால் வெல்ல முடியுமென்றார்.

இதற்கு சாக்கிய மேலாண்மைத் தலைமைகள் செவிசாய்க் கவில்லை நாடு, குடும்பம் துறந்து காடேகினார். இவருடன் இருந்த நல்மனம் படைத்தோர் இன்னலுற்றனர். ஆனால் இவரின் கருத்து மக்களிடையே வலுப்பெற்றது. சாக்கியர் , கோலியர் இருவருமே அரத்த உறவினர். தாம் பொருதி மடிவது தவறு என்று மக்கள் உணர்ந்ததால் அவர்கள் கிளர்ச்சியில் இறங்கினர். இதனால் நடை பெறவிருந்த போர் நிறுத்தப்பட்டது. ஆனால் சித்தார்த்தர் வீடுவரவில்லை.

வாழ்வில் ஏற்படும் துன்பங்களுக்கான காரணத்தையும் , அதைக்களையவும் விரும்பினார். குலங்கள் , குமுகாயப்பிரிவுகள் குலவர்க்கங் களுக்கு கிடையிலான முரண்பாடு தொடர்ந்து செல்வது, உலகின் எல்லா இன்னல்களுக்கும், இடர்களுக்கும் இதுவே காரணமாய் இருக்கிறது. ஆனால் நாடுகளுக்கிடையிலான போரோ (முரண்பாடு) எப்போதாவது வருவது எனவே புத்தரின் ஆழமான “ சமூகவியல் பார்வை ” வியப்படைய வைக்கிறது. அவர் இம்மாந்தர் களுக்கிடையேயான வன்முறையை சரிசெய்யத் தேவையானதை, நிலையானதை, சரியானதை காண முயற்சித்தார். இவர்வாழ்ந்த நா.வை.குமரிவேந்தன்

காலத்திலிருந்த மக்கள் நலன் விரும்பிகளையும் சந்தித்தார். அவர்களுடன் கருத்துப் பகிர்வுகளிலும் கலந்து அவர்களின் மெய்யியல் சிந்தனை (தத்துவார்த்தங்களுக்கும் திரட்டிக்கொண்டார்.

அத்தோடு அவர் பற்று (பக்தி) முயற்சிகள், நோன்புகள், மேன்மை ஒழுக்கங்களையும் கடைப்பிடித்து இதன் மூலம் மாந்த ஈடுற்றம் கிடைக்குமாவென தேர்வு நடாத்தினார். இது இறைவனை, மறுமை (சொர்க்கம்)யை நோக்கிய மக்களை தம்பக்கம் இழுக்கும் (கவரும்) செயற்பாடாக உய்த்துணர்ந்து கொண்டு அதில் உள்ள ஈடுபாட்டைக் கைவிட்டார். பிறரும் இதில் உதவ முடியாதென்பதையும் கண்டு கொண்டார். விடுதலையென்பது தனித்த தன் முயற்சியாலும், அறிவாலும் மட்டுமே அடைய முடியுமென்பது அவருக்கு உறுதிபட வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டியது. இது அவரை வறிய கோலத்தையும் பிச்சையெடுத்தலையும், இல்லறம் துறந்த துறவறத்தையும் ஏற்கச் செய்தது.

புத்தர்பெருமான் நான்கு நிலைகளில் அருள் (ஞானம்) பெற்றதாகக் கூறப்படுகிறது.

01. மெய்யியல் (தத்துவார்த்த) வாயிலான ஆய்வில் காரண காரியங்களில் முழுமனதோடு ஈடுபடல்.
02. மனதை ஒருமுகப்படுத்தல்
03. அமைதியும், விழிப்புணர்வும் அடைதல்
04. அமைதியில் தூய்மையும், விழிப்பில் அமைதியும் அடைந்தார். இதன் மூலம் வாழ்வில் இரண்டு சிக்கல்களே உள என்பதைக்கண்டு கொண்டார்.

01. மாந்த வாழ்வில் துக்கம் உண்டு.

02. இத்துக்கத்தைக் களைந்து எப்படி மாந்தனை எவ்வாறு மகிழ்விப்பது என்பவையேயாகும். இதற்கு அவர் தன் உள்ளத்தை ஒரு முகப்படுத்தி மெய்மறந்த நிலையில் தன்னை உள்படுத்தினார். அரசமரத்தை போதிமரமென அழைப்பதற்கு காரணம் கௌதமர் “

சரியான பேரறிவை ” இம்மரத்தடியில் இருந்து பெற்றவர் என்பதாலேயாகும்.

வேதங்களுடன் முரண்பட்ட கௌதமர்

கௌதமபுத்தர் வேதங்கள் பற்றிக்குறிப்பிடும் போது “அவை இல்லாத உண்மைகளை இருளில் தேடுங்கள் என்பதாகவும் , அது குமுகாய , தனிமனித ஒழுக்கத்தை மேம்படுத்தாதென்றும் , அம்மந்திரங்கள் மக்களால் உச்சரிக்கப்பட அருகதை அற்றவையென்றும் கூறியதோடு வைதீகவேதக் குரவர்களையும் அவர் பொருட்படுத்தவில்லை. கௌதமரவர்கள் உண்மையென்பது எம்பிக்கப்பட வேண்டும் என்பார்.

ஒவ்வொருவரின் சிந்தனையும் பகுத்தறிவை அடிப்படையாய் கொண்டு இருக்க வேண்டும்.கடவுள் இருக்கிறார் என்பதற்கோ, அவர்தான் இப் பேரண்டத்தைப் படைத்தார் என்பதற்கோ தக்க சான்றுகள் எதுவுமேயில்லை. உலகில் துயரத்தைத் தவிர்க்கமுடியாது, போன்ற “மெய்யியல் விஞ்ஞையர்” கபிலர்வர்களின் கருத்துக்களை தனது இலக்கிற்கு ஏற்புடையதாயும் , பொருத்தமானதாயும் இருந்ததால் இவற்றை ஏற்றார்.

அதே சமயம் அன்றிருந்த வைதீக வேதக் கோட்பாடுகளான

01. வேதங்கள் குறைகளற்ற , மேன்மையுள்ளவை அவற்றை திறனாய்ந்து கேள்வி எழுப்பக்கூடாது என்பதும்,
02. பிராமணர்க்கு கொடைகள் (தானம்) வழங்குவதும் வேள்வி நடத்துவது, சமயச்சபங்குகளைக் கடைப்பிடிப்பது போன்ற செயற்பாடுகளால் மறுபிறப்பிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ள முடியும்.

03. சாதி (வர்ணாச்சிரமம்)ப் பிரிப்புக் கோட்பாட்டை எந்த

முணுமுணுப்புமில்லாமல் ஏற்றுக் கொள்வது

04. கர்மவினைக் கோட்பாட்டின் படி அவன் முற்பிறப்பில் செய்தவற்றின் பெறுபேறே இப்பிறப்பாகும் போன்ற ஒட்டுமொத்தமான இப்பார்ப்பனியக் கோட்பாடுகளை புத்தர் கடுமையாக எதிர்த்தார்.

குமுகாயத்தை நச்சுப்படுத்துகின்ற இக்கோட்பாடுகளை கௌதமர் புறந்தள்ளினார். அத்தோடு இறுதியானதென்றோ, குறையில்லாததென்றோ என்று எதுவுமில்லை, அனைத்தும் மறு ஆய்வுக்கும், மீள்பார்வைக்கும் உட்படுத்தப்பட வேண்டும் என்றார்.

மாந்தன் உண்மையை அறிய அவனுக்குக் கருத்து கூறும் உரிமை இன்றியமையாதது என்று வெளிப்படுத்தினார். ஒருவன் வீடுபேறடைய விரும்பினால் ஒரு விலங்கையோ, மனிதனையோ வேள்வித் தீயிலிட வேண்டுமாயின் தன் பிள்ளையை, தந்தையை பலிகொடுக்கலாமே! என்றும் கூறினார். தன்னல மறுப்பே உண்மை வேள்வி (யாகம்) என்றார். பிறப்பை அடிப்படையாகக் கொண்ட வைதீகவேதக் கோட்பாடு சமத்துவத்திற்கெதிரானது எனவும் சாடினார். பெருந்தொகையினர் மிகச் சிலருக்குத் தொண்டுழியம் செய்ய வடிவமைக்கப்பட்டதே சாதியமாகும். உபநிடதங்கள், வேதங்களை மறுக்கின்றன. ஆன்மா / பிரமம் பற்றியதே அதன் கொள்கையாயிருந்தது. பிரமத்தை உள்பொருளென்றும், ஒருவரும் அறிய முடியாதென்றும் கூறியது. எவரும் அறியாப்பொருளாயின் அது எப்படி உள்பொருளாயிருக்க முடியும் என உபநிடதங்களையும் மாந்தனுக்கு ஏற்புடையதல்ல என்றார்.

இவரது சமகாலத்தவர்களான பக்குடுக்கை நன்கணியர் காசிபர், அசித கோச கம்பளர், மகாவீரர், சஞ்சேயபுத்தர், மற்கலி கோசலர் போன்றார் பலர் வைதீக வேத பார்ப்பணியத்தை,

அதன் கோட்பாடுகளை மறுதலிப்பவர்களாகவும் ,முரணுபவர்களாகவும் காணப்பட்டனர். இவர்களும் தமக்கென்று பல மெய்யியல் கோட்பாடுகளை மக்கள் நடுவில் விதைத்துக்கொண்டிருந்தனர். காசிபரின் **அக்கிரியவாதம்** அகத்துமா (ஆன்மா) ஒருவரின் எந்தவகையான செயற்பாட்டினாலும் இடர்படாது (பாதிப்புறாது) என்றது. இக் கோட்பாட்டினால் மாந்தன் எவ்விதமான கொடூரச் செயலையும் செய்யப் பின்னிற்கமாட்டான். எனவே இது மக்களுக்கு ஏற்புடையதல்ல என்றார்.

அசிதகோசகம்பளரின் **உத்தேசவாதம்**; அகத்துமா (ஆன்மா) பிறவிச்சுழற்சிக்கு ஆட்பட்டால்தான் இன்னல், இடர்கள் முடிவுக்கு வரும் என்றது. இது மாந்தன் தின்று குடித்து உல்லாசமாய் இருப்பதையே வெளிப்படுத்துவதால் இதுவும் மக்கள் ஈடேற்றத்திற்கு உகந்ததல்ல என்பார். மற்கலிகோசலரின் **நியதிவாதம்** துன்பம் நிலையானது. மனிதனால் எதையும் உருவாக்கவோ ,அழிக்கவோ முடியாதென்கிறது. இது ஊழ்வினைக்கு அடிமையாகி விடுதலையின்றி தவிப்பதையே சுட்டுகிறதென்று அதையும் மறுத்தார்.

சஞ்சேய புத்தரின் கோட்பாட்டான “ **விக்ஸே** ” வாதம் ஒருவன் தன்னளவில் எதை உணர்கின்றானோ , எதை எண்ணுகிறானோ அதுதான் உண்மையென்றார். இதுவும் மாந்தனை வழிநடத்த முறையான ஒரு மெய்யியல் (தத்துவத்தை) ஆக ஏற்க முடியவில்லை. இதில் மனித வாழ்விற்குரிய நெறிப்படுத்தல்கள் சொல்லப்படவில்லை என்பதே காரணமாகும்.

மாவீரரின் கொள்கையின் படி ஒருவர் கொல்லாமை , பொய் கூறாமை , பிறர் பொருள் பறியாமை , களவாமை போன்ற ஒழுக்க நெறிகளை கைக்கொண்டால் முற்பிறவி, இப்பிறவியின் வினைகள் மறையுமென்றார். இது மாந்தனை துறவு வாழ்வுக்கு இட்டுச்

செல்லுமென்பதால் புத்தர் இக்கோட்பாட்டையும் , மேற்குறித்த கோட்பாடுகளையும் நடைமுறையிலும் , மெய்யியல் வழியிலும் குறைபாடென்பதால் இவற்றை ஏற்க மறுத்துவிட்டார்.

மக்கள் வைதீகப்பார்பனிய கொள்கைகள். சடங்குகளில் ஈடுபடுவதைத் தவிர்க்கவும், வேதங்கள் தவறானவையென்றும், இது இவர்களால் முன்வைக்கப்படும் “சூன்யவாதம்” மென்றும் இவற்றைக் கைவிடவும் கேட்டுக்கொண்டார். எதையும் காரண காரியத்துடன் ஆராயச்சொன்னார். உங்கள் வாழ்வை உங்கள் கைகளாலே கட்டியெழுப்புங்கள் என்றார். எல்லாவற்றிற்கும் காரணம் மனிதனின் அகமாகிய மனமே (உள்ளம்) மனதைப் பண்படுத்தினால் மனதில் தோன்றும் நன்மை தீமைகளை உய்துணர முடியும்.

“உன்னை (மனத்தை) அறிந்தால் நீ உலகத்தில் போராடலாம்” என்கிறது ஒரு திரைப்படப்பாடல் எனவே எல்லாவற்றிற்கும் இந்தமனம் (அகம்) தான் ஊற்றுக்கண் மனதின் மாசறுத்தலே சமயத்தின் உட்பொருள்.

உண்மையான சமயம் மதநூல்களில் இல்லை. சமயக்கோட்பாடுகளை பின்பற்றுவதென்பது ஒருவன் தவறான செயல்களில் ஈடுபடாதிருப்பதே என்றார். சமயம் கடவுள், ஆன்மா என்ற கட்டுகளிலிருந்து மனித குலம் தன்னை விடுவித்துக்கொண்டு மன மகிழ்வான, நிறைவான வாழ்வைக் கண்டடைய புத்தரின் விரிந்த பார்வை உதவுகின்றது.

“பெருமைக்கு ஏனைச் சிறுமைக்கும் தத்தம்

கருமமே (கருமம் - மனம்) கட்டளைக் கல்” - (கு. 505)

ஒருவரின் துக்கம் என்பது குழுக , பொருள்வள ஏற்றத்தாழ்வு

களினால் ஏற்படும் அமைதியின்மையையே குறிக்கின்றது. துன்பம் என்றசொல் இதற்குப் பொருந்தும் சொல்லல்ல . ஏழ்மையும் சுரண்டலும், குமுக ஏற்றத்தாழ்வும் அற்றுப் போகும் போது அமைதி பிறக்கும்.

“அறிது அறிது மாணிடராதல் அறிது .....” என ஒளவைப்பாட்டி ஒரு பாடலையே நமக்கு முன்வைக்கிறார். இப்பிறப்பு பெருமைக் குரியது, மகிமையுள்ளது என்பதையே சொல்ல வருகின்றார். புத்தர் பெருமானும், பிறப்பு , வாழ்வு , இறப்பு , துன்பமானது எனக்கூறவில்லை. பிறப்பானது பெருமைக்குரியது (மகத்துவமான) என்கிறார்.

“என்னை வைதீக மரபாரும் முனிவர்களும் பொய்யும், புற்டும், உண்மைக்கு மாறான அழிவு மெய்யியலாளர் (தத்துவவாதி) என்றும், ஒருமைப்பாட்டை குலைப்பவனென்றும் , உயிரிழப்பை விளம்புவனென்றும் சாடுகின்றனர். இது நான் எதைச் செய்ய வில்லையோ , எதை உறுதிப்படுத்தவில்லையோ அதை கூறுவதாகும் . எனது கருத்துரை (போதிப்பு) உலகில் துன்பம் உண்டென்பதும் அதை எப்படி முடிவுக்கு கொண்டுவர வேண்டுமென்பதுமே”. இது புத்தர் மீது போர்த்தப்பட்டுள்ள ஆன்மீக போர்வையை விலக்கும் வகையாகும்.

புத்தர் மறைக்கப்பட்டதை வெளிப்படுத்தினார் ,புதிலோடு மட்டும் வாழ்ந்து வழிதவறியோருக்குச் சரியான வழியைக்காட்டினார். அதாவது இருளுக்கு வெளிச்சமிட்டார். வாழ்வின் நெறிமுறை தெரிவோரே துன்பத்திலிருந்து விடுபட முடியும். அமைதியை விரும்புவோர் நல்லுரை , நன்னயம் , எளிய வாழ்வு , புலனடக்கம் உள்ளவராய் இருக்க வேண்டும் என்பார். நான் எனது என்ற ஆணவமும் , பேராசையும் ஒழிக்கப்பட வேண்டியவையென்றும் கூறுவார். ஒவ்வொருவரும் தம்முள்ளத்தை ஏனையோருக்காக

விரிவுடையதாய் பக்குவப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் உரைத்தார்.

அத்தோடு உலகின் அதி உயர் செல்வம் தன்னம்பிக்கையென்றும், ஒருவர் செய்யும் நல்லறமே இன்பத்தை அளிக்குமென்றும், உண்மையே சிறந்த சுவையைத் தருமென்றும், பேரறிவுடைமையால் உரமூட்டப்பட்ட வாழ்வே உன்னதமான வாழ்வென்றும் செப்டுகின்றார். ஒருவனுக்கு அழகென்பது நல்லோர் கூட்டத்தில் கூடியிருப்பதே என்கின்றார். தனக்குப்பின் தனது கோட்பாடுகளை முன்னெடுத்துச் செல்லக்கூடிய ஒருவரை வாரிசாக அமர்த்த அவர் விரும்பவில்லை அது தனிமனித மேலாண்மைக்கு இட்டு செல்லுமென்பதாலேயாகும்.

கொள்கைகள், கோட்பாடுகள் முதன்மையானவையல்ல நடைமுறை வாயிலான சிக்கல்கள் தீர்மானிக்கப்பட வேண்டியவை. ஒவ்வொருவரிடமும் காணப்படும் சிறப்புக்களை, ஆற்றல்களை, வேற்றுமைகளை ஏற்றுக்கொள்ளும் (அங்கீகரிக்கும்) மனப்பக்குவம் முதன்மையானதென அறிவுரை கூறினார். கௌதமர் இறுதியாகக் கூறிய அறிவுரை நீங்கள் உங்களுக்கு வெளிச்சமாயிருங்கள் எவருமே வேறெவ்வொளியாலும் தமது மீட்பைக் கண்டடைய முடியாதென்றார். இது மனித ஆற்றலின் தன்னம்பிக்கையின் மிக உயர்ந்த மெய்யியலாகக் கொள்ள முடியும். புத்தபெருமான் இவ்வுலகவாழ்வை கி.மு 483 இல் நிறைவு செய்து கொண்டனர்.

பலகோடி ஆண்டுகளாய் படிமுறை (பரிணாம) வளர்ச்சியால் உருவெடுத்த மனிதனின் கண்ணீரும், செந்நீரும் சிந்தி உருவாக்கிய இவ்வுலகை யாருக்குமே காணப்படாத ஒருவர் படைத்தார் என்ற ஏழை, எளிய மக்களின் பார்வையைக் குழிதோண்டிப்பதைத்தவர்

புத்தர். உலக சனத்தொகையில் 60 விழுக்காட்டிற்கு மேற்பட்ட மக்கள் பட்டினிச்சாவை எதிர்நோக்கி வாழும்போது “அன்புதான் கடவுள்” என்கின்றனர் என்பதையே எவ்வளவு போலித்தனமானது என அறிவுறுத்தினார்.

அறிவின் பெருமையையும் , அறியாமையின் சிறுமையையும் விளக்கியவர் வேறு யாருமில்லை, “உள்விழிப்பே உள்ளொளி” என எம்மதமும் செப்பவில்லை அறிவும் அறமும் உடையாரே அறவோர் என்றார்.

மனித விடுதலைக்கு அறிவும் , அறமும் தேவை. பேராசையும், அறியாமையும் அடிமைத்தனத்தின் ஊற்றுக்கள், பகரத் (புதில்களோடு) தோடு அதாவது குருட்டு (மூட) நம்பிக்கையென்னும் முட்டாள்தனத்தை விட்டு முழுமையாக வெளியெறியவர் கௌதமர், மாந்தன் தன்னைத்தான் மீட்டுக்கொண்டு, தன்னைத்தான் ஆளுகின்ற அறிவொளியை , அறநெறியைக் கண்டுகொள்ள வேண்டும். புத்தரும் அவரின் அறமும் (தம்மம்) இவ்வயறிய புள்ளியை நோக்கிச் செல்ல உதவும். இது மேலாண்மைய (ஆதிக்க) ரின் அடிவயிற்றில் வைக்கப்பட்ட நெருப்பெனலாம்.

மனிதன் தன்னைத் தானே ஆண்டுகொள்ள அழைப்பு விடுத்த அறிவியலாளர் புத்தரே. தம்முள் புதைந்துகிடக்கும் ஒளிவிளக்கை தேடுவோர் எவரும் கண்டடைய முடியும் என்பதற்கு இது சான்று பகரும். இம்மாமனிதரின் ஆளுமையும் தனித்தன்மையும் நம்மை வியப்பில் ஆழ்த்துகிறது. 2500 ஆண்டுகளுக்கு முன் தோன்றிய போற்றலுக்குரிய பேரொளி (உயிரொளி) இன்றும் ஒளிபரப்பி நிற்கிறது. வானுலகு (வீடுபேறு அல்லது மறுமை) நோக்கித் திருப்பப்பட்டிருந்த மனிதச் சிந்தனையை உள்நோக்கி வழிநடத்தி, மாந்தரின் பேராற்றல்களை வெளிப்படுத்தினார்.

உலகம் பொருட்களாலானது என்றும் , சிலர் அணுக்களால் ஆனதென்றும் கூறினர். இன்றைய அறிவியல் “ மாற்றமே மாறாதிருப்பது” என்கின்றனர். இவ்வுண்மையை 2500 ஆண்டுகளுக்கு முன் புத்தர் வெளிப்படுத்தியுள்ளார் என்பது வியப்பிற்குரியதே. இன்று கிறீத்தவம் அதன் கோட்பாடுகளும் கிறீத்தவ நாடுகளிலே தனது செல்வாக்கை இழந்து வருகின்றது. ஆனால் புத்தரும், புத்த அறமும் (தம்ப - தர்மம்) கீழைநாடுகளில் மாத்திரமல்லாது மேலை நாடுகளிலும் தற்போது வேகமாகப் பரவிவருகிறது. இது புத்தரென்னும் மனிதருக்குக் கிடைத்த மாபெரும் வெற்றியாகும்.

திருமூலரின் அக ஈகம்

திருமூலரின் திருமந்திரம் பின்வருமாறு செப்புகின்றது.

“ ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவனும்
நன்றே நினைமின் நமனில்லை நாணாமே
சென்றே புகுங்கதி யில்லை நும் சித்தத்து
நன்றே நிலைபெற நீர் நினைந்து உய்மின் ”

மூலன் உரைசெய்த மூவாயிரம் தமிழ் மறை2104)

பொருள்:- மக்கட்குலம் ஒன்று, இங்கு சாதி,மத, பொருள்வள ஏற்றத் தாழ்வுகளில்லை, இறைவனும் ஒருவனே, நினைப்பு, செயல் நல்லவையாக இருக்கட்டும். மரணபயம் வேண்டாம். நாம் தேடிச் சென்று அடையும் மறுமை அல்லது வீடுபேறு வெளியிலில்லை. எம் உள்ளதிற்றான் உள்ளது. ஆகையால் நாம் நிலைபெற வேண்டுமாயின் மக்கள்தொண்டே இறைத்(மகேசன்) தொண்டென்று வினைசெய்யுங்கள் என்கிறார்.

இதற்கு உறுதுணையாக திருமந்திரப்பாடல் 1857இல்

“படமாடக்கோயில் பகவற் கொன்றியில்
நடமாடக்கோயில் நம்பர்க் கங்காகா
நடமாடக்கோயில் நம்பர்க் கொன்றியில்
படமாடக்கோயில் பகவற்காங்காமே”

கோடிகோடியாய் பணத்தைச் செலவிட்டு வானளாவ கோயில், கோபுரம் கட்டுகிறீர்களே சிறப்பு நாட்கள் தவிர்ந்த ஏனைய நாட்களில் அக்கோவிலுள் படுத்துறங்க, நடமாட உங்களால் முடியுமா? இல்லையே. வறுமையில் வாடுகின்றவர்க்கு ஒரு வீட்டை(இங்கு வீடென்றது வறியவர்களுக்கு, கைம்பெண்களுக்கு, அணைப்பார் அற்ற முதியவர்களுக்கு, கல்வி கற்க வளமற்றவர்களுக்கு, மாற்றுவலுவலினர்க்கு உதவுங்கள் என்பதே) கட்டிக்கொடுத்தால் அவ்வீட்டில் இறைவன் நிலைகொண்டு வாழ்வாரே என்ற மாந்த அன்பை(நேயம்), உயிரிரக்கக் கோட்பாட்டை எவ்வளவு சிறப்புற எடுத்தியம்புகின்றார். இவற்றிற்கு செயல்வடிவம் கொடுக்க அறக்கட்டளைகளை கோவில்களில், பள்ளிகளில், ஏன் குடும்பமாகக் கூட செயற்பட்டாலே போதுமானது.

மேற்குறித்த முதற்பாடலின் 4ஆம் வரியில் “நன்றே நிலைபெற நீர் நினைந்து உய்மின்” என்கிறாரே இந்த “நன்றே நிலைபெற” என்னசெய்யவேண்டும் என்பதையும் திருமூலநாயனார் மிக விரிவாக மூன்றாம் தந்திரத்தில் 552ஆம் பாடல்வழி விளக்குகின்றார்.

“இயம நியமமே எண்ணிலா ஆதனம்
நயமுறு பிராணாயாமம் பிரத்தியாகாரம்
சயமிகு தாரணை தியானம் சமாதி
அயமுறு அட்டாங்கமாவது மாமே”

இப்பாடல் எட்டு ஒருங்கு(அட்டாங்க யோக)நெறி வாழ்வை
வெளிப்படுத்துகின்ற திருமந்திரமாம். இங்கு,

தீயவை அகற்றல்(இயமம்):-

கொல்லாமை(இரக்கம்), பொய்கூறாமை (வாய்மை),
களவாடாமை, நெறிதவறாமை, கொடைமறுக்காமை, பொறாமை
கொள்ளாமை

நல்லன சிந்தித்தலும், செயற்படுதலும்(நியமம்):-

அற,அறிவு, ஒழுக்க நூல்களைக் கற்று அதன்படி ஒழுகலும்,
உடலையும் உள்ளத்தையும் கட்டுப்படுத்தலும்.

இருக்கை (ஆசனம்):-

உடலைச் சமநிலையில் பேணல்.

மூச்சுப்பயிற்சி(பிரணாயாமம்):-

மூச்சை, உயிராற்றலை அடக்குதல் ,கட்டுப்படுத்தல்.

புலனடக்கம் அல்லது ஒழுக்கம் (பிரத்தியாகாரம்):-

ஜம்பொறிகளால் ஏற்படுகின்ற ஜம்புல இச்சை(இந்திரியங்களுடைய)
அடக்குதலும், உலக சுகங்களிலிருந்து விடுபடுவதுமாகும்.

ஒருமுகப்படுத்தல்(தாரணை):-

உளத்தை ஓரிடமாகக் குவித்தல்.

சிந்தனை(தியானம்):-

ஆழ்ந்த இடையறாச் சிந்தனை.

மெய்மறந்த(சமாதி)நிலை:-

உடலை மறந்த உயர் நிலைநிலை.

இங்கு சுவரப்பட்ட எட்டுப்படிகளையும் கடந்த ஒருவரையே ஜந்திரர், உள்விழியர், விஞ்ஞையர், வாலறிவர், அறிதுயிலர் என்று மக்கள் போற்றினர். இவர்களையே அன்று வள்ளுவரென்றும், ஐயரென்றும், அந்தணரென்றும் வாழ்த்தினர். இவர்கள் தங்கள் உயர் தகுதியை வெளிப்படுத்த முப்பரிபூநூலை, மதாணி எனப்பட்ட உத்தராட்சங்காய் மாலையை அணிந்தனர்.

இந்நெறியை ஒருங்கிருக்கையோகாசன)நெறி என்பர். இது உள, உடல் நலனை சமநிலையில் பேணுகிறது. சிவரிருந்தாற்றான் சித்திரம் வரையலாம் என்பார்கள். அந்தவகையில் இந்தமையாகிய உடல் பேணப்படவேண்டும்.

இதை திருமூலர் திருமந்திரப்பாடல் 724, 725 இல் மிக அழகாக எடுத்துக்காட்டுகின்றார்.

“உடம்பார் அழியில் உயிரார் அழிவர்
இடம்பட மெஞ்ஞானம் சேரவுமாட்டார்
உடம்பை வளர்க்கும் உபாயம் அறிந்தே
உடம்பை வளர்த்தேன் உயிர் வளர்த்தேனே” என்றும்
“உடம்பினை முன்னர் இழுக்கென்றிருந்தேன்
உடம்பினுக்குள்ளே ஊறுபொருள் கண்டேன்
உடம்புள்ளே உத்துமன் கோயில் கொண்டானென்று
உடம்பினையானிருந்து தோம்புகின்றேனே.”

எனப் பொருட்செறிவும், பிறப்பின் மேன்மையும், இந்த உடலைப் பேணவேண்டிய முதன்மைக் காரணியையும் சிறப்புற எடுத்துக் காட்டுகின்றார் திருமூலர். மேற்குறித்த பாடலிலே சுட்டுகின்ற உறுபொருள் என்பதும், உத்துமனென்பதும் எம் உள்ளத்துள்ளே

உருவாகின்ற மீபெரும் ஆற்றலைக் குறிக்கின்றது. இவ்வாற்றல் உருவாகக் காரணமென்ன? இது அவன் தன் அயலவன் மீதுகொண்ட அன்பால், குமுகத்தின் மீதுகொண்ட அன்பால், அந்த இனத்தின் மீதுகொண்ட அன்பால், இவ்வுலகத்தின் மீதுகொண்ட அன்பால் விளைந்தது.

இதனால் அவன் நசுக்கப்படும், ஒடுக்கப்படும், சுரண்டப்படும் மக்களுக்காக, அவர்களின் ஈடேற்றத்திற்காய் இடையறாது சிந்தித்ததால் உருவான உள்ளக் கிளர்ச்சியை அவனால் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. செயலிலே இறங்குகிறான். இதனால் தனக்கேற்படப்போகும் விளைவுபற்றிச் சிந்திக்கவில்லை. அவன் விலங்கல்ல பகுத்தறிவுடையவன், அகசகம் (ஆன்மீகம்) கொண்டவன். ஆம் அவன் மாந்த அன்புநேயமும், உயிரிரக்கமும் கொண்டவன். மதத்தின் பெயரால் மக்களைச் சுரண்டும் சூட்டம் இவனை நாத்திகன் என்கிறது.

திருவள்ளுவரின் அக சகம்

மாந்தனைச் செப்பணிதும் பொருள் பொதிந்த செல்வக்களஞ்சியம் திருக்குறள். தமிழனுக்கு இந்நூல் கிடைத்ததானது பெரும் பேறே. மாந்த வாழ்வின் அகப்புறச் செயற்பாடுகளுக்கான அத்தனை வழிகளையும் செப்பணிட்டுச் சீர் செய்து தடக்கி, தடம்புரண்டு, போகாமல் நேர்வழி இட்டுச் செல்லும் மெய்யியல் நூல், ஒவ்வொருவனும் தான் எப்படி வாழவேண்டும், அயலவனோடு, உலகத்தோடு எப்படி வாழ வேண்டும் என்பதைச் சுட்டி நிற்கும் அக சக (ஆன்மீக) த்தை வெளிப்படுத்தும் நூல்.

திருக்குறளின் 133 அதிகாரங்களில் வெளிப்படுத்துகின்ற 1330 குறளுமே மாந்த ஈடேற்றத்திற்கான அகசக (ஆன்மீக) நூல். இதற்கு ஒப்பான வேறொரு நூல் இல்லையென்றே கூறமுடியும். இதன்

சிறப்புக் கருதி இந்நூலை பல மதத்தவர்களும் தமது நூலென உரிமை கொண்டாட ஏற்புடையதாய், வழுவற்றதாய் துலங்கும் மெய்யியல் கோட்பாடு, செயலே உலக வாழ்வின் உட்பொருள். உட்பொருளின் வழி உண்மைவழி அதுதான். அறவழி செயல், செயல், செயல் செயலுக்குவருமாறு செய்ய வேண்டும்.

சொல்வது செயலுக்கு வர வேண்டும். இது உயிரிரக்கக் கோட்பாட்டின் சட்ட வரையறை நூல். இதை நெஞ்சில் நிறுத்திக் குறள் செய்தவர் திருவள்ளுவர். எனவே செயல் தான் வள்ளுவம். மக்களை நெறிப்படுத்த பலநிலை அறம் தழுவியது. எந்நிலை மாந்தரையும் முன்னேற்றுவது, மறுமலர்ச்சி காண வைப்பது உலக ஒருங்கிணைப்பு நெறி காட்டுவது. திருவள்ளுவர் வாழ்ந்த காலம் பற்றிய கணிப்பு சரியாக ஆய்வு செய்யப்படவில்லை.

இது சங்க இலக்கியங்கள் போல் தனித்தமிழாய் உள்ளது. வேற்று மொழிகளின் ஊடுருவலற்றது. திருவள்ளுவர் 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்தோன்றிய பொதுவுடமை, சமத்துவாதி யாகவும், பெண்ணிழிலை, சாதிய வர்ணச்சிரமப்பகுப்புக்கு முரண்படுபவராகவுமே காணப்படுகின்றார். சாதி, சமயமற்ற, பால்வேறுபாடற்ற, ஆண்பான் அடிமை என்ற வேறுபாடற்ற பொருள் வள ஏற்றத்தாழ்வற்ற இட வேறுபாடற்ற ஒரு மக்கள் குமுகாயத்தை உருவாக்கவே வித்திட்டு, பரந்துபட்ட ஆலமரமாக்க குறள்யாத்தவர் வள்ளுவர் எனலாம்.

முப்பாலாகிய அறம், பொருள், இன்பத்தை ஒரு பாலாய் வெளிப்படுத்தும் உண்மைநூல் திருக்குறள். உலகில் வாழப்பிறந்த அனைவருக்கும் நம்பிக்கையூட்டி அறம், பொருள், இன்பத்திற்கு ஒப்பிடமுடியாதவளவிற்கு இலக்கணம்காட்டி பிறப்பொக்கும் எல்லாவுயிர்க்கும் என்னும் வழுவிலா மாந்த அன்பின் (நேய)

உயர்வை, உணர்வை, மாந்த அன்பின் வரைவிலக்கணமாய் வெளிப்படுத்தி நிற்பது. பல உலக நீதி நூல்களுக்கு வித்தாய், வேராய் துலங்கி நிற்பதாகும்.

இந்திய மெய்யியல் (தத்துவம்) பற்றிப்பல ஆய்வுகளைச் செய்த உலக உயர் (நோபிள்) இலக்கியத்திற்கான விருதுபெற்ற முனைவர். அல்பட் சுவைட்சர் என்ற அறிஞர் இது தமிழர் பண்பாட்டின் பிழிவாகவும், உலகமும் வாழ்க்கையும் இல்லையென்கின்ற (பொய்-மாயை) என்கின்ற மறுப்பு மெய்யியல் வானத்தின் வெகுதொலைவில் காணப்படும் முகில் கூட்டம் போல் காணப்படுவதாகவும், 250 இற்கு மேற்பட்ட நீதிக்கருத்துக்களில் அன்பு பெரிதும் போற்றப்படுவதாகவும், அதன் ஒழுக்கநெறிக் கோட்பாட்டிற்குரிய நேர்ப்பயன் (கைம்மாறு) இடம் பெற்றுள்ளதாகவும், அறநெறியானது பரிந்துரைக்கப்பட்டுள்ளதாகவும் மறுமை, வீடுபேறு, மறுபிறப்பு அற்ற இவ்வுலகவாழ்விலேயே மாந்தனின் மனமாற்றம் மறுமனித ஈடேற்றத்திற்கு இட்டுச் செல்வதாயும், ஒழுக்க நடத்தை உலகியல் நன்மைகளும் ஒழுக்ககேடு இன்னலையும் விளைவிப்ப தாயும் விளம்புகின்றனர். இதற்கு நேர்ப்பயன் உண்டென்று பலமதங்களும் கூறினாலும் திருக்குறள் அதை உறுதிசெய்யாது எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

அறநெறியும், ஒழுக்கக் நெறியும் சார்ந்த ஒரு செயற்பாடே நல்லவற்றைச் செய்ய மாந்தனைத் தூண்டுகின்றது. அத்தோடு உலகியலிலிருந்து அக விடுதலையையும், பகைமை இல்லாத உள்ளத்தையும் , கொல்லாமை, அழிவு உண்டாக்காமை போன்றவற்றையும் விரும்பச் செய்கின்றது. உலகமும் வாழ்க்கையும் உண்டென்கின்ற சிந்தனையையும், மதிப்பு மிக்க ஒழுக்க நெறி விளைவுகளையும் தனதாக்கிக் கொண்டுள்ளதெனலாம்.

உலக இலக்கியங்களில் திருக்குறளில் காணப்படும்

நீதிக்கருத்துத்துத் தொகுப்பொன்று வேறு எந்நூலிலுமே காணமுடியாது. அத்தோடு மதவாளர்கள் கூறுவது போல் எந்த மதத்தின் கோட்பாடுகளையோ! கொள்கைகளையோ வரையறை செய்யாது தனித்துவமாய் செயல் செய்வது. அன்பு, அறம், ஒழுக்கத்தின் மதிப்புக்களை தளமாகக் கொண்ட மானிடத்தை உயர்வடைய வழிகாட்டும் அக ஈக (ஆன்மீக) நூல், வள்ளுவம் காட்டும் குமுகாய அன்பை (நேயம்) எவரும் தம் மனசாட்சியை அதிற்கண்டு தம் உடைமையாக, உரிமையாக ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்க நூல்.

திருவள்ளுவரின் பார்வையானது அன்றைய கீழலில், மாந்த ஈடேற்றத்திற்காய் அங்கு நிலவிய மதக் கோட்பாடுகளுக்கு முரணாய் மாந்தப் பிறவியையே முன்னிலைப்படுத்தி கடவுள் (காணாப்பொருள்) மறுப்பாளராக, சாதிய ஏற்றத்தாழ்வை எதிர்ப்பவராக, பெண்ணடிமைத் தனத்தை, ஒருவர் இரந்துண்டு வாழ்வதை ஏற்காது, புரட்சி செய்பவராக அன்பு, அறம், ஒழுக்கம், முயற்சிபோன்றவற்றை ஊட்டுவதற்காக தனது சிந்தனையின் உன்றாய்வெளிப்பட்ட அகசகத்தை திருக்குறள்வடிவில் உலகம் உய்ய அதாவது தமிழன் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து தெய்வநிலை எய்த வேண்டுமென்பதை உள்ளத்து வெளிப்பாடாக, அகசகத்தின் வெளிப்பாடாக, உலகவாழ் மாந்தன் ஒவ்வொருவனுக்கும் இவ்வகசகம் தேவையென்பதை உணர்ந்து செயல் வடிவம் கொடுத்தார். இதை அவரின் குறள்கள் மூலம் கண்டு கொள்ள முடியும்.

மனித குலம் ஒன்றே என்பதையும், அவன் செய்யும் தொழிலால் மனித ஏற்றத்தாழ்வுகள் உருவாவதில்லை என்பதையும் உறுதி செய்ய

“பிறப்பொக்கும் எல்லாவுயிர்க்கும் சிறப்பொவ்வா
செய்தொழில் வேற்றுமையான் - (கு. 972) என்றும்

அறத்தூறு இதுவென வேண்டாம சிவிகை
பொறுத்தாளொடு ஊர்ந்தான் இடை” - (கு.37) என்றும்
இயம்புகின்றார்.

கொல்லாமையை வலியுறுத்த :

“அவிவொறிந்து ஆயிரம் வேட்டலில் ஒன்றன்
உயிர்செகுத்து உண்ணாமை நன்று” (கு. 259) என்றும்

“கொல்வான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி
எல்லா வுயிரும் தொழும்” - (கு. 260)

**ஒருவன் இரக்கும் நிலை, தொடர்ந்து , அவனுக்கு
இன்னல்கள் தொடருமானால் புரட்சிக்குத் தூண்டுகின்றார்.**

“இரந்தும் உயிர்வாழ்தல் வேண்டின் பரந்து
கெடுக உலகு இயற்றியான்” (கு. 1062)

“அல்லற்பட்டு பாற்றா தாமுகண் ணீர்அன்றே
செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை” (கு. 555)

**பெண்ணானவள் ஆணைவிட பல்நிலையிலும்
உயர்ந்தவள் என்பதைக்காட்ட**

“கடலன்ன காமம் உழுத்தும் மடலேறாப்
பெண்ணிற் பெருந்தக் கதில்” (கு. 1137)

“பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள கற்பென்னும்
திண்மை உண்பாகப் பெறின்” (கு. 54)

“சிறைகாக்கும் காப்பெவன் செய்யும் மகளிர்
நிறைகாக்கும் காப்பே தலை” (கு. 57)

“தெய்வம் தொழாள் கொழுநன் தொழுதெழுவாள்
பொய்யெனப் பெய்யும் மழை” (கு. 55)

திருக்குறள் காட்டும் தெய்வங்கள்.

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்” (கு. 50)

“ஐயப் படாசு கத்தத் ததுணர்வானைத்
தெய்வத்தோடு ஒப்பக கொளல்” (கு. 702)

“குடிசெய்வல் என்னும் ஒருவற்குத் தெய்வம்
மடிதற்றுத தான் முந்துறும்” (கு. 1023)

**இங்கு தின்னுமொன்றை வெளிப்படுத்துகின்றனர்.
எமது தொன்மங்கள் சுட்டுகின்ற தேவர்கள் போன்ற
வராம் கயவர்கள் என்பதை**

“தேவரணையர் கயவர் அவரும் தாம்
மேவன செய்தொ முகலான்” (கு. 1073)

மேலுலகம் அல்லது விண்ணகம் என்பதையோ வீடுபேறு மறுமை
என்பதையே திருவள்ளுவர் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. மண்ணுலகில்
வாழும் மாந்தரையே எங்கும் சுட்டுகின்றார். குறிப்பாக திருக்குறள்
கடவுள் வாழ்த்தை எடுத்துக்கொண்டால் அதில் உள்ள 10(பத்து)
நா.வை.குமரிவேந்தன்

க்குறள்களுமே வாழ்வாங்கு வாழ்பவனை நடுவகப்படுத்தியே
சுறுவார்

இறைநிலை (இயற்கை) கனிமங்களிற் தூங்கி, மரம், செடி.
கொடியில் அசைந்து, விலங்கு புள்(பறவை) போன்றவற்றில் நடந்து,
பந்து , மாந்தனில் சிந்திக்கிறது. எனவே சிந்தித்துச் செயல்
செய்பவனை முதல் அதிகாரத்தில் வைத்தார்.

01.பகவன்-எல்லோருக்கும் பகிர்ந்தளிப்பவன்

02.வாலறிவன்-கல்வி, கேள்வி, அறிவு, மெய்யறிவில்,

தேர்ந்தவன் (குரு)

03.மலர்மிசை ஏகினான் -பக்குவப்பட்டவர்கள்

04.வேண்டுதல் வேண்டாமை இலான்-பற்றற்றவன்

05.இறைவன்-சுட்பங்கள் இயற்றி நீதிதவறாது ஆள்பவன்

06.ஐந்தவித்தான்-ஐம்பொறிகளால் ஏற்படும் இச்சைகளை

அடக்குபவன்

07.தனக்குவமை இல்லான்-வாழ்வாங்கு வாழ்பவன்

08.அறவாழி அந்தணர் -அறம் செய்வார்

09.எண் குணத்தான் -பலவாறாகச் சிந்தித்து எண்ணற்ற

நற்குணங்களோடு செயற்படுபவன்

10.அந்தணர்-இவர்கள் உயர்நினைவு நிலை

அடைந்தவர்கள். ஐந்திரராகவும் போற்றப்படுபவர்கள்.

**எம்மை வேடதாரிகளாக வேண்டாமெனவும்
இடித்துரைகின்றார்.**

“மழித்தலும் நீட்டலும் வேண்டா உலகம்

பழத்தது நீக்கி விடின்” (கு. 280)

திருவள்ளுவர் ஒழுக்கத்தை மனித வாழ்வின் அச்சாணியாக பல அதிகாரங்களில் வெளிப்படுத்துவார். அகசகத்தின் (ஆன்மீகத்தின்) முதன்மை வெளிப்பாடாக ஒருவன் தன்னுயிரை விட ஒழுக்கத்தையே மேலாகக் கொண்டால் அதுவே அவனுக்கு பெரும் வலிமையைத் தரும் என்பார்.

ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலால் ஒழுக்கம்

உயிரினும் ஓம்பப் படும் (கு. 131)

உண்மை அகசகத்தை (ஆன்மீகத்தை) வெளிப்படுத்துகின்ற அதிஉயர் மாந்த அன்பின் (நேயம்), உயிராக்கத்தின் மெய்யியல் நூல்(தத்துவநூல்) உலகிற்கு ஒளிபரப்பி நிற்கும் நூல் வள்ளுவர் செய்ய திருக்குறளேயாகும். திருக்குறளின் 1330 குறள்களில் ஒரு குறளே அத்தனை குறள்களையும் வழிநடத்தப் போதுமானதாகும்.

**“அன்பிலார் எல்லாம் தமக்குரியர் அன்புடையார்
எம்பும் உரியர் பிறர்க்கு” (கு -72)**

இதுதான் பெருநாவலர் காட்டும் அகசகம். இதைவிட இன்னொரு சகம் உண்டா, இக்குறள் மாந்த ஈடேற்றத்திற்கான அன்பை, அறத்தை, அறிவை, ஒரு சேர வெளிப்படுத்தும். குறள் இதுவே மாந்த வாழ்வை நெறிப்படுத்தும் வழி. இவ்வுள்ளக் கிளர்ச்சி அற்றவர் வெறும் அஃறிணை மாக்களே !

எனவே மெய்யியல் என்பது உயிரோடு இணைந்த உடலையும் உள்ளத்தையும் வழிநடத்திச் செயல் செய்வது. இத்திருக்குறள் நூலின் உள்ளீடு மாந்தனை விண்ணுலகம், வீடுபெறு, மறுமை என்ற மாயை (காணப்பொருள்) களைக் குழிதோண்டிப் புதைத்து மண்ணுலகிலேயே

மாந்தனை “மனித அன்பன்(நேயன்) ஆக்குகிறது.”

“மாந்தனை வாலறிவன் ஆக்குகிறது.”

“மாந்தனைப் பகுத்தறிவாளன் ஆக்குகிறது.”

“மாந்தனை வாழ்வாங்கு வாழவைக்கிறது.”

“மாந்தனை தெய்வம் ஆக்குகிறது.”

“மாந்தனை இறைவன் ஆக்குகிறது.”

இப்படிமுறை வளர்ச்சியினூடாக மாந்தன் பேரா இயற்கையாகிய (கடவுள்) இறவாப்புகழை எய்த வைக்கிறது. இதுவே ஆயிரம், ஆயிரம், ஆண்டுகள் சென்றாலும் புத்தரை, சாக்கிரட்டீசை, திருவள்ளுவரை, இயேசுவை, திருமூலரை, வள்ளலாரை, இரவீந்திரநாத் தாகூரை கால்மாக்கை, லெனின், மாசேதூங், சேக்குவாரா போன்ற உலகின் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்காய் தம்மை ஈகம் செய்தவர்களை நினைவு கூரவைக்கிறது. இவர்களுடாக வெளிப்படுவதே உண்மை ஆன்மீகம்.

கிறீத்தவத்தின் அகநகம் (ஆன்மீகம்)

இதை; கிறீத்தவம், சிலை வழிபாட்டுக் கிறீத்தவம், புரட்சிக் கிறீத்தவமென மூக்கூறிட முடியும். புரட்சிக் கிறீத்தவம் தென்னமெரிக்க (இலத்தீன்) மக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இது இலத்தீன் அமெரிக்க விடுதலை போராட்டத்தில் விளைந்த ஒரு ஆன்மீகச் செயற்பாடு. இங்கு மண்ணையும் மக்களையும் அன்போடு (நேசித்த) பார்த்த கிறீத்தவர்கள், ஆளும் கிறீத்தவர்கள், ஒடுக்கப்படும் கிறீத்தவர்கள் என முப்பிரிவாக கிறீத்தவர்கள் காணப்பட்டனர்.

ஒரு கையில் வேத (விவிலிய) மும், மறுகையில் துமுக்கிய (துவக்குடனும்) புறப்பட்ட கிறீத்தவர்கள் பழங்குடிகளிடம் திணித்தகிறீத்தவம் வன்முறையும் அரக்கத்தனத்தையும் (இரக்கமின்மை) உள்ளீடாகக் கொண்டிருந்ததெனலாம். இப்படியான

ஒரு கொடுஞ்சூழலிற்றான் முளைவிடத் தொடங்கியது இலத்தீன் அமெரிக்க அகாகம் (ஆன்மீகம்). அமெரிக்க வெள்ளைத்தோல் மேலாண்மையையும், அதற்கு சமரம் வீசிய அரசுகளையும், இத்துப்போன ஆன்மீகத்தையும் தூக்கி எறிந்து குழிதோண்டி புதைத்துவிட்டு முளைத்தது தான் தங்களைத் தாங்களே விடுதலையாக்கிக் கொள்ள உருவாக்கப்பட்ட புரட்சிகர ஆன்மீகம். இம்மக்களுக்குரிய செல்வங்களை வெள்ளை அமெரிக்கக் கழகங்களும் . வெள்ளை ஆங்கில வல்லுறுகளும் அம்மக்களை ஏழ்மையிலும், வறுமையிலும், இரும்புக்கரங்கொண்டு, அடக்கி ஒடுக்கிகொள்ள இடதால் உருவெடுத்ததே விடுதலை ஆன்மீகம்.

ஒரு கத்தோலிக்க குருவானவர் “ கமினோ தோரசு ” புரட்சியாளனாய் இல்லாத கத்தோலிக்கன் சாவான பாவத்துள்ளிருக்கிறான். இன்றைய கொலம்பியச்சூழலில் பசியில் , விடாயில்(தூகத்தில்) , அம்மணத்தில் (உடையின்றி) வாடும் ஏழைகளின் வறுமையைப் போக்க புரட்சியால் மட்டுமே தீர்வுகாண முடியும். இது கிறித்தவத்திற்கோ, குருத்துவத்திற்கோ மாறானதல்ல என்றார்.1996இல்“பேபியோ”வின்தேசிய விடுதலைப் படையில் போராளியாக இணைந்து வீரச்சாவைத்தழுவிக் கொண்டார்.

எல்சல்வடோரின் பேராயராயிருந்த “ ஆச்ச்கார் ரொமேரொ” கொலை செய்யப்படுவதற்கு முதல்நாள் “மறையுரையில்” கடவுளின் பெயரால், வேதனையில் துடிக்கும் மக்களின் பெயரால், ஒவ்வொருநாளும் நெஞ்சைப் பிளந்து கொண்டு விண்ணை நோக்கி எழுகின்ற கூக்குரலி (அழுகை)டும் மக்களின் பெயரால் கேட்கிறேன், கடவுளின் பெயரால் கட்டளையிடுகிறேன். ஏழை எளிய மக்களைத் துன்புறுத்தவதை நிறுத்தாங்கள்.” என்னைக் கொன்றுவிட்டால் நான் மீண்டும் எல்சல்வடோர் மக்களிலே உயிர்த் தொழுவேன்”. என்றார். இவர் 1980 பங்குனி 24இல் அரசபடைகளினால்

சுட்டுக்கொல்லப்பட்டார்.

பொலிவியால் “ மாரிசு ” என்பார். சுரங்கத்தொழிலாளியாகவும், கோவில் குருவாகவும் இருந்தார். ஆனால் ஏழை மக்களின் தொண்டனாகவும் விடுதலை நோக்கிய சிந்தனைகளையும் ஏழை, எளியவர் நடுவில் விளம்பல் செய்த காரணத்தால் அவரை வழக்காடு மன்றத்தில் நிறுத்தி, நீர் ஒரு குருவானவர், உமக்கேன் அரசியல், கோயில் தானே நீர் இருக்கவேண்டிய இடம் என்றவாறாக உசாவினர்.

அவரோ “ நான் கோயிலுக்கு உரிய வனல்ல மக்களுக்குரியவன் சுகவாழ்வு எனக்குத் தேவை யில்லை, எனது நிலையும் ஒரு ஏழையின் நிலையில் தான் இருக்க வேண்டும் ”. எனது பங்குக் கோயிலும் ஏழையின் குடிசைகளின் நடுவில் தான் இருக்கிறது. அம்மக்களின் ஏழ்மையை அக்கோவிலும் வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுகிறதென்றார்.

பொலிவியாவின் புரட்சிப்புயலாய் புறப்பட்ட நெசுடர்பாசு என்பார். “**கரவாயா ”** புரட்சிப்படையில் **சேக்குவரா, ஆல்பர்ட் போன்றோருடன் இணைந்து** செயற்பட்டவர். இவர்குறிப்பிடும் போது “நான் இறக்க நேரிட்டால் எனது மரணம் பொருள் பொதிந்ததாயிருக்க வேண்டும். காற்று அலைகளாகமாறி மக்கள் விடிவிற்காக உழைப்பவர்கள் எங்கெங்கு இருக்கிறார்களோ அவர்களின் செவிகளை அடைந்திட வேண்டும் எனக்கூறியுள்ளார். 26.07.1970 இல் இலத்தீன் அமெரிக்க ஆன்மீகம் போராடும் ஏழை மக்களின் குருதிக்கொப்பளிப்பிலிருந்து உருவாக்கப்பட்டது.

ஏழைக்கும் செல்வனுக்கும் ஒரேமாதிரியான ஆன்மீகம் இருக்க முடியாது, ஒடுக்குபவருக்கும், ஒடுக்கப்படுபவருக்கும் ஆன்மீகம்

ஒன்றாயிருக்க முடியாது. ஆண்டகைகளுக்குரிய ஆன்மீகத்தை அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டோர் ஏற்கவும் முடியாது. எது ஆன்மீகம் என்பதை முடிவுசெய்யும் உரிமை, விளக்கம் அளிக்கும் உரிமை அடித்தள மக்களுக்குத்தான் இருக்குமென்பதை இப்புதிய ஆன்மீகம் வெளிப்படுத்தும். விடுதலைக்காய் ஏங்குபவர்களோடுதான் இவ்வான்மீகம் இரண்டறக்கலந்து விடுகிறது. குமுக விடுதலையோடும், அரசியல் விடுதலையோடும் இணைந்திருப்பதே ஆன்மீக விடுதலை. ஈழவள நாட்டிலும் அடக்கி ஒடுக்கப்பட்ட உரிமைகள் பறிக்கப்பட்ட சிறுபான்மை மக்களுக்காக பல போராளிக் குழுக்களும் பல வழிகளில் தம்மை ஈகம் செய்து அக ஈக (ஆன்மீக)த்தின் உட்பொருளை வெளிப்படுத்தியுள்ளன.

கவுதுமாலா வேளாண்மைகாரர் (விவசாயிகள்) விவிலியத்தைத் தம்வாழ்வியலோடு தொடர்புபடுத்தியபோது ஆட்சியாளர் அந்நூலை அவர்களிடமிருந்து பிடுங்கியெடுத்ததானது விடுதலை ஆன்மீகம் புரட்சிகரமானது என்பதற்குச் சான்றாகும். கிறீத்தவம் எத்தகைய உள்ளடக்கத்தை கொண்டிருக்கவேண்டுமோ அத்தகைய உள்ளடக்கத்தை இலத்தீன் அமெரிக்க விடுதலை ஆன்மீகத்தில் காணமுடிகின்றது. ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியில் வெடித்துக்கிளம்பும் புரட்சி அதிர்வுகள் புவியெங்கும் தாக்கத்தை உண்டுபண்ணுகின்றன. மக்களுக்கேற்ற, மக்களை நடுவகப்படுத்தி அவர்கள் வாழ்விற்கான ஆன்மீகத் தேடலில் இலத்தீன் அமெரிக்க விடுதலை ஆன்மீகம் ஒரு மையில்கல் புதிய நம்பிக்கைக்கீற்று, புரட்சிப்பாட்டு.

உருவ வழிபாடு

கிறீத்தவம் வேற்று மதங்களையும் அதன் வழிபாட்டு முறைகளையும் வெறுத்து ஒதுக்கினாலும் ஏதோ ஒருவகையில் அவற்றின் சில கொள்கைகளின் கூறுகளை உள்வாங்கி

உள்ளதென்றே கூறமுடியும். மோசே வாடித்துத் துந்த கற்பனைகளும் உருவ வணக்கம் செய்யக் கூடாதென்றே கூறுகிறது. ஆனால் கிறித்துவுக்கு முற்பட்ட காலத்தில் சிலைவணக்கம் இருந்துள்ளது. இன்று கத்தோலிக்க மதம் சார்ந்தவர்கள் உருவ வழிபாட்டிற்கு முதலிடம் கொடுக்கின்றனர். அதே போல ஐரோப்பாவில் கிறித்து பிறப்பிற்கு முன்னிருந்த தெய்வங்களை அவற்றிற்குரிய சிறப்பிடங்களையும் கிறித்தவம் உள்வாங்கிக் கொள்ள பின் நிற்கவில்லை. அத்தோடு போரோடும், கொலை வெறியோடும் புகழ் பெற்றிருந்த வீரர்களின் கதைகளைத் தொகுத்தே தூய (புனித) போர்ச் என்பார் உருவாக்கப்பட்டார்.

ஒவ்வொரு மதமும் ஒரு பண்பாட்டு நிகழ்வாய் காட்சி தருகிறது. இவற்றின் வேர்களை தேடலின் மூலமே கண்டு கொள்ள முடியும். ஆனால் இப்படி நிறுவனமாகிவிட்ட மதம் மக்களைக் காப்பாற்றிக் கரை சேர்க்கிறதா? மேலாண்மை செலுத்த நிற்கும், மக்களை அடக்கி ஆள நிற்கும் தலைமைகளுக்கும் பல்லிளித்தும், பல்லக்குத் தூக்கியும், ஏழை எளிய மக்களிடம் தாழ்வு மனப்பான்மையை ஏற்படுத்தி அவர்கள் தாங்களாகவே சிந்திக்கின்ற, முடிவெடுக்கின்ற ஆற்றலை இத்துப் போகச் செய்கிறது. ஆனாலும் அடித்தட்டு மக்களின் சமயநிலை, யாரையும் அடக்கி ஆள்வதை அடிப்படையாகக் கொண்டதல்ல. அன்பை மட்டும் அடிப்படையாகக் கொண்டது.

ஆன்மீகம் என்பது பொதுத்தன்மை கொண்டதல்ல அது அன்பை, இரக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இவற்றின் வெளிப்பாடென்பது ஒவ்வொருவரின் அடிமனதில் அதாவது உள்ளத்தில் (அகத்தில்) ஏற்படுகின்ற செயல்வடிவம். இது மக்களை அவர்களின் தாழ்நிலைகளைக் கண்டு, அவர்களின் தேவைகளை ஓரளவிற்கேனும் (சிறுதுளி பெரு வெள்ளம்) நிறைவு செய்ய அகத்தில்

ஏற்படுகின்ற அகசகம் தான் ஆன்மீகம்.

இயேசு பெருமான் கூறுகின்றார் “ நீ உன்னில் அன்பு கூருவது போல உன் அயலவனிடமும் அன்பு கூருவாயாக ” என்றும் “ உன்கண்ணிலுள்ள துரும்பை எடுத்துவிடாமல் அடுத்தவன் கண்ணில் இருப்பதைப் பார்ப்பது என்ன? எனப் பலவாறாக அற, அறிவுரை வழங்கினார்.

இந்த அன்பின் இரக்கத்தின் வெளிப்பாடே மக்களை அடக்கி ஒடுக்கிறவர்களா? அல்லது அவர்களை மீட்டெடுக்க தம்மை ஈகம் செய்யும் மாந்தநேயத்தின் மொத்த வடிவங்களா? விடுதலைப் புரட்சிப் போராளிகளா ? இவர்கள் ஆத்திகர்களா? அல்லதுவேட தாரிகளும் மதத்தலைவர்களென்று கொள்ளப்படுபவர்களுமா? எவர் நாத்திகர் ? கடவுள் மாயை வைத்துப் பிழைப்பவர்களா?

இயேசுவின் காலம் பலசத்தீனத்தில் அரச அரண்மனைகள் காமக் களியாட்டக் கூடமாகவே காட்சியளித்தன. மதத்தின் மேலாண்மைக்காரராக சதுசேயர், பரிசேயர், வேதபாரர் போன்றோர் காணப்பட்டனர். சதுசேயர் மக்களை சபங்குகளில் மூழ்கடித்தனர். பரிசேயர் பச்சைப்பொய்களையும், பசப்பு உரைகளையும் ஏழைமக்கள் நடுவில் பரப்பினர். யூதர்களை அடிமைப்படுத்திய யூத நிலப்பண்ணையர்களும் இருந்தனர்.

இவர்களின் செயற்பாடுகள் கண்டு இளைஞனான இயேசு வெகுண்டெழுந்தார். கோவில்களில் பரிசேயர், வேதபாரகரோடு முரண்பட்டு கேள்விகள் கேட்டு அவர்களைத் திணறவைத்தார். கோயிலும் கோவிலைச் சுற்றியுள்ள இடங்களும் வாணிப அங்காடிகளையே கொண்டிருந்தது. இன்று நல்லூர் போன்ற பெரிய கோவில்கள் தொடக்கம் சிறிய கோவில் வரை இதுதான்

நடைமுறையாயுள்ளது.

ஆனால் இயேசுவால் இதைக்கண்டு பொறுத்துக் கொள்ள முடியவில்லை கிளர்ந்தெழுந்தார். ஆண்டவரின் இருப்பிடத்தைக் கள்ளர் (வாணிபர்) குகையாக்கினீர்களே எனச்சத்தமிட்டு சவுக்கெடுத்து அவர்களைத் தாக்கினார். அன்றுதொடங்கிய அவரின் மக்கள் சார்ந்த புரட்சி அவரது 33 ஆவது அகவை வரை தொடர்ந்தது. இயேசு கொடுமைப்படுத்தியவர்களை நேரடியாக காட்டினார். உங்களுக்கு மறுமை இல்லையென்றார். ஆனால் மனந்திருந்திய விலை மகளிர், ஆயக்காரருக்கு (வரிவசூலிப்போர்) ஆன்ம ஈடேற்றம் உண்டென்றார்.

கால் வைத்த இடங்களிலெல்லாம் கலக்கத்தை உண்டு பண்ணினார். மண்ணுலகில் தீயை அணைக்கவல்ல, தீயை மூட்டவே வந்தேனென்றார். வெண்தாடிகளை, வெள்ளைச் சீருடைகளை, வெள்ளயடிக்கப்பட்ட கல்லறை போன்றவர்களை வெளிச்சத்திற்கு கொண்டுவந்தார். பிறருக்காக கண்ணீரும், செந்நீரும். சிந்தியதே இயேசுவின் ஆன்மீகம், ஏழை மக்களின் ஈடேற்றத்திற்காக சிலுவையில் தொங்கினார். தொழு நோய்க்காரரை தூரவிலக்கிவிடவில்லை. கட்டியனைத்து அவன் சுகம் பெற ஆவண செய்தார்.

யூதமதக் கோட்பாடுகளை உதறிவிட்டு மாந்தரை நேசித்தது இயேசுவின் ஆன்மீகம் தனது தேவைகளை பெருக்கிக் கொண்டு நுகர்வியம், காமக்களியாட்டம், பாலியல் வெறி, போதைப்பொருள், நுகர்வு, மது, பொழுதுபோக்கு, திரைக்கலை போன்றன இன்று வாழ்வாகி விட்ட நிலையில் இயேசுவின் ஆன்மீகம் புதையுண்டு போயுள்ளன. பதில்களால் மூடப்பட்டுக் கிடந்த குழகத்தை இயேசு கேள்விகளால் திறந்து வைத்தார். கேள்வி கேட்டும் உரிமை

வல்லாண்மையாளருக்கே உரியதென்பதை மாற்றி வைத்தார்.

ஆனால் இன்னும் பல கேள்விகளுக்கு விடையில்லாதே காணப்படுகிறது. சாதி, மத, வெறிப்போக்குகள், அணுக்கருவிப் பெருக்கத்தால், சூழல் சீர் குலைவுகள் முதலாளிய மூர்க்கத் தனத்தால் உலகிற்கு விடை தெரிய வாய்ப்பில்லை. கேள்வி கேட்ப வர்கள் சற்றுச் சிந்தித்து விடை தருபவர்கள் முளையிலேயே கிள்ளி எறியப்படுகின்றனர், சுதந்திர விடுதலை வேட்கையோடு பறக்க எத்தணிக்கும் சிறகுகள் ஒடிக்கப்படுகின்றன.

வளர, வளர குமுகாயத்தோடு ஒத்துப் போகும் மனநிலையும், நமக்கேன் வம்பு என்று ஒதுங்குகின்ற நிலையும் உருவாகிறது. இதனால் குடும்பத்தில் , குமுகாயத்தில் தனிமனிதனிடத்தில் ஊற்றெடுக்க வேண்டிய மாற்றங்களை கவனத்தில் எடுக்க விருப்பின்றி மறுக்கின்றனர். மிகவும் இறுகிப்போயுள்ள குமுகத்தில் உடைப்புக்களை, அதிர்வுகளை, தகர்வுகளை ஏற்படுத்த வேண்டிய தேவையிருப்பதை காண மறுக்கின்றார். மனிதர்களை முன்னிறுத்தாத அனைத்தையும் இயேசு ஒதுக்கினார். சடங்குகளுக்கோ, சடங்காளர்களுக்கோ அவர் எவ்வித மதிப்பும் கொடுக்கவில்லை.

போர்க்களத்தில் புண்பட்டுவிழுந்த வீரனான எதிரியை கைகொடுத்துத் தூக்கிவிடுதல் ஊராண்மையென்றார் வள்ளுவர். இயேசுவின் ஆன்மீகம் வெள்ளைவெறி ஐரோப்பியரின் ஆன்மீகம் அல்ல. உலகளாவிய மனித அன்பு (நேயம்) என்பது அவர்களிடம் கிடையாது. கோடிக்கணக்கான மக்கள் உண்ண உணவின்றி எலும்புக்கூடுகளாய் தேய்ந்து மடிகின்றனர். அமெரிக்கா தனக்கு சந்தைக்கென்று (வாணிபம்) உற்பத்தி செய்தவற்றில் மிதமிஞ்சியவற்றைக் கடலில் கொட்டி நாசம் செய்கிறது.

வெள்ளையனுக்கு ஏதுமென்றால், அல்லது வல்லாண்மை செலுத்த கூடுமென்றால் அவ்விடத்திற்குப் பாய்ந்து விழுந்தோடுகிறது.

முதலில் ஆரியரும் (வடமொழி), பின் அராபியரும், தொடர்ந்து ஐரோப்பியரும், வடஅமெரிக்கரும் உலகளாவிய விதத்தில் மக்களைக் கொன்று குவித்து, அவர்களின் செல்வங்களைச் சூறையாடி, ஏன் அவர்கள் நாடுகளையும் பிடித்து அரத்தம் குடிக்கும் அட்டைகள் போல எல்லாவளங்களையும் உறிஞ்சி எடுக்கின்றனர். இவர்கள் வழிகாட்டலில் விடுதலை பெற்ற நாடுகளென கூறிக்கொள்ளும் நாடுகளின் ஆட்சியாளர்களும், அந்நாட்டுச் சிறுபான்மை இனங்களின் அரத்தத்தை வளங்களை நிலங்களை கையகப்படுத்த, அவ்வினங்களை அழித்தொழிக்க கங்கணம் கட்டிச் செயற்படுகின்றன.

அதற்கு சிறுபான்மையினத்தை தற்குறிகளுடாக கையூட்டுக் கொடுத்து தற்குறிகளுடாக அவ்வினத்தை சிதைக்க, சீரழிக்க, போதைப்பொருட்கள், மது, பாலியல் வாணிபம் போன்றவற்றையும், கொலை, கொள்ளையில், ஈடுபடத் தேவையான அரவணைப்புக்களைக் கொடுத்தும் பொதுமக்கள் நடுவில் செயல் செய்கிறது. இந்த வல்லாண்மைக்காரருக்கு மதமும், ஆன்மீகமும் போர்வையளித்துக் காப்பாற்றுகிறது. இன்று இப்படியான வேடதாரிகளே மக்களையும், ஆட்சியாளர்களையும் வழிநடத்துகின்றனர்.

பசிகண்ட போது “எள்ளை ஏளாகப்பிரி” என்று கூறுவது தமிழ்ப் பண்பின் ஆணிவேராயுள்ளது. இதை இயேசுவானவர் ஐந்து அப்பமும், 2 மீனையும் 5000 பேருக்குப் பகிர்ந்தளித்ததைக் காண்கின்றோம். இதை வள்ளுவர் :

பகுத்துண்டு, பல்லுயிர் ஒம்புல் நூலோர்

தொகுத்தவற்றில் எல்லாம் தலை (கு.322) என்பார்.

இவைதான் ஆன்மீகத்தின் அடிப்படைகள். ஆன்மீகமென்பது அயல் வீட்டுக்காரனிடமிருந்து தொடங்கவேண்டும். இயேசு எனக்கு அயலவன் யார் என்ற கேள்வியை எழுப்புகின்றார். ஆனால் இவற்றிற்கான இக் கேள்வியை மாற்றி கடவுள் யார்? எனக் கேட்டால் அதற்கு இன்னல்படும் துயரப்படும் மனிததென்பதே மறுமொழியாகும். எனவே இவனை கரை சேர்ப்பதுதான் ஒருவரின் வழிபாடாய் இருக்க வேண்டும்.

தொல் பழம் குமுகாயங்களிலே பெண் தெய்வவழிபாடு இருந்திருக்கின்றது. குறிப்பாகத் தமிழர்கள் பழையோள், கொற்றவை, காளி போன்ற தெய்வங்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்து வழிபட்டிருக்கின்றனர். தமிழர் நடுவில் ஏனைய தெய்வங்கள் தோன்றுவதற்கு அல்லது உள்ளிடுவதற்கு முன்: “கல்தோன்றி மண்தோன்றாக் காலத்தே முன்தோன்றிய மூத்தகுடி”

என்று கூறப்படும் தமிழ்க்குடி கல்தோன்றி அதாவது மலையில் (குறிஞ்சி நிலத்தில்) பிறப்பெடுத்தவர்கள் கொண்டாடியது சேயோன் ஆகிய அழகன் முருகனையும், கொற்றவை (காளி)யையுமே ஆகும். ஆனால் வடமொழியாளரின் (வைதீக வேத ஆரியர்) வருகையின் பின் ஆணைவிட பெண் மேலானவள் என்ற தாய்வழிச் சமூகச் செயற்பாட்டை சிதைத்து, அவளை இழிவுப் பிறவியாக்கி அவளின் வாழ்வியலைச் சீரழித்து, அவளுக்கு வீடுபேறு இல்லை, ஆன்மீகம் இல்லையென்ற மநுசுட்ட (...) நெறியை உருவாக்கித் திணித்தனர். அவள் ஆணின் இச்சைக்கு உரியவளாக்கப் பட்டாள், இதன் மூலம் பரத்தமை உருவானது.

இதைக்கண்டு வெகுண்டெழுந்த இளங்கோவடிகள், உலக வாழ்வியல் மெய்யியல் தந்த வள்ளுவர் பெருமான் மநு(த்தீ) நெறியை உடைத்தெறிய பெண்ணியத்தை போற்றுகின்ற

சிலப்பதிகாரத்தைத், திருக்குறளை தந்தனர். ஆனாலும் ஆண் மேலாண்மைச் சமூகம் மநுக்கோட்டைப் பின்பற்றுவதாகவே உள்ளது.

இன்று தமிழர்கள் முகம் சிதைக்கப்பட்டு, அவர்களின் ஒன்றும் ஒன்றும் ஒன்றென்ற மெய்யியல் சீரழிக்கப்பட்டு, அடிமை வாழ்விற்கு அடித்தளமிட்டு இன்று வரை அதைச் செயற்படுத்துபவர் இந்தவைதீகவேத மரபாரின் அடிவருடிகளே. இன்று எல்லாத் தொழிலையும் எல்லோரும் செய்யமுடியுமென்ற நிலை ஏற்பட்ட பின்னும் வைதீக வேதப்பிராமணிய வேளாள மேலாண்மையை விடுவதாயில்லை. இந்துமதத்தை மேலாண்மை செலுத்தி வழிநடத்துவது இந்த வட ஆரியரின் வைதீகமே. இவர்களின் ஆன்மீகம் தமிழர்க்கு ஏற்புடையதாகுமா?

மாகவி இரவீந்திரநாத் தாகூரின் அகநகம் (ஆன்மீகம்)

இந்திய தேசத்தின் தேசியப்பாடலைப் பாடியவரும், கீதாஞ்சலிபாடல் மூலம் உலக மீடயர் பரிசை (நோபிள்) பெற்றுக்கொண்டவரும் “சாந்திநிகேதன், விச்வ பாரதி போன்ற குருகுல அமைப்பை உருவாக்கியவரும், ‘சிரிப்பை விடு அழகையை நேசி’ என்ற கோட்பாட்டில் “ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்” என்ற அடிப்படையில் சாதி, சமய, நிற, இட வேறுபாடுகளற்ற ஒரு குமுகாயத்தை தோற்றுவிக்கப் பாடுபட்டவரும், அதற்காகவே வாழ்ந்தவருமான வங்கத்து இரவீந்திரநாத்தாகூர் அவர்கள் குறிப்பிடும் போது

“ காந்தி, ஒருவரின் மத நம்பிக்கையிலோ, வழிபாட்டிலோ நான் குறிக்கிட விரும்பவில்லை. அது அவர்களின் அடிப்படை

உரிமை, உங்களது இராமர் உங்களுக்கு உரியவர், அவரை வணங்கவும், போற்றவும் உங்களுக்கு உரிமையிருக்கிறது. ஆனால் இந்தியா போன்ற பல மதங்கள் பண்பாடுகள், மொழிகள் (இனங்கள்) கொண்ட ஒரு நாட்டின் சுதந்திரப் போராட்ட இயக்கத்தினுள் இராமரைத் திணிக்காதீர்கள். இது உங்கள் காட்சியை மட்டுமல்ல இந்நாட்டையே துண்டாக்கி விடும்” என வேண்டுகோள் விடுக்கின்றார்.

இங்கு அவரின் பாடல் “கீதாஞ்சலியை” விளம்புவதும் பயனுடையதாகவும் அவரின் ஆன்மீகம் எது என்பதையும் புரிந்து கொள்ளவும் முடியும்.

“எங்கு மனம் அஞ்சுவதில்லையோ!

எங்கு ஆண்மையுடன் தலை நிமிர்த்தப்படுகின்றதோ!

எங்கு அறிவு விடுதலை பெற்றுள்ளதோ!

எங்கு உலகம் குறுகலான குலவேறுபாடுகளென்னும் சுவர்களால் துண்டுகள் பலவாறாகப் பிளக்கப்படாமல் இருக்கிறதோ!

எங்கு சொற்கள் உண்மையின் ஆழத்திலிருந்து வெளிப்படுமோ!

எங்கு சலியா உழைப்பு நிறைவாய் காரியபேற்றின் பால் தனது கைகளை நீட்டி நிற்குமோ!

எங்கு பகுத்தறிவென்னும் தெள்ளிய ஆறு வழிதவறிச் செத்தொழிந்த பழக்க வழக்கமென்ற வரண்ட வனாந்தரத்துள் (முடநம்பிக்கைகள்) பாய்ந்து விடாதோ!

எங்கு நீ முனைந்து நின்று மனதிற்கு வழிகாட்டிச் செல்கிறாயோ! அத்தகைய ஒருவிடுதலை மறுமையில் (சுதந்திர சொர்க்கத்தில்) என் தாயே, தந்தையே என்நாடு விழித்தெழ அருள்வாயாக” என இறைஞ்சி நிற்கின்றார். அத்தோடு நின்று விடாது இப்பாடலுக்குச் செயல் வடிவம் கொடுத்தார். இதுதான் இவரின் ஆன்மீகம்.

திருவருட்பா வள்ளலாரின் ஆன்மீகம்

தான் பெற்ற இன்பத்தை மற்றவர்களும் பெற வேண்டும். என்ற

பெரு நோக்கினால் உந்தப்பட்டு திருவருட்பிரகாச இராமலிங்க அடிகளார் என்ற வள்ளலாலவர்கள் உலகிற்கு வழங்கிய கொடை “ திருவருட்பா” அத்தோடு அவர் நிறுவிய நன்னெறி (சன்மார்க்க) சங்கமும், வடலுரிலில் அமைந்த வாய்மை அறச்சாலை (சத்திய தருமச் சாலை, வாய்மை), அருள் (சத்தியஞான)ச்சபை போன்ற அமைப்புக்களும் அவரின் அகசகத்தின் (ஆன்மீகத்தின்) வெளிப்படையாய் அமைந்து காணப்படுகிறது. இவை இவரது மற்றவர்களிலிருந்து மாறுபட்ட அகசகக் கோட்பாட்டின் உட்பொருளை உலகிற்கு வெளிப்படுத்த தோன்றுவிக்கப்பெற்றவை.

இவர் தமது 51 ஆண்டுகால வாழ்வில் (1823 ஆண்டு பிறந்தவர்) அவரது சிந்தனை, சொல், செயல், போன்றவற்றினூடாக அவர் பெற்ற தெளிவு, அகசக (ஆன்மீக) ஒளியினை அவரது திருவருட்பா, உயிரிரக்க (யவகாருண்ய) ஒழுக்கம் ஆகிய நூல்களிலும், பிற ஆக்கங்களிலும் காணமுடியும். உலகில் பெரும்பாலானவர்கள் வேடதாரிகளாகவே வாழ்கின்றார். “ பசுத்தோல் போர்த்த புலிகளென்றும் ” “ வெள்ளையடிக்கப்பட்ட கல்லறைகளென்றும் இவர்களைக் கூறுகின்றனர். இதை வள்ளலார்.

“ அகத்தே கறுத்துப் புறத்துவெளுத்
திருத்தி உலகார் அனைவரையும்
சகத்தே திருத்திச் சன்மார்க்க
சங்கத் தடைவித்திட அவரும்
இகத்தே பரத்தையும் பெற்று மகிழ்ந்
திடுதற்கென்றே எனை இந்த
உகத்தே இறைவன் விடுவிக்க
உற்றேன் அருளைப் பெற்றேனே” எனச் செப்புகின்றார்.
மக்கள் கண்குடிப்பழக்கங்களை மண்மூடிப் போக விட்டு
நன்னெறியாகிய அறநெறியில் (சன்மார்க்கத்தில்) நின்று

மரணமில்லாப் பெருவாழ்வை அடைய வேண்டும் என வள்ளலார்
விரும்பினார் எனவேதான்

“சாதினிலே மதங்களிலே சமய நெறிகளிலே
சாத்திரசந் தடிகளிலே கோத்திரச் சண்டையிலே
ஆதியிலே அபிமானத் அலைகின்ற உலகீர்
அலைந்தலைந்து வினே நீர் அழிதல் அழகலவே”
என்று பாடியதோடு நில்லாது
சாதி சமயங்களிலே வீதிபல வகுத்த

சாத்திரக் குப்பைகள் எல்லாம் பாத்திரம் அன் றெனவே” என்றும்

“இருட்சாதித் தத்துவச் சாத்திரக் குப்பை
இருவாய்ப்புப் புன்செயில் எருவாக்கிப் போட்டு
மருட் சாதி சமயங்கள் மதங்களாச் சிரம
வழக்கெலாம் குழிக்கொட்டி மண்முடிப் போட்டு”

என்றவாறாகக் கூறப்படுவதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்.
வள்ளலார் கண்ட தெல்லாம் இறைவனை இயற்கையின் வடிவமாக,
இயற்கை உலகிற்கு வழங்குகின்ற அளப்பரிய செயற்பாடு
களுக்காக, இம்மாபெரும் இயற்கையின் ஆற்றல் என்பது அது
உலகை, உலக மக்கள் மீது கொண்ட விலை மதிப்பற்ற மாந்த
அன்பிற்காக (நேயம்), உயிரிரக்கத்திற்காக அந்த இயற்கை
ஆற்றலை அதாவது அன்பாக, அறமாக, அறிவாக இன்னும் பல
வடிவ இறைவனாகக் காண்கின்றார். இது தான் அவர்கண்ட
அகாசுமம் (ஆன்மீகம்) இறைவன் எல்லா உயிரிலும் நீக்க மற
நிறைந்திருப்பதை ஒவ்வொருவரும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.
அது தான் மாந்த நேய ஒருமைப்பாட்டு வாழ்வு. இவ்வாழ்வின் கணியே
அவரின் உயிரிரக்க ஒழுக்கம் (யீவகாருண்யம்)

“வாடிய பயிரைக் கண்ட போதெல்லாம்
வாடினேன் பசியினால் இளைத்தேன்

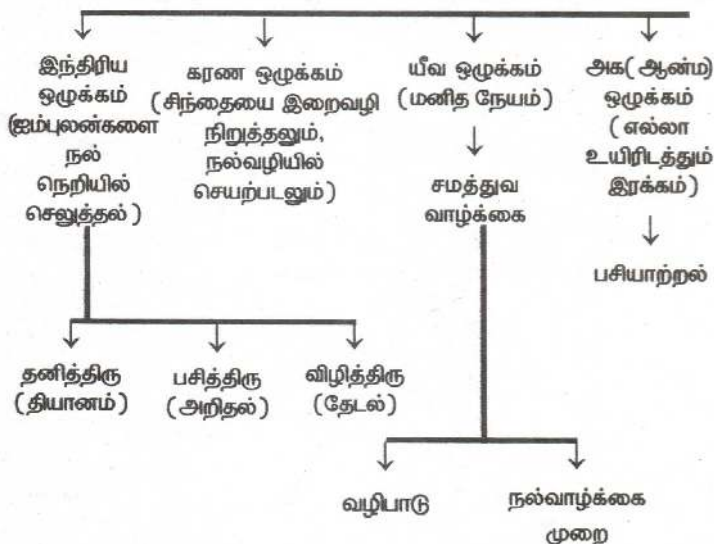

வீடுதோ றிரந்தும் பசியறா தயர்ந்த
வெற்றரைக் கண்டுளம் பதைத்தேன்
நீடிய பிணியால் வருந்துகின்றோரென்
நேருறக் கண்டுளம் துடித்தேன்
ஈடினமா னிகளா யேழைகளாய்
நெஞ்சிளைத்தவர் தமைக்கண்டே யிளைத்தேன் “

என்று பாடுகின்றார். பாடுவதோ நின்றுவிடாது சாதி, சமய வேறுபாடுகளை தவிர்த்து ஏழை எளிய மக்களுக்கும் பசிப் பிணிபோக்கும் அருட்பணியைத் தொடக்கி இன்றும் இது தொடர்கிறது.

வள்ளலாரின் சன்மார்க்கம் என்பது நன்னெறியில் செல்வது இதைக் கண்டும் கற்றும், பட்டறிந்தும், உணர்ந்தும், உறுதியோடு, அவ்வழியில் நடத்தலே ஈகமாகும். இது ஓர் உயர்ந்த அருள்(ஞான) நெறியாகும். இவர் தம் கொள்கையைப் பரப்பவே நல்நெறி (சன்மார்க்க) சங்கத்தை உருவாக்கினார். அவர் அகசக (ஆன்மீக) மேம்பாட்டிற்காக வெளிப்படுத்திய வழிமுறைகளைக் கீழ்காணும் வரைபடம் மூலம் விளக்க முடியும்.

வள்ளலாரின் அக நகம் அட்டவணை

இன்று இந்த அன்பால் இரக்கத்தால் தூண்டப்பட்டவர்கள் சிறுவர்களின் நல்வாழ்வுக்காக, முதியவர்களின் நல்வாழ்வுக்காக உதவமுன்வரும் போது இவற்றை நிறுவனப்படுத்தி இந்த நல்லுள்ளங்களின் நிதியைப் பெற்று தலைமைகள் தம்மை வளப்படுத்திக் கொள்கின்றனர். இவர்கள் குறுக்குவழி மோசடியாளர் தம் தனிச்சொத்துக்களாக காணிகள், மாளிகைகள், ஊர்திகள் என பல்வகைச் செல்வங்களையும் குவித்துக் கொள்கின்றனர். ஆனால் இவர்களின் பங்களிப்பென்பது சுழியம்தான். சோழன் குடும்பி சும்மா ஆடாது என்ற நிலைப்பாடுதான் இவர்களின் செயற்பாடு (ஆன்மீகராகவும் வேடம்).

ஆசிரியரின் எவ்விதத் தூல்கள்

எவ்வெண் எவ்வழி மறை

ஒருங்கிருக்கை (வோகாசன) ஏற்றி

தமிழியச் சான்றோர் வகுதி - 01

அகலின் விழிப்புக் கதைகள்

மதுரை எரிகிறது

உலக உயர்தனி எசுமொழி எசுந்தமிழ்

தமிழர் எவ்வியல் கோட்வாறு (திருக்குறள், இளவதூல்)

தமிழர் இலக்கிய இலக்கணம் (ஓர் அறிமுகம்)

கிறித்தவர்களின் தமிழ்க்காடை (தமிழியச் சான்றோர் வகுதி 2,3)

சமயவல்லையியமும் அதன் (ஆன்மீ) கமும்

தமிழ் எழுச்சி (வாழல்)

வேழன் பதிப்பகம், கிளிநொச்சி.